

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ

ਲੇਖਕ : ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ

ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦਕ : ਡਾ: ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਸ਼ਰਮਾ

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਕੁੱਝ ਵਿਚਾਰ

ਲੇਖਕ : ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ

ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦਕ : ਡਾ: ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਸ਼ਰਮਾ

ਐਮ.ਐਸ.ਸੀ, ਪੀ .ਐਚ.ਡੀ,

ਸਾਈ ਕਾਟਿਜ, 18 ਵਸੰਤ ਵਿਹਾਰ

ਡੀ.ਸੀ.ਰੋਡ , ਹੋਸ਼ਿਆਰ ਪੁਰ

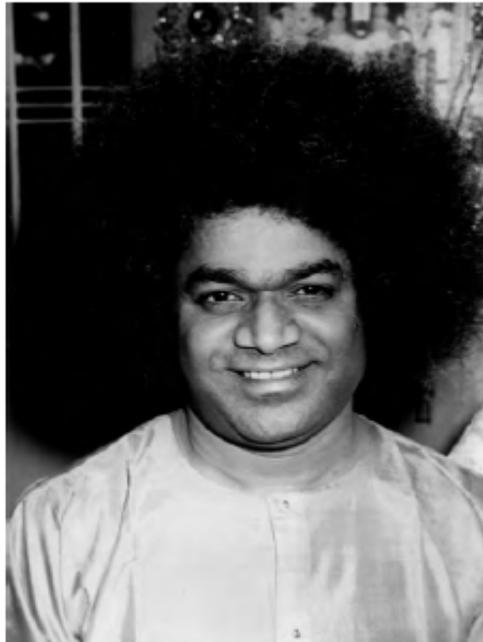
ਪੰਜਾਬ,(ਇੰਡੀਆ)

ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦਿਵਯ ਕਮਲ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਆਦਰ ਭਾਵ ਨਾਲ ਸਮਰਪਿਤ ਹੈ। ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਹੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਪੈਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਤੇ ਕੰਮ ਵੀ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਦਾ ਫਲ ਵੀ, ਖੁਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ।

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ, ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੇ ਵਿਚਾਰ।

ਲੇਖਕ - ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ

ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦਕ - ਡਾ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦੇਵ ਸ਼ਰਮਾ

ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਉਹ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ)।

ਕਾਪੀ ਰਾਈਟ @ ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ

ਸਾਰੇ ਹੱਕ, ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਖਿਪਤ ਹਵਾਲੇ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਲੇਖਕ ਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਲਈ ਆਗਿਆ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਸ਼, ਕਿਸੀ ਵੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੀ ਵੀ ਯਾਤ੍ਰਿਕ ਜਾਂ ਇਲੈਕਟ੍ਰਾਨਿਕ ਜਾਂ ਹੋਰ ਪੱਧਤੀ ਵੱਲੋਂ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਜਾਂ ਦੋਵਾਰਾ ਉਤਪਾਦਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਤਰਜਮਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਈ ਤੱਥ, ਜਿਹੜੇ ਹੋਰ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟਾਂ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੀ ਕਾਪੀਰਾਈਟ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ, ਕਾਪੀ ਰਾਈਟ ਦੀ ਪਾਲੀਸੀ ਦੇ ਆਧੀਨ, ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾ ਪੰਜਾਬੀ ਅਡੀਸ਼ਨ 2014

ਦੂਜਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਅਡੀਸ਼ਨ, ਜੂਨ 2012

ਪਹਿਲਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਅਡੀਸ਼ਨ, ਅਪ੍ਰੈਲ 2012

ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਈਸਟਰ ਡੇ ਤੇ, 08 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਛਾਪੀ ਗਈ ਸੀ।

email: snarayan@saikingdom.com

ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਬਿਨਤੀ

ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ, ਖੁੱਲੀ ਛੁੱਟੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਨੂੰ, ਵੈਬਸਾਈਟ URL www.saikingdom.com ਤੇ ਵੇਖ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ ਬਿਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋਨਿਕ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡੀ.ਐਫ ਨਾ ਭੇਜਣ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦਾ ਦੁਰ-ਉਪਯੋਗ ਨਾ ਹੋਵੇ।

ਤੁਹਾਡੀ ਟਿੱਪਣੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਹੋਵੇਗੀ

ਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਚੰਗੀ ਲੱਗੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਉੱਤੇ ਤੁਹਾਡੀ ਕੋਈ ਟਿੱਪਣੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਉੱਤੇ ਆਪਣੀ ਟਿੱਪਣੀ, ਜਾਂ ਵੈਬਸਾਈਟ www.saikingdom.com ਤੇ ਭੇਜੋ।

ਦੂਜੇ ਅਡੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਹਰੇ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਔਖ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾ ਅਡੀਸ਼ਨ ਪੜ੍ਹ ਲਿਆ ਹੈ।

ਵਿਸ਼ਾ ਸੂਚੀ

ਪ੍ਰਾਰੰਭ(ਸ਼ੁਰੂਆਤ)	10
ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ	16
ਆਭਾਰ	17
ਭੂਮਿਕਾ	18
ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਬਾਰੇ	19
ਅਨੁਵਾਦਕ ਵੱਲੋਂ	23
ਅਧਿਆਏ - 1 : ਕੀ ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?	26
ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ	26
ਭਗਤਾਂ ਦੀ, ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ	29
ਹੋਰ ਸਬੂਤ	31
ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਣ	32
ਅਧਿਆਏ - 2 : ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ?	33
ਕੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ?	33
ਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ?	34
ਅਧਿਆਏ - 3 : ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਵਾਂ	36
ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਜਿਹੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ	39

ਅਧਿਆਏ - 4 : ਭਵਿੱਖ ਲਈ ,ਸਾਈ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ	40
ਸਾਨੂੰ,ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ	42
ਅਧਿਆਏ - 5 : ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਰੂਰੀ ,ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ(ਇਸ਼ਾਰੇ)	45
ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ,ਜਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ	46
ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ	48
ਅਧਿਆਏ - 6 : ਅਤੁਲਨੀਯ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ	55
ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ	55
ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਮੇਰਾ ਅਨੁਭਵ	60
ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ:ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ	60
ਨਾਸਤ੍ਰੇਦਮਸ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ	63
ਅਧਿਆਏ - 7 : ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣਾ	66
ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਕੌਣ ਹਨ?	66
ਮਹਦੀ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ	66
ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਹਦੀ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ	69
ਮਹਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰ-ਧਿਆਨ ਹੋਣਾ	71
ਮਹਦੀ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ?	73
ਕੀ ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ,ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ?	74
ਮਹਦੀ ਦਾ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ	75
ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ,ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਆਉਣਗੇ?	76

ਅਧਿਆਏ - 8 : ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ	77
ਵਿਸ਼ਵ-ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਅੱਗੇ ਪਾਉਣਾ	80
ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਤੂਫਾਨ	83
ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਘੁੰਮਣਾ	84
ਅਧਿਆਏ - 9 : ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣ- ਯੁਗ ਦਾ ਉਦੈ	87
ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੋਵਾਰਾ ਆਵੇਗਾ	89
ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਆਵੇਗਾ	89
ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਖਾਸੀਅਤਾਂ	90
ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮੰਨਣਾ	92
ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ	93
ਭਾਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨ	94
ਸਾਲ 2012 ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ	95
ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਸਵਰਣ-ਯੁਗ	96
ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਉਣਾ	99
ਅਧਿਆਏ - 10 : ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ?	104
ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ	104
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ	111
ਸਮਾਚਾਰ, ਜਿਹੜਾ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲਿਆ	112
ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਾਲ, ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਰ	114

ਅਧਿਆਏ - 11 : ਦੋਬਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ	116
ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਨ	119
ਨਿਰਮਾਣ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ	121
ਅਧਿਆਏ - 12 : ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼(ਸਾਰ ਜਾਂ ਨਿਚੋੜ)	124
ਸਵਾਮੀ ਹਰ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ	126
ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ, ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਣ ਦਾ ਸਮਾਂ	127
ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ	132
ਹਵਾਲਾ ਸੂਚੀ	134

ਪ੍ਰਾਰੰਭ

ਜੋਡੀ ਕਲੇਅਰੀ ਅਤੇ ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ

ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸ਼ੋਧ ਨੂੰ ਨਜਰ - ਅੰਦਾਜ਼ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ, ਮੈਂ ਕਹਾਂ ਗੀ ਕਿ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ, ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਲੇਖਕ ਦੀ ਘੰਭੀਰਤਾ, ਨਪੀ-ਤੁਲੀ ਤਰਕ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਲਿਖਿਤ, ਆਲੋਚਨਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਕੋਈ ਭਾਵੇਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਰਜ਼ੀ ਸੋਚੇ, ਜੇ ਕੋਈ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਸਾਰ ਨੂੰ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਪਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ, ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ, ਨਜਰ-ਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਗਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਪਤੀ ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਪਲ ਵੀ ਕੱਲਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅਦਭੁਤ ਲੀਲਾਵਾਂ, ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ, ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੀ ਅਨੁਭੂਤੀਆਂ, ਉੱਨੀਆਂ ਹੀ, ਮਹਾ-ਸਮਾਧੀ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹਨ, ਜਿੰਨੀਆਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਨ। ਜੇ ਕੋਈ ਫਰਕ ਪਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਸਾਊਲਜਰਨ¹ ਸੇਵਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿੱਚ ਬੜ੍ਹਤਰੀ। ਅਸੀਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀਤਾ। ਜੋ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ (ਟੇਡ ਅਤੇ ਮੈਂ), ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਮੰਗ ਸਕਦੇ ਸੀ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਤਾਈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਲਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ, ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। ਹੁਣ ਵੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵੇਖ ਕੇ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ, ਬਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਗੜਬੜੀਆਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਜੋਰਦਾਰ ਝੱਟਕੇ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਸਾਡੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਪਰ, ਫਿਰ ਵੀ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਦਾ ਹੋਣਾ, ਸਾਡੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਰਾਹਤ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦਾ ਸਮਾਧਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਅਸਾਂ, ਆਪਣੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਸਿੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਤਾ, ਪਿਆਰੀ ਲਗਦੀ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਤੋਂ ਪਰਾਂ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਦਇਆ ਨਾਲ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਖੁਦ, ਵੈਸ਼ਵਿਕ-ਰੂਪਾਂਤ੍ਰਣ ਵੇਖ ਸਕੇ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਰਣ-ਸਤਿਆ(ਸਾਈ) ਯੁਗ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ, ਜਰੂਰ ਘਟਿਤ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ, ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨੇ ਸਾਵਧਾਨੀ ਅਤੇ ਹੌਸਲੇ ਨਾਲ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਆਨੰਦ ਆਵੇਗਾ।

ਅਮਰੀਕਾ ਦੀ ਜੇ ਡੀ ਕਲੇਅਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਤੀ ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ, ਬਹੁਤ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਭਗਤ ਹਨ। 40 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ, ਟੇਲੀਵਿਯਨ ਪੱਤਰਕਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ

ਹਨ। ਉਹ, ਅਮਰੀਕਾ ਦੇ ਉਹਾਉ ਦੇ ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਵਿੱਚ, ਏ.ਬੀ.ਸੀ. ਦੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਡਬਲੂ.ਈ .ਡਬਲੂ .ਏਸ-ਟੀ.ਵੀ ਤੋਂ, ਹੁਣੇ ਹੀ ਰਿਟਾਇਰ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਿੱਮੇਵਾਰੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਜਿੱਮੇਵਾਰੀ ਹਫਤਾਵਾਰ-ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਸਮਾਚਾਰ, ਹਿਰਦੇ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਵੀ, ਪਰਸਤਿਤ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਟੇਡ ਅਤੇ ਜੇਡੀ, ਪਿਛਲੇ 15 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਠੋਰ ਸਫਰ ਕਰ ਕੇ, ਸਾਈ-ਭਗਤਾਂ ਅਤੇ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਜਿਗਿਆਸੂਆਂ ਦੇ ਵੀਡਿਉ-ਇੰਟਰਵਿਊ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀਡਿਉ, ਵੈਵਸਾਈਟ, ਸਾਉਲਜਰਜ ਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਉਪਲੱਬਧ ਹੈ।

¹ਸਾਉਲਜਰਨ ਵੈਵਸਾਈਟ

ਪ੍ਰਾਰੰਭ

ਜੂਲੀ ਚੌਧਰੀ

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ---ਲਿਖਿਤ ਲਿੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਉਹ ਲਿਖਿਤ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰਮ-ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਬਲ-ਸ਼ਾਲੀ ਹੈ। ਜਦ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੁਗ ਆਵੇ ਗਾ। ਸਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਧੀਰਜ ਰੱਖੀਏ ਅਤੇ ਇੱਕ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜ੍ਹੀਆਂ, ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ, ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨਗੀਆਂ।

ਇਹ ਲਿਖਿਤ, ਇੰਨੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਤੁਸੀਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਜਾਵੋ ਗੇ, ਤਿਉਂ-ਤਿਉਂ, ਲਗਾਤਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਜਾਵੋ ਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਫਿਆਂ ਨੇ ਬੱਠ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਲੇਖਿਕ, ਪੂਰੀ ਇਮਾਨਦਾਰੀ ਨਾਲ ਮੱਠ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਕਿ, ਅੱਗੇ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਧ, ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ, ਭਗਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਕਈ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਸਿਲਸਲੇ ਵਾਰ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਵਚਨ, ਸਤਿਆ ਵਚਨ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਹੌਸਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਮੀਦ ਜਗਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪੁਰਾਣੇ ਤ੍ਰਿਕਾਲ ਦਰਸ਼ੀ ਰਿਸ਼ੀ-ਮੁਨੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਨਾੜੀ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਏ ਬਹੁਤ ਰੋਮਾਂਚਕ ਅਤੇ ਗੋਪਨੀਯ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਵੀਂ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਾ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਰੂਰ ਛੂੰਦਾ ਹੈ।

ਕੀ ਕੋਈ, ਕਦੇ ਵੀ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਭੁੱਲ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਗ੍ਰਾਮ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਅਰੋਗ ਮੰਦਰ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਉੱਚ ਚਿਕਿਤਸਾ-ਸੰਸਥਾਨ, ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਖੁਦ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਖੁਦ ਨੂੰ, ਲੱਗ-ਭੱਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਲਈ ਅਵਰੁੱਧ ਕਰ ਲਿਆ। ਆਪਣੇ ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ, ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਅਰੋਗ ਕਰਨ, ਯਜੁਰ ਮੰਦਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਅਤੇ ਰੋਜ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਵਰੁੱਧ ਸਾਹ ਨਾਲ, ਦੁੱਖ ਭਰੇ ਹੰਜੂਆਂ ਨਾਲ ਭਾਵ ਭਰੀ ਨਿਵੇਦਨ ਅਤੇ ਹਾਰਦਿਕ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭਗਤ, ਇੱਕ ਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲੱਗੇ। ਪਰ, ਭਗਵਾਨ ਦੀਆਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਗੀਆਂ। ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਲੀਲਾ, ਸਿਰਫ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਦੀਨ-ਦੁਨਿਆਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ, ਨਿ-ਸਵਾਰਥ ਅਤੇ ਨਿਰਪੇਕਸ਼ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਕੀ ਲੈ ਲੈਂਦੇ ਹਨ, ਸਾਡੀ ਸੋਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੋਤਿਕ ਰੂਪ ਛੱਡਣ ਨਾਲ, ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਦੁੱਖ ਪਹੁੰਚਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਲ, ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਖਲਬਲੀ ਮੱਚ ਗਈ। ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਇਹ ਇੱਕ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਬੁਰਾ ਸੁਪਨਾ ਹੈ। ਜੀਵਨ ਦੀ ਮਿਠਾਸ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਝਟਕੇ ਨਾਲ, ਸਾਰੀ ਖੁਸ਼ੀ ਲੁੱਟ ਗਈ। ਮਨ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਢੇਰ ਲੱਗ ਗਿਆ। ਚਕਨਾਚੂਰ ਹਿਰਦੇ, ਜੁਦਾਈ ਹੇਠਾਂ ਦੱਬ ਗਿਆ, ਦੁੱਖ ਦੀ ਸੁਨਾਮੀ ਵਿੱਚ, ਡੁੱਬ ਗਿਆ। ਅਤੇ ਆਤਮਾ, ਡੂੰਘੇ ਖਲਾ ਵਿੱਚ, ਛੁੱਟਪਟਾਉਣ ਲੱਗ ਪਈ।

ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਕਾਰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵਿੱਚ ਵਲੀਨ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਨਮ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਇਸ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਜਾਣਾ ਹੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇੱਥੇ, ਕੋਈ ਗੜਬੜੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਭਾਵਨਾ ਆਉਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ ਕਿ ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਕੁੱਝ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਤਰਣ, ਇੰਨਾ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਅਤੇ ਅਨੋਖਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਵੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ, ਸਾਰੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਸ੍ਰੋਤ ਹਨ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਲਪ-ਵਿਰਾਮ ਹੈ, ਦਿਵਯ-ਮੱਧਿਅੰਤਰ। ਇਹ ਵਿਛੋੜਾ ਅਤੇ ਠਹਿਰਾਉ, ਸਾਡੀਆਂ ਕੋਸ਼ਲਾਂ ਅਤੇ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਅੱਭਿਆਸਾਂ ਨੂੰ, ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਖੁਦ ਅਤੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਸਾਧਨਾ ਦਾ ਸਾਡਾ, ਘਰ ਦਾ ਕੰਮ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਖੁਦ ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਕੇ, ਉੱਚੀ ਹਾਲਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਮੱਧਿਅੰਤਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ

ਸਮਾਂ, ਸਾਰੇ ਨਵੇਂ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ, ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਲੈਣ ਦਾ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪੱਕਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸਮਾਂ, ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ, ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ, ਭਗਤਜਨ ਸਮੂਹ ਦੀ, ਇੱਕੱਠੀ ਇੱਛਾ।

ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੋਈ ਪੱਤਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਿਲ ਸਕਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਲੇਖਿਕ ਦੇ ਹਿਰਦੇ, ਦਿਮਾਗ ਅਤੇ ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲੀ, ਇਹ ਗਿਆਨ-ਗੰਗਾ, ਦਿਵਯ ਯੋਜਨਾ ਨਾਲ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਿਵਯ ਵਚਨਾਂ ਦੀ ਖੁਲ ਕੇ ਵਿਆਖਿਆ, ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਉਪਲੱਵਧੀ ਹੈ ਜਿ੍ਹੜੀ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਤੇ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ, ਇਸ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ, ਭਗਤਜਨ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਚੋਣ ਵੀ, ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਜਿਹੜਾ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਹਦੇ ਵਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੱਲਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ। ਆਸਥਾਵਾਂ, ਪਰਿਕਲਪਣਾਵਾਂ ਅਤੇ ਸੁਪਨੇ, ਇੱਛਾ ਅਤੇ ਚਾਹੁਤ, ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਆਸਥਾ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਜਾਹਿਰ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਅਤੇ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਇਸ ਦਾ ਸਿਹਰਾ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ ਨੂੰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੀਜਿਤ ਨੇ ਬੜੇ ਹੀ ਸਮਰਪਿਤ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਸ਼ੌਧ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹਰ ਸ਼ਬਦ, ਹਰ ਲਾਈਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸਫੇ, ਇੰਨੇ ਤਾਲ-ਮੇਲ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਾ ਮੰਤਰਮੁਗਧ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਦਿਵਯ ਵਚਨਾਂ, ਹਰ ਵਚਨ ਵਿਚਲੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਹਰ ਵਚਨ ਦੇ ਸੱਚ, ਸਤਿਆ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਈ ਦੇ ਸੱਚ ਵਾਰੇ ਹਨ।

ਇਹ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ, ਇਸ ਦਿਵਯ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਰਦਾ ਕਿਵੇਂ ਉੱਠੇ ਗਾ। ਫਿਰ ਵੀ ਸਾਡਾ ਇਰਾਦਾ, ਸਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸਾਡਾ ਪੱਕਾ ਮੱਤ, ਸਾਡੀ ਸ਼ਰਧਾ ਅਤੇ ਸਾਡੀ ਧਰਮ ਨਿਸ਼ਠਾ, ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ, ਆਪਣੀ ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਸੀਂ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੀ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜੀ ਸਾਡੇ ਸਵਾਮੀ ਲਈ, ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੋਵੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਹੀ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਮੁਮਕਨ ਹਨ। ਆਖਿਰਕਾਰ, ਇਹ ਨਾਟਕ ਵੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਜਦ ਤਾਈਂ ਅਸੀਂ, ਇਨਤਜਾਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਸਾਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ, ਭਗਵਾਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਚਿੰਤਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋਈਏ, ਸੁੱਧ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਬਣਾਈਏ, ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਜੁੜੀਏ, ਦਿਆਲੂ ਬਣੀਏ ਅਤੇ ਉਸ ਮਹਾਨ ਘਟਨਾ ਦੇ ਘਟਨ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੀਏ, ਜਿਹੜੀ ਸਵਰਨਯੁਗ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ

ਤੋਂ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗੀ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਨੇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਬੜੀ ਸੂਝ-ਬੂਝ ਨਾਲ ਇੱਕੱਠਾ ਕਰ ਕੇ, ਬੜੇ ਸਰਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸਮਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦ ਅਸੀਂ, ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹ ਲਵਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਝ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਨੇ ਤਾਂ ਕਈ ਵਾਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੇ ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ ਨਿਰਰਥਕ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਜਿਹੜੀ ਯੋਜਨਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਅਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ, ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਹ, ਵਚਨਾਂ ਤੇ ਅਟਲ ਹਨ: ਹਾਂ, ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਕੁੱਝ ਤਬਦੀਲੀ ਆ ਸਕਦੀ ਹੈ ਪਰ ਉਹ, ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਰਥਾਤ ਟੀਚਾ, ਨਹੀਂ ਬਦਲੇ ਗਾ: ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਆਗਮਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। : ਇੱਕ ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਵਾਲਾ ਦਿਨ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟੀਕਰਣ।

ਆਉ ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਸਾਈ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੀਏ ਅਤੇ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਸਾਈ ਯੁਗ ਜਲਦੀ ਆਵੇ। ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਨਮਰਤਾ ਭਰੀ ਬਿਨਤੀ ਕਰੀਏ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਸੁਪਾਤਰ ਅਤੇ ਸੁਯੋਗ ਬਣ ਸਕੀਏ।

ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੈ ਉਹ

ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਦੇ

ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨਾਲ ਉਹ

ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ

ਬੰਧਿਆ ਹੋਇਆ, ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਲਈ ਉਹ

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤ ਹੋਣੇ

ਇਸ ਦਿਵਯ ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਨਾਟਕ ਤੋਂ

ਸਮੱਸਤ ਲੋਕਾ, ਸੁਖੀਨੋ ਭਵੰਤੂ

(ਸੁਸ਼ੀ ਜੂਲੀ ਚੌਧਰੀ, ਉੱਚੇ ਪੱਧਰ ਦੀ ਲੇਖਿਕਾ ਹੈ। ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਲੇਖ ਅਤੇ ਕਵਿਤਾਵਾਂ ਛੱਪ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਛੋਟੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਸਾਈ ਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਉਹ, ਪੂਨੇ ਦੇ ਯੁਵਾ ਸੰਗਠਨ ਦੇ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਨਿਊਜ ਲੈਟਰ, ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਸੰਪਾਦਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਨਵੰਬਰ ੨੦੧੦ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦਿਵਯ ਚਰਣ ਕਮਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਦਰ-ਸਾਈ ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਅਰਪਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੌਭਾਗ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ)।

ਪ੍ਰਾਰੰਭ

ਕੈਪਟਨ ਜਤਿੰਦਰ ਸ਼ਾਦ

ਭਗਤਾਂ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਇਸ਼ਟ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਖੇਣ ਤੋਂ ਵੱਡੀ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼, ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਜਿਸ ਇਸ਼ਟ ਦੀ, ਆਪਣੇ ਪੂਰੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ ਅਰਾਧਨਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ, ਦੁੱਖ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸੌਭਾਗ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਰੁਕੇ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਆਖਿਰ ਤਾਈਂ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਪੜ੍ਹ ਦਿੰਦੇ ਹੋ।

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਵਿਵਰਣ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਧਰਮ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਸਗੋਂ ਇਹ ਹਰ ਉਪਲਵਧ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਅਧਿਆਨ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਹਰ ਧਰਮ ਵਿੱਚ, ਇਸ਼ਾਰੇ (ਸੰਕੇਤ) ਉਪਲਵਧ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨਹੀਂ ਸਗੋਂ, ਮਹਦੀ ਜਾਂ ਮਸੀਹਾ ਕਹਿ ਕੇ ਸੰਬੋਧਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਵਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦੇ ਪੂਜਾ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਾਕ-ਟਿਕਟ ਜਿੱਨਾ ਵੀ ਛੋਟਾ ਫੋਟੋ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਲਈ ਸੁਪਾਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਉਹ, ਉਹ ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਮੈਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਕੰਮ ਲਈ, ਵਧਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ, ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਸਿਰਫ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰੋ।

ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਸੇ ਉਮੀਦ ਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਦੀ, ਬਹੁਤ ਬੇਸਬਰੀ ਨਾਲ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ, ਅਜੇ ਹੋਰ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ।

ਅਤੇ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਤਾਂ ਸਾਤੋਂ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ? ਹਾਂ, ਅਸੀਂ ਹੁਣ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੀ ਚੰਗਾ ਬਣਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ, ਸਰਵਗੱਯ ਅਤੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਹੋਂਦ ਦਾ ਇਹਸਾਸ ਕਰੋ।

ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਉ।

ਸਾਈ ਰਾਮ।

(ਤਾਰਤੀ ਫੌਜ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕੈਪਟਨ ਜਤਿੰਦਰ ਸ਼ਾਦ ਨੂੰ, ਭਗਵਾਨ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨ ਹੋਇਆ। 1981 ਵਿੱਚ, ਕੈਪਟਨ ਦੀ ਪਦਵੀ ਤੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਫੌਜ ਛੱਡਣ ਦੇ ਬਾਦ ਵੀ, ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੇਵਾ-ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। 1985 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇੰਟਰਵਿਊ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਲ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਦਰ ਵਿੱਚ, ਪੇਂਟ ਕਰਨ ਦਾ ਸੌਭਾਗ ਦਿੱਤਾ। 1990 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹੋਲੋਗ੍ਰਾਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਬਾਬਾ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਨੱਕਾਸ਼ੀਦਾਰ ਧਾਤੂ-ਚਿੱਤਰ ਆਇਆ)।

ਲੇਖਕ ਬਾਰੇ

ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ, 1992 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ਰਣ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਉਹ, ਆਪਣੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਲਗਾਤਾਰ ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਰੱਸਤੇ ਤੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਫਟ-ਵਿਅਰ ਇੰਜਿਨੀਅਰ ਹਨ ਅਤੇ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਝਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇਰਲ ਰਾਜਿਯ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਹਨ। ਅੱਜ-ਕੱਲ ਉਹ ਅਮਰੀਕਾ ਵਿਖੇ, ਨਿਊਜਰਸੀ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ, ਖੇਤੀਯ ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਬੱਤ੍ਰ-ਚੱਤ੍ਰ ਕੇ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਸੰਮਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਬ੍ਰਿਜ-ਵਾਟਰ ਸਾਈ ਸੈਂਟਰ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਚਾਲਕ ਹਨ। ਅਮਰੀਕਾ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, 1997 ਤਾਈਂ ਉਹ ਕੇਰਲ ਵਿੱਚ, ਸੇਵਾ ਦਲ ਦੇ ਚੁਸਤ ਮੈਂਬਰ ਸਨ।

ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਵਾਰੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸੀ, ਪਰ ਆਪਣੀ ਯੋਗਤਾ ਵਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨ ਲਈ, 1997 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖੱਤ ਲਿਖਿਆ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਇਸ ਖੱਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨੂੰ ਮੰਨ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਨੂੰ, ਹੌਲੇ ਜਿਹਾ ਥੱਪਥਪਾਇਆ ਅਤੇ ਚਰਣ-ਸਪ੍ਰਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਕਈ ਤੱਥ ਇੱਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਦੀ, ਸ਼ਕਲ ਦਿੱਤੀ। ਪਰ, ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਕਰ ਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਜਨਵਰੀ 2012 ਤਾਈਂ, ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ, ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਚਾਨਕ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ ਇੱਛਾ, ਮਨ ਵਿੱਚ ਆਈ। ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਕਾਰਣ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇੱਕ ਕੜੀ, ਜੁੜਦੀ ਗਈ ਅਤੇ ਹੁਣ ਕਿਤਾਬ, ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸ਼ੌਧ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ ਚੰਗਾ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ। ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਕਿਸੇ ਦਾ ਖੱਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰੇ ਚੜ੍ਹਾਣ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਦਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਪਿਆਰ ਹੈ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਕ, ਸਵਾਮੀ ਪ੍ਰਤੀ ਆਪਣੀ ਆਸਥਾ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਠਾਵਾਨ ਭਗਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਖਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਪੁਰਾਣੀ ਝਾਰਤੀ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਚੇਲਾ (ਭਗਤ), ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਤੇ, ਆਖਰੀ ਦੱਮ ਤਾਈਂ, ਆਸਥਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਲੇਖਕ ਦੀ ਇੰਨੀ ਪੱਕੀ ਆਸਥਾ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਵਚਨ, ਸੱਚ ਹੋਣਗੇ।

ਆਭਾਰ

ਮੇਰਾ ਸ਼ੁਕਰੀਆ ਅਦਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ ਕੋਈ ਔਪਰਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਕੀ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੀ ਮਾਂ ਨੂੰ ਧੱਨਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਜਿਹੜੀ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਹਰ ਰੋਜ਼ ਭੋਜਨ ਪਰੋਸ ਕੇ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਸੇ ਬਾਹਰਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਤਾਂ ਧੱਨਵਾਦ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਜਦ ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਮੈਂ ਬਾਹਰਲਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕਦੇ ਧੱਨਵਾਦ ਨਾ ਕਰੋ। ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ, ਆਪਣਾ ਹੀ ਸਮਝੋ। ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਆਉਣ ਦਾ ਅਧੀਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 31, ਅਧਿਆਏ 45)।

ਮੇਰੇ ਬਹੁਤ ਪਿਆਰੇ ਸਵਾਮੀ ਜੀ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਧੱਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ, ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਆਪਣਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਹ ਕੰਮ ਵੀ ਤੁਸਾਂ ਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਈ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਮੇਰਾ ਸਾਥ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧੱਨਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ, ਉਹ ਵੀ ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਹੀ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਵੀ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ ਪਰ, ਕੁੱਝ ਪਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਦ ਅਣਜਾਣੇ ਵਿੱਚ, ਹੰਕਾਰ ਕਾਰਣ ਕਮੀਆਂ ਰਹਿ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਤੋਂ ਖਿਮਾ ਯਾਚਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀਆਂ ਕਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਣਦੇਖਾ ਕਰ ਦੇਣ।

ਇੱਕ ਲੋਕ ਕਥਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਤ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ¹ ਦੇ ਛੂਣ-ਮਾਤਰ ਨਾਲ ਹੀ ਮੱਝ ਵੇਦ-ਪਾਠ ਕਰਨ ਲਗ ਪਈ ਸੀ। ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ ਨਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਗਿਆਨ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ, ਅਰਥਾਤ ਸਵਾਮੀ ਖੁਦ। ਮੈਂ, ਵੇਦ-ਪਾਠ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਪਰ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਵਯ ਕਿਰਪਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਲਿਖਣਾ ਵੀ ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੈ। ਮੈਂ, ਬਹੁਤ ਸ਼ਰਧਾ ਨਾਲ, ਸਾਰੇ ਗਿਆਨਾਂ ਦੇ ਦਾਤਾ, ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਚਰਣ-ਕਮਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਡੰਡਵਤ ਪ੍ਰਣਾਮ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੁੱਨਾਪੋਤ² ਨੂੰ, ਛੂਣ।

¹ ਸ਼੍ਰੀ ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰ (1275-1296), 13ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸੰਤ, ਮਰਾਠੀ ਕਵੀ ਅਤੇ ਬੁੱਧਮਿਸ਼ਨ ਸਨ। ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਉੱਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਟੀਕਾ, ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹੈ। ਗਿਆਨੇਸ਼ਵਰੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਹੋਰ ਰਚਨਾ, ਅਮ੍ਰਿਤਾਨੁਭਵ, ਮਰਾਠੀ ਸਾਹਿਤ ਦੀ ਮੁੱਖ ਰਚਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

² ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਦੇ-ਕਦੇ ਖਿਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਮੱਝ ਲਈ, ਤੇਲਗੂ ਸ਼ਬਦ।

ਭੂਮਿਕਾ

ਪਿਆਰੇ ਪਾਠਕੋ, ਪਿਆਰ ਭਰਾ ਸਾਈ ਰਾਮ,

ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਧਿਆਨ ਦਿਉ ਕਿ ,ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਤੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ, ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਾਰੇ , ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵਿਚਾਰ, ਲੇਖਕ ਦੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਿਜੀ ਵਿਚਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੀ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਸਮੂਹ ਦੀ , ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨਾਲ, ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਹੋਵੇ।

ਕੀ ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ?

ਹਾਂ, ਇਸ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ, ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੈਂ, ਜਿਹੜੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ , ਉਹ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ, ਉਸੇ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਾਲੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣਾ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਸੋਚ ਰਿਹਾ ਹਾਂ?

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ , ਕਦੇ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਹੋ ਕੇ ਰਹੇ ਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਹੋਰ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ। ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਅੱਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਤੁਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਿਵਯ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ ਗੇ, ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਸਾਫ ਸੁਨੇਹਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲੇ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਲੀਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ , ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਤੁਸੀਂ, ਇਹ ਵੀ ਵੇਖੋ ਗੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ? ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਮੇਰਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਿਰਫ ਇਹੋ ਹੀ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ, ਕੁੱਝ ਬਹੁਤ ਭੇਦ ਭਰੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਕੁੱਝ, ਕਲਪਣਾ ਤੋਂ ਪਰੇ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਅੱਗੇ ਪੜ੍ਹੋ...

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ

ਐਤਵਾਰ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ ਲਗਭਗ ਦੋ ਬਜੇ¹ ਇੱਕ ਫੋਨ ਆਇਆ ਜਿੱਠ ਮੈਨੂੰ, ਗੂੜ੍ਹੀ ਨੀਂਦ ਤੋਂ ਜਗਾ ਦਿੱਤਾ। ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਨੇ ਦਿਲ ਦਿਗਲਾਉਣ ਵਾਲੀ ਖਬਰ ਸੁਣਾਣ ਲਈ ਫੋਨ ਕੀਤਾ ਸੀ।

1 ਯੂ.ਐਸ.ਈਸਟਰਨ ਟਾਈਮ

ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ, ਦੁੱਖ ਨਾਲ ਭਰ ਗਈ ਅਤੇ ਦਿਲ ਦੀਆਂ ਧੜਕਣਾਂ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਅਚਾਨਕ ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ਸੱਜਾ ਮੋਢਾ ਥਪਥਪਾ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਹੌਸਲਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੋਚ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮੇਰੀ ਪਤਨੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਮੈਂ

ਪਿੱਛੇ ਘੁੰਮਿਆ, ਪਰ ਉਹ ਕਾਫੀ ਦੂਰ ਬੈਠੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਬਾਬਾ ਹੀ ਸਨ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ਾਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਇਆ।

ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਸ ਪੀੜਾ ਭਰੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਪੀੜਾ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿੱਕਲਣ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਹੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕਿਸੇ ਭੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਛੂਣ ਨਾਲ, ਸੁਪਨੇ ਰਾਹੀਂ, ਦਿਵਯ ਬੋਧ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਹਾਨੂਭੂਤੀ ਕਰ ਕੇ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਸ਼੍ਰਧਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਅਸੀਮ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਕਿਰਪਾ ਨੇ, ਸਾਰਿਆਂ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਸਦਮਾ ਸਹਿਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਚਾਰ ਆਏ ਅਤੇ ਗਏ। ਮੈਨੂੰ, ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਆ ਰਿਹਾ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲੇ ਜਾਣਗੇ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਹਰ ਇੱਕ ਭਗਤ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਇਹ ਗੱਲ ਕੀਤੀ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਖੁਦ ਨੂੰ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਇਹ ਆਸ ਵੀ ਜਲਦੀ ਮਿੱਟ ਗਈ, ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ, ਮਹਾ-ਸਮਾਧੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਕਈ ਟੈਲੀਵਿਯਨ ਸਮਾਚਾਰ ਚੈਨਲਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਦੱਸਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਕੁੱਝ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ੪੦ ਦਿਨ ਲਈ ਬਿਮਾਰ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤਪੋਵਨਮ ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ ਹੈ। ਮੈਂ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਤਪੋਵਨਮ ਨਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਪਰ ਮੈਨੂੰ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਛੇਤੀ ਹੀ ਕਈ ਭਗਤਗਣ, ਨਵੀਂ-ਨਵੀਂ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, 96 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਭੋਗ ਚੁਕੇ ਸਨ। ਮੈਂ ਇਹ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੇ ਗੌਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰ ਸਾਲ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ ਅਤੇ, ਈਸਵੀ ਕਲੈਂਡਰ ਵਾਰੇ ਨਹੀਂ। ਇਹ ਗੱਲ, ਕਿਸੇ ਹੱਦ ਤਾਈਂ, ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਜਦ ਮੈਂ ਬੜੀ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ, ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਚੰਦਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹੋਣ। ਮੈਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਹੋਏ ਸ਼ਬਦ ਮਿਲੇ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। ਪਰ, ਇਹ ਅਜੇ ਤਾਈਂ ਗੁਪਤ ਹੈ।

ਹੁਣ,ਜਦ ਮੈਂ ਪਿਛਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਯਾਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਹ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਵਾਰੇ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ,ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਝ ਆਈ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਅਪੇਕਸ਼ਾ,ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਸਨ।ਤਰਕ-ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿਉਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ,ਉਸ ਦੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਵੀ ਬਾਹਰ ਹਨ।ਸਵਾਮੀ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ,ਉਹ ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ,ਸਵਾਲ ਕਿਉਂ ਪੁੱਛੀਏ।ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਮਿਲਾ ਕੇ,ਮੈਨੂੰ,ਸਭਾਵਿਕ ਬਣੇ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਬਾਹਰ ਵੀ,ਸਵਾਮੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਹਨ।ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਵਿਲੀਣ ਹੋਣ ਨੇ,ਇੱਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ,ਸਾਕਾਰ ਤੋਂ ਨਿਰਾਕਾਰ ਵੱਲ ਜਾਣ ,ਅਤੇ ਹਰ ਜੀਵ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਰਗੇ,ਸ਼ੁਰੂ ਵਾਲੇ ਕਦਮ ਉਠਾਉਣ ਵਿੱਚ,ਮੇਰੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ।ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਟੀਚਾ,ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ,ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮੋਹ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉਠਾਉਣ ਦਾ ਹੋਵੇ।ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਨਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣ ਮਾਇਆ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਛਾਇਆ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ,ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਨਾਲ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਆਦਾਨ-ਪ੍ਰਦਾਨ ਹੋ ਸਕੇ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣਾ ਵੀ,ਉੱਨਾ ਗੁਪਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ,ਜਿੰਨਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪ ਸਨ।

ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਜੋਲ ਰੱਖਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਣ,ਮਹਾਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ,ਮਾਇਆ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕਵਚ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 1 ਅਧਿਆਏ 30)

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿਚਕਾਰ ਆਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ,ਮਾਇਆ -ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਾਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।ਇਹ ੳ ਸਪਾਹੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਹੜਾ,ਚੋਰਾਂ ਨੂੰ ਰੰਗੇ ਹੱਥ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਦੁਆਉਣ ਲਈ,ਚੋਰਾਂ ਵਰਗਾ ਭੇਸ਼ ਬਣਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗ੍ਰੋਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕੇ।ਈਸ਼ਵਰ ,ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ,ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਉਸ ਨੂੰ,ਘੱਟ ਵੈਭਵ ਅਤੇ ਸੀਮਿਤ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ,ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਦਾ ਲੱਕਸ਼ ਬਣ ਸਕੇ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 1, ਅਧਿਆਏ 3)

ਇਹ ਕਿਤਾਬ,ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੂੜ੍ਹੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਰਿਸ਼ੀਆਂ-ਮੁਨੀਆਂ ਨੇ ਵੀ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋਏ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੌਣ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ? ਜੇ ਮੈਂ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਬਚਾ ਲਵਾਂ ਤਾਂ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ,ਸੁਲਝਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਮੱਸਿਆ ਘੱਟ ਜਾਵੇਗੀ।ਜਿੰਨਾ ਵੀ ਮੁਮਕਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ,ਸਵਾਮੀ ਨੇ ,ਉੱਨੀ ਹੀ ਸੌਖੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ,ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਖਜਾਨਾ ਵੰਡਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ,ਆਮ ਮਨੁੱਖ ਵੀ,ਆਪਣੀ ਅਸਲੀਅਤ ਦੇ ਚਰਮ ਬਿੰਦੂ ਅਰਥਾਤ,ਮੌਕਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਸਲ ਕਰ ਸਕੇ।ਹੁਣ,ਜਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ,ਹੁਣ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ ਬੱਚਿਆ ਵੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪਰ,ਹੁਣ ਵੀ ,ਇਹ ਮੈਨੂੰ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਨੂੰ,ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ।ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ,ਮੈਂ ਕਈ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ

ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੀ ਪਰੋੜਤਾ(ਪੱਕਾ) ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪੜ੍ਹੇ ਕਈ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ, ਇਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਤਾਇਆ ਹੈ।

ਜਨਵਰੀ 2012 ਦੇ ਆਖਿਰ ਤਾਈਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦੀ, ਮੇਰੀ ਕੋਈ ਯੋਜਨਾ, ਨਹੀਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਅਚਾਨਕ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਉੱਤੇ ਲਿਖਣ ਦੀ, ਮੇਰੀ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਇੱਛਾ ਹੋਈ। ਮੈਂ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਸੁਪਨੇ ਵਾਰੇ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਜਿਹੜਾ ਉਸ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਸੰਬੰਧ ਰਖਦਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ, ਹੋਰ ਵੀ ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਵਾਰੇ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਸੀ। ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਮੈਂ ਹੋਰ ਖੋਜ ਕਰਦਾ ਗਿਆ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਸੁਰਾਗਾਂ ਦਾ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਮੈਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ, ਮਦਦ ਮਿਲਣ ਦਾ ਇਹਸਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਸਾਮੱਗ੍ਰੀ ਇੱਕੱਠੀ ਹੋਣ ਲੱਗੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਆਂਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਹੜਾ, ਇੱਕ ਲੇਖ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਇੰਨਾ ਜਿਆਦਾ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਕਹਿਣਾ ਪੈ ਗਿਆ।

ਇਹ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਤਾਬ ਵੀ ਇਸੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤੇ ਲਿਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਜਰੂਰ ਘਟਿਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਿਮਰਤਾ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਤਿਣਕਾ-ਤਿਣਕਾ ਜੁੜ ਕੇ, ਇੱਕ ਸਾਫ ਸ਼ਕਲ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਅਸੀਂ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ। ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜੋ ਅਸੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੀਣ ਹੋ ਜਾਈਏ। ਇਹ ਤਾਂ ਪੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਫਲਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਉੱਤੇ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਸਿਰਫ, ਸਵਾਮੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ, ਇਸ ਦੀਆਂ ਕਈ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਹਨ। ਹੁਣ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਦ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂ ਗੇ ਤਾਂ ਹੈਰਾਨੀ ਨਾਲ ਫਖਰ ਕਰਾਂ ਗੇ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਮੈਂ, ਆਪਣੀ ਸੀਮਿਤ ਮਨੁੱਖੀ ਬੋਧ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ, ਦੱਸੀਆਂ ਜਾ ਰਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਸ੍ਰੋਤ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਹਨ ਪਰ, ਕਈ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਮੈਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਕੁੱਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ, ਉਹ ਹਨ: ਕੁੱਝ ਮਾਨਯੋਗ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ, ਨਾੜੀ ਸ਼ਾਸਤਰ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਖੁੱਦ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਬਹੁਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ,

ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਅਤੇ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ।

ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ,ਸਿਰਫ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਚੁਸਤ ਰਹਿ ਕੇ ,ਧੀਰਜ ਮਨੋਯੋਗ ਨਾਲ,ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਅਤੇ ਹਾਵ-ਭਾਵ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਹੀ,ਤੁਸੀਂ ਮੇਰਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਹੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 29,ਅਧਿਆਏ 29)।

ਮੈਂ,ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ,ਯਤਨ ਕੀਤਾ ਹੈ।ਮੈਂ ਪੱਕੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਦੇ ਸ਼੍ਰੋਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧੀਰਜ ਮਨੋਯੋਗ ਦੇ ਨਾਲ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।ਮੈਂ ਪੜ੍ਹਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੀ ਦੁਖੀ ਆਤਮਾ ਦੀ ਫਜ਼ੂਲ(ਨਿਰਰਥਕ) ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ,ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਥਾਨ ਤੋਂ ਉਭਰਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।ਬਲਕਿ,ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਿਨਤੀ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ,ਇਸ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨੂੰ,ਇੱਕ ਸ਼੍ਰਧਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਾਧਕ ਨੂੰ,ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਆਸਥਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ,ਜਿਹੜਾ,ਆਪਣੀ ਅੱਖੋਂ ਵੇਖੀ ਚੀਜ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ,ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਮੂਕ ਕਰੋਤੀ ਵਾਚਲੰ

ਪੰਗੁੰ ਲੰਘਯਤੇ ਗਿਰਿਮ।

ਯਤਕਰੁਪਾ ਤਮਹੰ ਬੰਦੇ

ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਾਧਵਮਾ।

ਉਪੰਨੇਨ ਮਮ ਪ੍ਰਆਸੇਨ

ਅਰਪਿਤੰ ਤਵੰ ਚਰਣ ਕਮਲੇਨਾ।

ਅਨੁਵਾਦਕ ਵੱਲੋਂ

ਮੈਂ, ਭਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰਾਜਯ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਪਿੰਡ, ਜੰਡਵਾਲ (ਹੁਣ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ) ਦਾ ਰਹਿਣ ਵਾਲਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਭਾਰਤ-ਪਾਕ ਵਟਵਾਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਡੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਹਿੰਦੂ, ਸਿੱਖ, ਮੁਸਲਿਮ ਅਤੇ ਇਸਾਈ ਬੜੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਗਿਲਦੇ ਸਨ, ਪਰ ਵਟਵਾਰੇ ਦੇ ਦਿਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ, ਨਫਰਤ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਲੋਕ, ਮਾਨਵ ਮੁੱਲ ਭੁੱਲ ਕੇ, ਰਾਕਸ਼ਸ਼ਾਂ ਵਰਗਾ ਬਰਤਾਉ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 23 ਨਵੰਬਰ, 1926 ਨੂੰ ਪੂਟਾਪਰਤੀ (ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਝਾਰਤ) ਵਿਖੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਿਆ ਸੀ, ਮਾਨਵ ਮੁੱਲਾਂ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਆਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਝਾਰਤ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਆਏ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨਾਲ ਪਿਆਰ ਕਰੋ, ਕਿਸੇ ਦਾ ਮਨ ਨਾ ਦੁਖਾਉ। ਮਾਨਵ ਸੇਵਾ ਹੀ ਮਾਧਵ ਸੇਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਾਰਣ, ਲੱਗ-ਭੱਗ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦੇ ਭਗਤ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਨਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਆਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਪਿਆਰ ਨਾਲ, ਇੱਕੱਠੇ ਰਹਿਣ ਲੱਗ ਪਏ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲੇਖਿਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਰਾਇਣ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਲੋਕਾਂ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਲਿਖੀ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਲਾਸਾਨੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ, ਮਹਦੀ, ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਕੇ, ਪੂਰਣ ਅਵਤਾਰ ਮਨੱਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ, ਨਾਤੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਤੱਥਾਂ, ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਪੁਨਰ-ਜਨਮ ਦੇਣਾ, ਤੀਜੇ ਨੇਤਰ ਨੂੰ ਖੋਲ ਕੇ, ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਾ, ਡੁਬਦੇ ਸੂਰਜ ਨੂੰ, ਚੜ੍ਹਦਾ ਵਿਖਾਉਣਾ, ਚੰਦਰਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ੀਤਲਤਾ ਵਿਖਾਉਣਾ ਆਦਿ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ, 85 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ, 96 ਸਾਲ ਲਈ, ਇਸ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ, ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਛੇਤੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਾਬਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਚਨ ਕਦੇ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਾਈ ਦੇ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਮੈਨੂੰ, 100% ਠੀਕ ਲਗਦੇ ਹਨ। ਲੇਖਕ ਨੇ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ, ਸੱਚੀ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਸੇਵਾ-ਭਾਵ ਭਰੇ ਗੀ ਅਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇਵੇਗੀ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਆਤਮਾ ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਦਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇ ਰਹੇ ਹੋ। ਫਰਜ਼ ਕਰੋ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟ੍ਰੀ ਭੇਜਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੰਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਡਾਕੀਅ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਚਿੱਠੀ ਲੈ ਕੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ, ਉਸ ਚਿੱਠੀ ਨੂੰ ਲੈਣ ਤੋਂ ਨਾ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਉਹ ਰਜਿਸਟ੍ਰੀ, ਵਾਪਸ ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਉਹ ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਗੰਦੇ ਸ਼ਬਦ ਕਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਅਤੇ

ਉਹ ਵਾਪਸ, ਭੇਜਣ ਵਾਲੇ ਕੋਲ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਦੁੱਖ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸ਼ਬਦ ਕਦੇ ਨਾ ਕਹੋ ਅਤੇ ਹਰ ਵੇਲੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੋ।

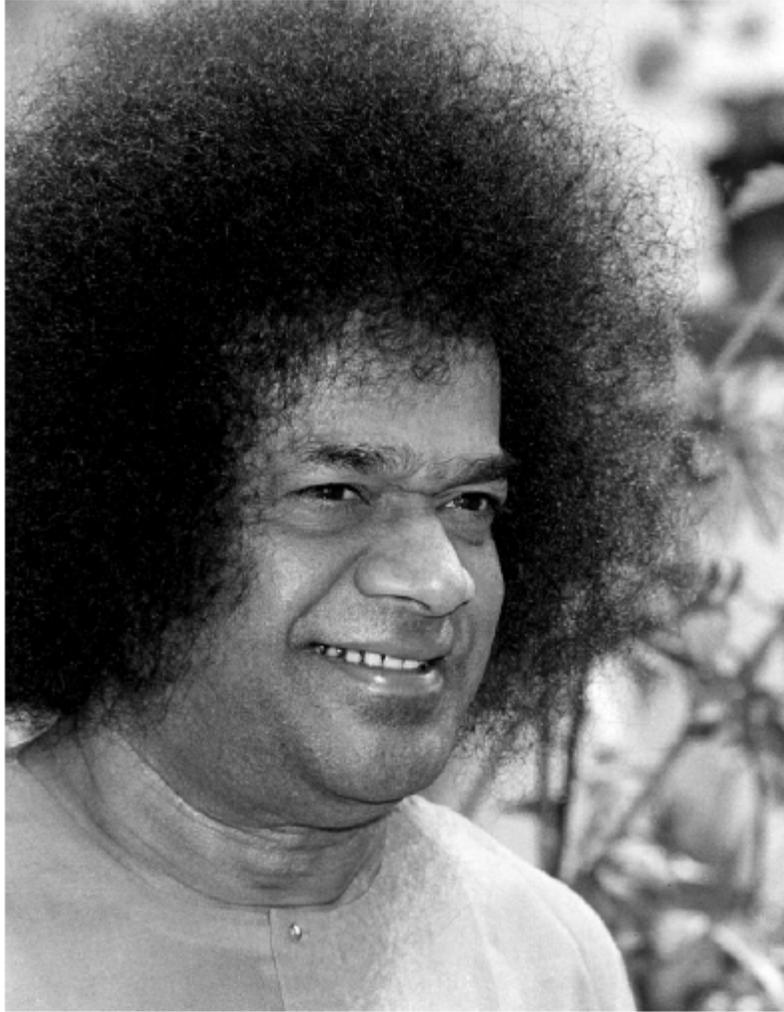
ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸਹਿਯੋਗੀਆਂ ਦਾ ਅੜਾਰੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਮਦਦ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ: ਸ਼੍ਰੀ ਮਨਮੋਹਨ ਕਪੂਰ-ਸੁਸ਼ਮਾ ਕਪੂਰ (ਭਾਰਤ, ਹੁਣ ਅਮਰੀਕਾ), ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਲੇਖਕ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼੍ਰੀਜਿਤ ਨਾਲ, ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਏ, ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪੰਜਾਬੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਵਾਈ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਰੇ ਪੰਜਾਬੀ ਪੜ੍ਹੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗੀ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਲਿਖਣ ਲਈ, ਉਤੁਸਾਹ ਦੇਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਬੇਟੇ ਡਾ. ਰਾਕੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਬੇਟੀ ਅਨੂ ਸ਼ਰਮਾ, ਪੁੱਤਰ ਵਧੂ ਡਾ. ਬਬਿਤਾ ਸ਼ਰਮਾ, ਦਾਮਾਦ ਡਾ. ਮਨੋਜ ਸ਼ਰਮਾ, ਸਕਸ਼ਮ, ਸਮੀਕਸ਼ਾ, ਸਚਿਤ, ਰਜਿਤ ਅਤੇ ਇਨਜੀਨਿਅਰ ਕਰਨਵੀਰ ਸਿੰਘ (ਕੰਪਿਊਟਰ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਲਈ) ਦਾ ਬਹੁਤ ਆਭਾਰੀ ਹਾਂ। ਮੇਰੀ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਭਗਤ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੇ, ਉਹ, ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਦਿਲੋਂ ਪਿਆਰ ਕਰੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਕਾਮ ਭਾਵ ਨਾਲ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ। ਭਾਵੇਂ ਮੈਂ ਬੜੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਨੁਵਾਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਰਹਿ ਗਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਖਿਆ ਦਾ ਯਾਚਕ ਹਾਂ।

ਸਾਈ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ

ਡਾ. ਕੇ. ਡੀ. ਸ਼ਰਮਾ

(ਪੰਜਾਬੀ ਅਨੁਵਾਦਕ)।

ਭਾਗ 1

ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ ਕਦੀ ਵਿਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ

ਅਧਿਆਏ - 1 : ਕੀ ਸਾਈ,ਚੰਦਰਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?

ਜਦ ਸਾਈ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ, ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸਾਈ ਪਰਿਵਾਰ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਜੁੱਟ ਗਿਆ ਕਿ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ? ਸਵਾਮੀ ਕਦੇ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਵਾਪਰੇ ਗਾ। ਪਰ ਜਦ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੀ 96 ਸਾਲ ਦੀ ਘੋਸ਼ਿਤ ਉਮਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, 85 ਸਾਲ (ਠੀਕ 84 ਸਾਲ ਅਤੇ 5 ਮਹੀਨੇ) ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਤਾਂ ਇਹ, ਮੱਨ ਲੈਣਾ ਕੁਦਰਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੈਲੰਡਰ, ਜਿਵੇਂ ਚੰਦਰ ਕੈਲੰਡਰ (ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼) ਦੀ ਗਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਦ ਮੈਂ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਆ ਗਿਆ। ਪਰ ਜਦ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਤਾਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਤੇ ਸਾਫ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜੇ ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਾਰੇ, ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਘੋਸ਼ਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਚਲੇ ਗਏ। ਜੇ ਇਹ ਪੱਕਾ ਹੈ ਤਾਂ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਸੱਚ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗੀ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਹ, ਉਸੇ ਦਿਵਯ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣ। ਮੇਰੇ, ਇਸੇ ਵਿਚਾਰ ਨੇ, ਮੈਨੂੰ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਈ।

ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤ, ਇਹ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ ਗੱਲ, ਹਿੰਦੂਆਂ (ਜਾਂ ਝਾਰਤੀਆਂ) ਦੇ ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤੱਤ ਮਿਲੇ ਹਨ।

ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ, ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਲਿੱਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

9 ਸਤੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ¹ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ:

ਮੈਂ, ਇਸ ਨਸ਼ਵਰ ਮਨੁੱਖ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ 59 ਸਾਲ ਰਹਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਲਕਸ਼ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ। ਮੇਰੇ ਇਸ ਕਹਿਣ ਤੇ ਸ਼ਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਮੈਂ, ਆਪਣਾ ਟੀਚਾ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਸਮਾਂ ਲਵਾਂ ਗਾ। ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਤੁਹਾਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਮੈਂ, ਇਸ ਲਈ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਜਲਦੀ ਹੋ ਰਿਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਇੰਜਨ ਨੂੰ, ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਉੱਨੀ ਦੇਰ ਤਾਈਂ, ਇੰਤਜਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਤਾਈਂ, ਉਸ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਝਾਰ ਨਹੀਂ ਇੱਕੱਠਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਵੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ, ਦਸ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਚਨ, ਕਦੇ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹਵਾਂਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ (ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਇੱਕ, ਅਧਿਆਏ 31)।

¹ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨ ਅਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 1, ਅਧਿਆਏ 31

ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ, ਕਿਉਂ ਜੋ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਜਨਮ, 23 ਨਵੰਬਰ, 1926 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ, 93 ਜਾਂ 94 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਈਂ, ਛੱਡਣ ਗੇ। ਪਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011(ਈਸਟ ਪਰਵ) ਨੂੰ, ਸਵੇਰੇ 7.40 ਬਜੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ, ਨਾ ਮੇਲੇ ਖਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ, ਕੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਹੈ? ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਸੂਰਜ ਵਰਸ਼ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹੋਣ। ਇੰਟਰਨੈਟ ਤੋਂ ਮਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਇੱਕ ਗਣਿਤ ਕਿਰਿਆ ਪੇਸ਼ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ, ਆਪਣੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ, 30833 ਦਿਨ ਰਿਹੇ। ਇੱਕ ਚੰਦਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਔਸਤ 27.21 ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਿੱਚ, 12 ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵਾਮੀ, ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਲਗ-ਭਗ 1133 ਚੰਦਰ ਮਹੀਨੇ ਜਾਂ 94.4 ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਰਹੇ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦ ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗਿਆ, ਉਹ 94 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਦਲੀਲ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵੇਂ, ਹਿੰਦੂ ਪੰਚਾਂਗ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, 27.21 ਦਿਨ(ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਤਾਰਕਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਸਾਡੀ ਗਿਣਤੀ ਲਈ, ਇਹੀ ਅੰਕਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਵੇਲੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਣ, ਤਾਂ ਹੀ ਠੀਕ ਲਗਣ ਗੇ ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਉਹ, 94 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਹੀ ਰਿਹਣ ਗੇ। ਜੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਠੀਕ ਹੈ ਤਾਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ, 94 ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼, ਉਹ 84 ਈਸਵੀ ਵਰਸ਼ਾਂ¹ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ, ਜਿੰਨੇ ਸਮੇਂ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਿਹੇ। ਪਰ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਅਸਲੀਅਤ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਕਿਹਾ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ, ਇਸ ਨਸ਼ਵਰ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 59 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਾਂ ਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਾਲੀ, ਗਿਣਤੀ ਨੂੰ ਕੇਵਲ, ਉਹ 59 ਸਾਲਾਂ ਤੇ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ 94 ਸਾਲ ਵਾਲੀ ਉਮਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਹ ਗੱਲ, 11 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋ ਤਾਰੀਖਾਂ ਦੇ ਵਿੱਚਕਾਰ, 18489 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਫਰਕ, 59 ਚੰਦਰ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ? ਆਉ, ਅਸੀਂ, ਇਸ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰੀਏ।

ੳ) ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਿੱਚ, ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ = 27.21 ਦਿਨ x 12 ਮਹੀਨੇ = 326.52 ਦਿਨ

ਇਸ ਲਈ, 18489 ਦਿਨ ਬਰਾਬਰ ਹਨ:

$18489/326.52 = 56.63$ ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼, ਜਿਹੜੇ ਲਗ-ਭਗ, 57 ਸਾਲ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਮਾਂ, 57 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਹੈ ਕਿ, ਕੀ ਅਸੀਂ, ਇਹ ਮੰਨ ਲਈਏ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੀ ਭਵਿੱਖ ਵਾਣੀ ਤੋਂ, ਦੋ ਸਾਲ ਘੱਟ ਰਿਹੇ?

ਪਰ ਅਜੇ ਸਾਡੀ ਗਲ, ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਕਰੀਬ ਇੱਕ ਸਾਲ ਬਾਦ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਸੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਚਨ ਦੋਹਰਾਇਆ ਸੀ:

ਤੁਸੀਂ, ਪ੍ਰਟਾਪਰਤੀ ਨੂੰ, ਮਥੁਰਾ² ਨਗਰੀ ਬਣਦੇ ਵੇਖੋ ਗੇ। ਇਸ ਵਿਕਾਸ ਨੂੰ, ਨਾ ਤਾਂ ਕੋਈ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਇਸ ਨੂੰ, ਧੀਮਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡਾ ਤਿਆਗ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤੁਸੀਂ, ਮੈਨੂੰ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ, ਪਛਤਾਉ ਗੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਮੇਰੀ ਸ਼ਰਣ ਆਉਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਗੇ। ਮੈਂ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 58 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਾਂ ਗਾ। ਮੈਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ

ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ। ਧਰਤੀ ਤੇ , ਮੇਰਾ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਦਾ, ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਗਹਿਰਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਸਦਾ , ਇਸ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ, ਮੁਖ ਰੱਖ ਕੇ, ਕੰਮ ਕਰੋ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਦੋ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1961)।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਉਦਾਹਰਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ 21 ਅਕਤੂਬਰ 1961 ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 58 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਿਣਗੇ।

¹ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ, ਈਸਵੀ ਜਾਂ ਗ੍ਰਿਗੋਰਿਅਨ ਕੈਲੰਡਰ ਸਾਲ

²ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਸਥਾਨ

ਅ) ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸਵਾਮੀ, 18082 ਦਿਨ, ਆਪਣੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਸਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਦੀ ਗਣਨਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੀਏ, ਤਾਂ ਇਹ ਉਮਰ, ਲੱਗ-ਭੱਗ, 55.4 ਚੰਦਰ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਲੱਗ-ਭੱਗ, ਤਿੰਨ ਸਾਲ, ਘੱਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਹਿੰਦੂ ਕਲੈਂਡਰ ਮਹੀਨੇ ਦੇ, 27.21 ਦਿਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਨ ਹੋਣ ਦਾ, ਇੱਕ ਵੱਡਾ ਮੁੱਦਾ ਹੋਰ ਹੈ। ਹਿੰਦੂ ਪੰਚਾਂਗ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, 29 ਦਿਨ, 12 ਘੰਟੇ ਅਤੇ 44 ਮਿੰਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ, ਉੱਪਰ ਵਾਲੀ ਗਣਨਾ ਵਿੱਚ ਇਹ ਆਂਕੜਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਫਰਕ ਆਵੇ ਗਾ। ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, 18489 ਦਿਨ (ਉੱਪਰ ਵੇਖੋ) , 52.2 ਹਿੰਦੂ ਪੰਚਾਂਗ ਸਾਲ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣਗੇ ਅਰਥਾਤ, ਲੱਗ-ਭੱਗ, ਸੱਤ ਵਰਸ਼ ਦਾ ਅੰਤਰ (ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ 59 ਸਾਲ ਤੋਂ)।

ਚੰਦਰ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, 27.21 ਦਿਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ, ਵੱਧ ਮਾਸ ਦੇ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਸਮਾਂ ਹੈ ਜਦ ਚੰਦਰਮਾਂ, ਆਪਣੇ ਘੁੰਮਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਤੇ, ਉਸੇ ਜਗ੍ਹਾ (ਨੋਡਸ¹) ਤੇ, ਵਾਪਸ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਮਾਂ, ਲੱਗ-ਭੱਗ , 27.21 ਦਿਨ ਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਨ, ਹਿੰਦੂ ਪੰਚਾਂਗ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਸਮੱਕਸ਼ (ਬਰਾਬਰ) ਹੈ ਪਰ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਕੁਲ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ²। ਇਸ ਨੂੰ ਸੋਚੇ ਬਗ਼ੈਰ, ਫਿਰ ਵੀ ਜੇ ਅਸੀਂ, ਇਸ ਹਿੰਦਸੇ ਦੀ ਵਰਤੋਂ, ਆਪਣੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਰਦੇ ਹਾਂ , ਤਾਂ ਵੀ ਇਹ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗਿਣਤੀ, ਓ* ਅਤੇ ਅ* ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਣਾਂ ਕਾਰਣ, ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਲਗਦੀ, ਜਿਹੜੀ, ਤਰਤੀਬ ਵਾਰ, ਦੋ ਅਤੇ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਦਾ ਫਰਕ ਦਸਦੀ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ ਚੰਦਰ-ਸਾਲ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ।

ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਬਾਰੇ

ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰ-ਵਰਸ਼ ਦੀ ਗਲ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਵੁਕਵਾਂ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਕੁੱਝ ਲੰਮੀਂ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲਾ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਪਰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਵਿਦਵਾਨ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭਗਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਈ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਦਾ ਬੋਧ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰਮ ਪੂਜਨੀਯ ਸ਼੍ਰੀ ਘਮਦੀਕੋਟ ਸੁਭਰਾਮੰਨਣ ਸ਼ਾਸਤਰੀ, 93 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਪੜ੍ਹਪੋੜ੍ਹਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਾਦਾ ਇੱਕ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੈ (ਪਰ ਉਹ 93 ਸਾਲ ਜਿੰਦਾ ਰਹੇ)। ਇਹ ਗਲ ਵਾਰੇ, ਬਾਬਾ ਨੇ, ਇੱਕ ਵਾਰ, ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਗਤ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਸ਼ ਗਿਰੀ ਰਾਉ³ ਵਾਰੇ ਦਸਦੇ ਹੋਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਸੀ ਪਰ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਦੇ 70ਵੇਂ ਦਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਹੀ ਬ੍ਰਹਮਲੀਣ ਹੋ ਗਏ ਸਨ।

ਡਾ. ਪਦਮਨਾਭਮ ਦੇ ਪਿਤਾ, ਆਪਣੀ ਰਿਟਾਇਰਮੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਦ, 63 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਖੇ ਆਏ ਸਨ। ਉਹ ਵੀ ਸੌ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋ ਕੇ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੂਰਣ ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋਏ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਛੱਤੀ, ਅਧਿਆਏ 20)

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਗਤਾਂ ਵਾਰੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਪਹਿਲਾਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਰਾਉ ਸਨ। ਉਹ ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਅਧੀਕਾਰੀ ਸਨ। ਉਹ ਆਰਤੀ ਕਰਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ, ਸੌ ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਏ।

(ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿਖੇ 22 ਅਗੱਸਤ, 2001 ਦੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ।)

ਜੇ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਢੰਗਾਂ ਨਾਲ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਿਸਾਲਾਂ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਪੱਧਤੀ ਜਾਂ ਕਲੈਂਡਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ, ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ ਗਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਪਰ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਦੋ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵੱਖ ਉਮਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾ, 100 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

¹ ਨੋਡਸ, ਉਹ ਦੋ ਬਿੰਦੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿੱਥੇ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦੇ ਘੁੱਮਣ ਦਾ ਰਸਤਾ, ਜਮੀਨ ਦੇ ਘੁੱਮਣ ਵਾਲੇ ਰਸਤੇ ਨੂੰ ਕਟਦਾ ਹੈ।

² ਕਿਸੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਹੀ ਨਕਸ਼ੱਤਰ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

³ ਰੇਡੀਉ ਸਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲੇਖ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਰਾਉ ਨੇ, 1943 ਵਿੱਚ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ, 58 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਰਾਉ, 1961 ਵਿੱਚ, ਸਵਰਗਵਾਸ ਹੋਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ, 75-76 ਸਾਲ ਦੀ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਦੀ ਮਿਸਾਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕੋਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਲੈਂਡਰ, ਕਿੱਥੋਂ ਲੱਭੀਏ ਜਿਹੜਾ ਆਪਣੇ ਚੱਕਰ ਵਿੱਚ, 20 ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇ ਫਰਕ ਨੂੰ, ਪੂਰਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੋਵੇ।

ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਰਾਉ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਕਰੁਣਾਨੰਦ ਉਹ ਭਗਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ, 100 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋਣ ਵਾਰੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਮਰ 96 ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਜੀਂਦੇ ਸਨ। ਚਾਰ ਸਾਲ ਬਾਦ, ਦਸੰਬਰ 2007 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ਰਾਉ ਦੇ ਸੌਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ, ਇੱਕ ਮਾਨ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਭਗਤ ਨੂੰ, ਸੱਮਾਨਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਇਹ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਸੌ ਸਾਲ ਸ਼ਬਦ ਕਹਿਣ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਸੀ, ਸਾਨੂੰ ਉਸ ਪ੍ਰਵਚਨ ਨੂੰ, ਸਮਝਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਕਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਸਾਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ 78ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਉਹੀ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕੋਈ ਹੋਰ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਉਹ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ :

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਗਲ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਭਗਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ, ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸਮਰਪਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਉਮਰ ਸੌ ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਸਤੂਰੀ ਇੱਥੇ ਆਏ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਜੀਆ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 36, ਅਧਿਆਏ 20)।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਸਤੂਰੀ, 90 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਵਲੀਨ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜੇ ਅਸੀਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਵਾਰੀਕੀ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਇਹ ਗਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਸਤੂਰੀ, ਸੌ ਸਾਲ ਜੀਂਦੇ ਰਹੇ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਗਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਭਗਤ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਭੋਗਿਆ। ਜੇਹੜਾ ਮਨੁੱਖ ਸੌ ਸਾਲ ਜਿੰਦਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਤੋਂ ਭਗਵਾਨ, ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਨ?

ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਪੰਜ ਕਰਮਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਲੀਣ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ, ਹੱਥ-ਪੈਰ, ਕੰਠ, ਵਿਸਰਜਨ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਅਤੇ ਜੱਮਣ ਵਾਲੀਆਂ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ, ਪੰਜ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਹਨ। ਹੱਥ, ਕੰਠ, ਨੱਕ, ਚਮੜੀ ਅਤੇ ਜੀਭ, ਪੰਜ ਗਿਆਨ ਇੰਦ੍ਰਿਆਂ ਹਨ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਡਾ:ਜਾਨ ਹਿਸਲਪ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ, ਸਫਾ 42।

¹. ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ੇਸ਼ਗਿਰੀ ਰਾਉ ਦੀ ਅਸਲੀ ਉਮਰ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀ 100 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਫਰਕ

ਕੋਈ ਵੀ ਭਗਤ, ਜਿੰਨ ਪੂਰਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਤੇ ਖਾ ਉਤਰਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਅਸਲੀ ਉਮਰ ਜਿੰਨੀ ਮਰਜੀ ਹੋਵੇ, ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਅਰਥ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਹ ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਹੈ। ਝਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਅਨੇਕ ਖੇੜਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਪਿੰਡਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਜ਼ੁਰਗ ਲੋਕ, ਆਪਣੇ ਤੇ ਛੋਟਿਆਂ ਨੂੰ, ਸੌ ਸਾਲ ਹੋਣ ਦਾ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਦਾ ਅਸਲੀ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੁਖੀ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਉਮਰ। ਇਹ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਵੈਦਿਕ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਸ਼ਤਮ ਜੀਵੇਦ ਅਰਥਾਤ, ਸੌ ਸਾਲ ਜਿਉ ਅਤੇ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਦੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ, ਜੀਵੇਦ ਸ਼ਰਦਾ ਸ਼ਤਮ, ਨਾਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਸੰਸਕ੍ਰਿਤ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਸ਼ਤਮ ਦਾ ਅਰਥ 100 ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ, ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਵੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੂਰੇ ਮੰਤਰ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਵਾਲਾ ਜੀਵਨ, ਲੰਬਾ, ਪੂਰਾ ਅਤੇ ਸੁਖੀ ਜੀਵਨ। ਮੈਂ ਇੱਥੇ, ਕਿਰਿਆਯੋਗ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਪਰਮਹੰਸ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰਾਗਿਆਨੰਦ ਜੀ ਦੀ ਸ਼ਤਮ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਰਥ ਉੱਤੇ, ਕੀਤੀ ਗਈ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ, ਖੋਲ ਕੇ ਦਸਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਸੌ ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਪੂਰਣਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਇਹ ਕੋਈ ਭੌਤਿਕ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਨੂੰ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਨਾਲ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ ਰਾਹ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ 100 ਦੇ ਹਿੰਦਸੇ ਵਿੱਚ, 1 ਦਾ ਅੰਕ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, 00 ਅੰਕ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇ ਈਸ਼ਵਰ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ, ਜੀਵਨ, ਅਰਥਹੀਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਰਧਾ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਕੇ, ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਭਰਪੂਰ ਅਤੇ ਪੂਰੇ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਹੋਰ ਸਬੂਤ

ਆਉ ਅਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ 79ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੀਏ। ਅੱਜ ਕੇਵਲ, ਇਸ ਦੇਹ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ। ਕੀ ਮੈਂ, 79 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਰਗਾ ਲਗਦਾ ਹਾਂ? ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ। ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਇਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਲਗ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਘੱਟ ਸੁਣਾਈ ਦੇਣ ਲਗ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਮੋਤੀਆ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਝੁਰੀਆਂ ਪੈ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਸਾਰੇ ਅੰਗ, ਇੱਕ ਦਮ ਠੀਕ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਝੁਰੀਆਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਿਰਫ ਹੁਣ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਮੈਂ, 90 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਹਾਂ ਗਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 79ਵਾਂ ਜਨਮ ਦਿਨ, 23 ਨਵੰਬਰ, 2004)

ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ 79ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ, 79 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ¹ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਲ ਤਾਂ ਪੱਕੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਨਿਯਮਤ ਈਸਵੀ (ਗ੍ਰੇਗੋਰੀਅਨ) ਕਲੈਂਡਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ, ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੀ 90 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 90, ਨਿਯਮਿਤ ਕਲੈਂਡਰ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਜੀਵਤ ਰਿਹਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ।

1 www.kriya.org ਤੋਂ ਆਝਾਰ

ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜੀਵਨੀ ਦੇ ਲੇਖਕ ਦਾ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ

ਸਵਰਗ ਵਾਸੀ ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਗਣਪਤੀ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਦੇ, ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਭਗਤ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਵਿੱਦਵਾਨ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਬਾਬਾ ਸਤਿਆ ਸਾਈ, ਦੇ ਨਾਂ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬੇਜੋੜ ਕਿਤਾਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਇੱਕ ਘਟਨਾ, ਮੈਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮਹਾਵਿਦਿਆਲੇ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੂਨ, 1976 ਵਿੱਚ, ਊਟਕਮੰਡ ਸਮਰ ਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਜੀਬ -ਅਨਜਾਣੀ ਗੱਲ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਦੇ 96 ਸਾਲ ਵੇਖਣ ਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬਚੇ ਹੋਏ 46 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਖੁਦ, ਸਾਰੇ ਝਾਰਤ ਵਿੱਚ, 18 ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ, ਸੰਸਥਾਨ ਖੋਲਣਗੇ।

(ਬਾਬਾ:ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਭਾਗ-2, ਆਰ ਗਣਪਤੀ,ਸਫਾ,85)

ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਨਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ 96 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਜੀਵਤ ਰਿਹਣ ਗੇ ਸਗੋਂ, ਇਹ ਵੀ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ 1976 ਤੋਂ ਬਾਦ, 46 ਸਾਲ ਹੋਰ ਜੀਵਤ ਰਿਹਣ ਗੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸਵਾਮੀ, 40 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ, ਬਾਕੀ ਬਚੇ, 46 ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਗਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, 96 ਅਤੇ 46 ਸਾਲ, ਇਸੇ ਈਸਵੀ ਨਾਲ, ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਹ, ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਲੰਡਰਾਂ ਦੀ ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ। 1997 ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸਵਾਮੀ, 2011 ਤਾਈਂ, ਇਸ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਕੇਵਲ 35 ਸਾਲ ਹੀ ਰਿਹੇ। ਇੱਥੋਂ, ਇਹ ਗੱਲ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਦੀ ਤਾਂ ਗੱਲ ਛੱਡੋ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲੰਡਰ ਦੇ 46 ਸਾਲ¹, ਇਸ ਈਸਵੀ ਦੇ 35 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ।

ਸ਼ਾਇਦ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਾਲਾ ਸਬੂਤ, ਈਸਵਰ ਚੈਨਿਤ ਦਿਵਯ ਜੀਵਨ ਚਰਿਤਰ ਲੇਖਕ, ਸਵਰਗਵਾਸੀ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ:

ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 2020 ਤੋਂ ਬਾਦ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ।

(ਦਾ ਲਾਈਫ ਆਫ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਕਸਤੂਰੀ ਐਨ, 1971, ਸਫਾ 234)

ਸਾਡੀ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮਾਨਯਵਰ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਾਹਕ, ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ ਦੇ ਇਹ ਦੱਸਣ ਨਾਲ, 96 ਸਾਲ ਦਾ ਵਾਦ-ਵਿਵਾਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

¹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ 23 ਦਿਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, 276 ਦਿਨ ਹੀ ਹੋਣਗੇ।

ਅਧਿਆਏ -2 : ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ ?

ਪਿਛਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਵੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਚੰਦਰ ਵਰਸ਼ ਵਾਰੇ , ਗਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ।

ਕੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ , ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਬਦਲ ਦਿੱਤੀ?

ਫਿਰ ਇਹ ਕੀ ਹੋਇਆ? ਉਮਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਫਰਕ ਕਿਉਂ? ਕੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਮੁੱਢਲੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ, ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪਿਹਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣ ਦਾ ਫਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ?

ਜਦ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਪੁੱਛਿਆ ਗਿਆ ਤਾਂ ਕੁੱਝ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਇੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ, ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਬਦਲ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਹ, ਅਵਤਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਹਨ। ਉਹ ਜੋ ਚਾਹੁਣ, ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ, ਇਹ ਸਮਝ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਾਰੇ ਪੂਰੀ ਨਿਸ਼ਟਾ ਨਾਲ ਕਹਿਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ ਕਿਉਂ ਕੀਤੀ?

ਮੇਰੇ ਵਚਨ, ਕਦੇ ਬੇਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹਵਾਂਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 1, ਅਧਿਆਏ-31)

ਮੈਂ, ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਸੰਕਪ ਕਰਾਂਗਾ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੀ ਯੋਜਨਾ, ਜਰੂਰ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ-12, ਅਧਿਆਏ-38)

ਇੱਕ-ਵਾਰ, ਜਿਹੜਾ ਵਚਨ ਮੈਂ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ-1, ਅਧਿਆਏ-16)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਮੇਰੇ ਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਮੇਰੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ, ਥੋੜੀ ਵੀ , ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਸਕੇ। ਮੈਂ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚ, ਸੱਚਾਈ ਹਾਂ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ-1, ਅਧਿਆਏ-30)।

ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਹਰ ਕੰਮ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, 23 ਨਵੰਬਰ, 1968)।

ਈਸ਼ਵਰ, ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਕਦੇ, ਵਿਚਲਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ-2, ਅਧਿਆਏ-22)।

ਮੇਰੀ ਗਤੀਵਿਧਿਆਂ ਅਤੇ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਵਾਰੇ, ਕੋਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਰਿਹੇ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ-5, ਅਧਿਆਏ-42)

ਹਾਲਾਤਾਂ ਮੁਤਾਬਕ, ਕੁੱਝ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਥਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ, ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ-17, ਅਧਿਆਏ-14)।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸਾਰੇ ਵਚਨ, ਸਪਸ਼ਟ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਖਾਸ ਅਤੇ ਮਹੱਤਾ ਵਾਲਾ ਵਚਨ ਹੈ, ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਵਚਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਵਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ, ਉਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ ਹੀ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿ ਕੇ ਨਹੀਂ ਰੁਕ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਪਰ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਤਾਈਂ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਜੇ ਕੁੱਝ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਹੋ ਕੇ ਹੀ ਰਹੇ ਗਾ।

ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ? ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਸਿਰਫ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਵਾਸਤੇ।

ਤਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ?

ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਨੂੰ, ਕੇਵਲ ਈਸ਼ਵਰ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ। ਮੰਚ ਤੇ, ਨਾਟਕ ਦਾ ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਨਜ਼ਾਰਾ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਹ ਸਾਰਾ, ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਪਹੇਲੀਆਂ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਵਾਲਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਾਰੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਗਾ ਤਾਂ ਹੀ ਤੁਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦੀ ਸਿਫਤ ਕਰੋਗੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਹੀਂ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ ਇੱਕ ਅਤੇ ਅਧਿਆਏ, 30)

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੀ ਯੋਜਨਾ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਤਾ ਦਾ ਆਨੰਦ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਵਾਪਰੇ ਗਾ। ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ? ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਕਿੱਥੇ? ਇਸ ਦਾ ਉੱਤਰ, ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਮਸਾਂ ਹੀ, ਇਸ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਵੇ ਗਾ।

ਮੇਰੀ ਅਨਿਸ਼ਚਤਾ ਨੂੰ, ਪਸੰਦ ਕਰੋ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਭੁੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਲਕਸ਼ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਕੁੱਝ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸ਼ਾਂਤ ਰਹੋ। ਸਮਝਨਾ, ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸਮਝਨ ਲਈ ਮੈਨੂੰ, ਨਾ ਪੁੱਛੋ। ਸਮਝਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਛੱਡ ਦਿਉ, ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ ਸਮਝਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਸਤਿਅਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ, ਭਾਗ-3)

ਅਧਿਆਏ -3 : ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਵਾਂ

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ, ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ, ਜਦ ਕਿ ਕੁੱਝ, ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਕਹੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਨਿੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਭਗਤਾਂ ਨੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖਿਆਂ ਹਨ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਗੱਲਾਂ ਲਿਖਿਆਂ ਹਨ ਜਿਹੜੀਆਂ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਹੀਆਂ, ਜਾਂ ਭਗਤਾਂ ਨੇ, ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿੱਖੀਆਂ।

1. ਮੈਂ, ਇਸ ਨਸ਼ਵਰ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 59 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਜ਼ਰੂਰ ਹਾਸਲ ਕਰਾਂਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰਨਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ 29 ਸਤੰਬਰ, 1960)

ਉੱਪਰਲੇ ਕਥਨ ਦੇ ਮੁਤਾਬਿਕ, ਸਵਾਮੀ, 93 ਜਾਂ 94 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ। 1960 ਵਿੱਚ 59 ਸਾਲ ਜਮਾ ਕਰ ਕੇ, ਸਨ 2019 ਬਣਦਾ ਹੈ। 2019 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਉਮਰ, 93 ਸਾਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਨਵੰਬਰ 2019 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ, ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, 94 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ।

2. ਮੈਂ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 58 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਾਂਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆ ਚੁੱਕਿਆ ਹਾਂ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1961)।

(ਇਹ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਉਦਾਹਰਣ 1 ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ ਹੀ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ)। ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਹੀ ਨਹੀਂ, 96 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਈਂ, ਮੈਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਹਾਂਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 36, ਅਧਿਆਏ 14)।

3. ਸਿਰਫ ਅੱਜ ਹੀ ਨਹੀਂ, 96 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਈਂ, ਮੈਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੀ ਰਹਾਂ ਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 36, ਅਧਿਆਏ 14)

4. (ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ)। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਭੋਤਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 2020 ਸਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ।

(ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਐਨ.ਕਸਤੂਰੀ, ਸਫਾ 235)

ਸਾਲ 2020 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ 94 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। 23 ਨਵੰਬਰ ਨੂੰ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, 95 ਸਾਲ ਦੇ ਹੋਣਗੇ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ ਨੇ ਸਨ 2020 ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ

ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ 95 ਸਾਲ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਮਰ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ, ਉਦਾਹਰਣ 3, ਵਰਗਾ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

5. ਅਤਿਥੀ: ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਲਈ, ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਰਿਹ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਦੋਂ ਤਾਈਂ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਂਤੀਮਈ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਈ: ਇਹ ਅਜੇ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਅਜੇ, 40 ਸਾਲ ਦੂਰ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਮਏ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।
(ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਆਈ, ਜੇ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ, ਸਫਾ 235)।

ਦਸੰਬਰ 1978 ਦੀ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚੋਂ

(ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਇਹ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੇ ਭੋਤਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਕਿੰਨੀ ਦੇਰ ਰਿਹਣ ਗੇ। ਪਰ, ਇੱਥੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦਾ ਅਵਤਾਰ, 2018 ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉੱਨੀ ਦੇਰ ਵਿੱਚ, ਸੱਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਂਤਮਏ ਬਣਾ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਗੱਲ, ਉਦਾਹਰਣ ਤਿੰਨ ਦੀ ਪਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕਰਦੀ ਹੈ।

6. ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਕਿ ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, 94 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ।

(ਮਾਡਰਨ ਮਿਰੇਕਲਜ਼, ਅਰਲੇਂਡਰ ਹੇਰਲਡਸਨ, ਸਫਾ 461)।

7. ਸਮੇਂ ਦੀ ਕਸੌਟੀ ਤੇ ਕੱਸਣ ਲਈ, ਬਾਬਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਨੂੰ ਮੈਂ, ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਦੋਹਰਾਇਆ ਕਿ ਉਹ, 94 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ।

(ਮਾਡਰਨ ਮਿਰੇਕਲਜ਼, ਅਰਲੇਂਡਰ ਹੇਰਲਡਸਨ, ਸਫਾ 294)।

8. ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, 96 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਹੇ ਗਾ ਅਤੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜਵਾਨ ਰਹੇ ਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਜੇ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ¹)

9. ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ, ਜੂਨ, 1976 ਵਿੱਚ, ਉਟਕਮੰਡ ਸਮਰਕੋਰਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ, ਅਦਭੁਤ ਸ੍ਰਿਜਨ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਦਭੁਤ, ਸੌਭਾਗਿਯ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ

ਇਸ ਦੇਗ ਵਿੱਚ, 96 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਿਹਣ ਗੇ ਅਤੇ ਬਚੇ ਹੋਏ 46 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ,ਪੂਰੇ ਝਾਰਤ ਵਿੱਚ, 18 ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆ ਜਾਣ ਗੀਆਂ।

(ਬਾਬਾ: ਸਤਿਆ ਸਾਈ, ਭਾਗ-2, ਆਰ. ਗਣਪਤੀ, ਸਫਾ 85)।

(ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਜੂਨ, 1996 ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸਵਾਮੀ, 46 ਸਾਲ ਰਿਹਣ ਗੇ। ਇਹ, 2022 ਜਾਂ 2021 ਦੇ ਅੰਤ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ)।

ਜਦ ਕਿ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਉਮਰ, 94 ਸਾਲ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ, 96 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਵਲੀਨ ਕਰਨ ਦੀ ਗਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਭਵਿਖਵਾਣੀਆਂ ਨੇ ਵੀ, 96 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੱਸੀ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਲੀਨ ਹੋਣ ਵਾਰੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦੱਸੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਜਾਨਣ ਲਈ, ਅਸੀਂ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

(ੳ). ਉਦਾਹਰਣ 1 ਅਤੇ ਦੋ, ਅਕਤੂਬਰ 2019 ਅਤੇ ਅਗੱਸਤ 2020 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਅ). ਉਦਾਹਰਣ 3 ਅਤੇ ਅੱਠ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦਸੰਬਰ 2021 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ 2022 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਾਈ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਵੀ ਦੇਹ ਛੱਡ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ੲ). ਉਦਾਹਰਣ 4 ਅਤੇ ਪੰਜ ਨੂੰ, ਉਦਾਹਰਣ 3 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਸ). ਉਦਾਹਰਣ 6 ਅਤੇ ਸੱਤ, ਦਸੰਬਰ 2019 ਤੋਂ ਨਵੰਬਰ 2020 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲੇ ਸਮੇਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਹ). ਉਦਾਹਰਣ 9, ਸਾਲ 2022 (ਜਾਂ 2021 ਤੋਂ ਬਾਦ) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦਿਨ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ, ਉਦਾਹਰਣ ਤਿੰਨ ਅਤੇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਜੇ ਅਸੀਂ, ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, (ੳ) ਅਤੇ (ਸ) ਲਈਏ, ਜਿੱਥੇ 94 ਸਾਲ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਆਪਸ ਵਿੱਚ, ਸੰਬੰਧ ਵੇਖੀਏ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ, ਦਸੰਬਰ 2019 ਤੋਂ ਅਗੱਸਤ 2020 ਦਾ ਸਮਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ (ਅ) ਨਾਲ, ਇਸ ਦੀ ਤੁਲਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, (ੲ ਅਤੇ ਹ ਨੂੰ, ਅ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਮਨ ਕੇ) ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਇਹ 96 ਸਾਲ ਦਾ ਸੂਚਕ ਹੈ, ਅਸੀਂ, 15 ਤੋਂ 36 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਅੰਤਰ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

^੧ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ, ਜੈ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ ਬਰਥਡੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, ਕ. ਸੇਨਾਡਿਐਗੋ 1978, ਸਫਾ 83 (ਦੱਸੀ ਗਈ ਇੰਟਰਵਿਊ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਵਾਰੇ ਹੀ ਛਪੀ ਹੈ)।

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜੀਵਨ- ਅਵਧੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵੱਖ ਵਿਵਰਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਹ, 94 ਸਾਲ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਹ 96 ਸਾਲ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ, 15 ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਫਰਕ ਹੈ। (ਅਗੱਸਤ 2020 ਅਤੇ ਦਸੰਬਰ 2021 ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰਨ ਤੇ, ਇਹ 15 ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਦਸੰਬਰ 2019 ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 2022 ਨੂੰ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਸਮੇਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ, 36 ਮਹੀਨੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ)।

ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਜਿਹੜੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ:

ਮੈਂ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ, ਜਿਹਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ।

(ਦਾ ਲਾਈਫ ਆਫ ਭਗਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ-ਐਨ.ਕਸਤੂਰੀ, ਸਫਾ 196.)

ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਹੀਆਂ, ਉਪਰਲੀਆਂ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਫਰਕ ਲਈ, ਕੀ ਕੋਈ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਣ ਹੈ? ਅਸੀਂ, ਇਸ ਵਾਰੇ, ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂ ਜੋ, ਉਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕਦੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਸਵਾਮੀ, ਜੋ ਕਹਿਣ ਗੇ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਹੋ ਕੇ ਰਹੇ ਗਾ। ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ, ਇੱਕ ਨਤੀਜੇ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, 94 ਸਾਲ ਰਿਹਣ ਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਲੱਗ-ਭੱਗ, 96 ਸਾਲ ਰਿਹਣ ਗੇ। ਤਾਂ, ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੋਇਆ? ਕੀ ਇਹ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ, ਦੋ ਸਾਲ, ਬਾਹਰ¹ ਰਿਹਣ ਗੇ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਪੂਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕੀ² ਹੁਣ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ?

ਮੈਂ, ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰੀਏ ਤਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਤਰ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤਿਆਗਣ ਦੇ 15 ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ ਜਾਂ 36 ਮਹੀਨੇ ਪਹਿਲੇ, ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਦੇਹ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਛੱਡੀ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਮਾਂ, ਜੁਲਾਈ 2012 ਤੋਂ ਅਪ੍ਰੈਲ, 2014 ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਸਰਵਗਿਆਤਾ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਗਲਤੀਆ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਅਗੱਸਤ, 1984)।

¹ਜਾਂ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ

²ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਛਪਣ ਦੀ ਤਾਰੀਖ, 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਸੀ।

ਅਧਿਆਏ- 4 : ਭਵਿੱਖ ਲਈ ਸਾਈ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ

ਸਾਈ ਨੇ ਖੁੱਦ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਰੇ ,ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ,ਕਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ,ਠੀਕ ਹੋਈਆ ਹਨ। ਪਰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ,ਅਜੇ ਥੋੜੀਆਂ ,ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਘਟਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਈਆਂ ਜਾਂ ਥੋੜੀ ਦਰੇ ਬਾਦ,ਪੂਰੀਆਂ ਹੋ ਜਾਣ ਗੀਆਂ। ਮੈਂ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ,ਕੁੱਝ ਇੱਕਠੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਮਰਤਾ ਨਾਲ,ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

(ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ,ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਵੇ ਕਿ ਮੈਂ,ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ,ਇਸ ਲਈ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ,ਤਾਂ ਜੋ,ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ,ਹੋਰ ਅੱਦਭੁਤ,ਸਮੇਂ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ।

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ,ਇੱਨੀ ਵੱਡੀ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਆਉਣਗੇ ਕਿ ਮੈਨੂੰ,ਇੱਕ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਜਗ੍ਹਾ ਜਾਣ ਲਈ,ਕਾਰ ਹੀ ਨਹੀਂ,ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ ਵੀ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ,ਆਕਾਸ਼ ਦਾ ਰਸਤਾ ,ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਗਾ। ਹਾਂ,ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਯਕੀਨ ਕਰੋ,ਇਹ ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ,ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 2,ਅਧਿਆਏ 18)।

ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰੋ ਕਿ ਇੱਕ ਦਿਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵੇਗਾ ਕਿ ,ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਤੋਂ,ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ,ਤੁਸੀਂ,ਮੇਰੇ ਚੋਲੇ ਦੀ ਲਾਲ ਝਲਕ,ਬੜੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ,ਵੇਖ ਸਕੋ ਗੇ। ਜਦ ਮੈਂ,ਆਕਾਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ,ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਜਾਵਾਂ ਗਾ,ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਤਪੋਵਨ,ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਤਚਰਿੱਤਰ,ਜਨਧਿਆਲਾ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ,ਅਧਿਆਏ 11)।

ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ,ਛੋਟੇ ਬਾਲਕ ਨੇ,ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਬਤ ਉਠਾਇਆ,ਤਾਂ ਗੋਪ ਅਤੇ ਗੋਪੀਆਂ ਪਹਿਚਾਨ ਸਕੇ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਵੇਖੋ ਗੇ ਕਿ ਹੁਣ,ਇੱਕ ਗੋਵਰਧਨ ਪਰਵਤ ਹੀ ਨਹੀਂ,ਸਗੋਂ,ਸਾਰੀ ਪਰਵਤਮਾਲਾ ਹੀ ਉਠਾਈ ਜਾਵੇਗੀ। ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਤਿੰਨ,ਅਧਿਆਏ 15)।

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਵਿਸ਼ਾਲਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ,ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ,ਇੱਕ ਰੂਪਕ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਲਈ,ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਸੰਭਵ ਹੈ)।

ਵੇਖੋ, ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਝਾਰਤ ਦਾ ਮਾਨ-ਇੱਜ਼ਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖੋ ਗੇ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ ਤੁਸੀਂ, ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੇ ਨਾਂ ਨੂੰ ਜਪਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ ਗੇ। ਅਤੇ ਫਿਰ, ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਨੂੰ, ਮੁੜ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੋ ਗੇ।

(ਦਿੱਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, 17 ਮਈ, 1968)।

ਮੈਂ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਖਾਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ, ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਾਂ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਵਾਂ। ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਪਾਣੀ ਦੇ ਬੁਲਬੁਲੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 10, ਅਧਿਆਏ 39)।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਤੋਂ ਸਾਫ ਹੈ, ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ, ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਭੁਤ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਸਾਫ ਗੱਲਾਂ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਾਫ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼, ਝਾਰਤ ਦਾ ਮਾਨ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਪੂਰਾ ਧਰਮ ਸਥਾਪਨ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਜਦ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਅਸਧਾਰਣ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘਟਿਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਕਈ ਅਜੀਵ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅੰਸ਼, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਪਰਵਚਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚੋਂ, ਲਏ ਗਏ ਹਨ। ਅਸਲੀ ਉਦਾਹਰਣ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦਾ ਅਧਿਆਏ, ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਆਉਣ ਤਾਈਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਾਮੀ, ਸਵਰਨਣੁਗ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ ਗਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ, ਸ਼ਰੇਸ਼ਟ ਸਵਰਨਣੁਗ ਦੀ ਕਲਪਣਾ, ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ।

- ਇਹ ਤਬਦੀਲੀ, ਇੱਕ-ਜਿਹੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਸਾਈ-ਰਾਜ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਲੋਕ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਹੜੇ, ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ।
- ਧਰਤੀ ਤੇ, ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਅੰਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਵਿਕਾਸ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ, ਦਿੱਵਯ ਆਨੰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਪੂਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ, ਕੋਈ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਰੂਪ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਇੰਚ ਤੇ ਛਾ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਸਾਈ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਖੜੇ ਹੋਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।

- ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਦਾ, ਬਹੁਤ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਾਈ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੰਨੀ ਭੀੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ, ਉਥੇ ਜਗ੍ਹਾ ਮਿਲਣੀ ਔਖੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਥਾਨ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਰੱਖੇ ਜਾਣਗੇ।
- ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ, ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਰ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ, ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।
- ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼, ਝਾਰਤ ਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਇੱਜਤ ਦੇਣਗੇ। ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ, ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤ, ਸਮਾਜਿਕ, ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਅਤੇ ਹਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਝਾਰਤ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਅਗੁਆ ਬਣੇ ਗਾ।
- ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਆਮ ਆਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਗੇ।
- ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਨੂੰ, ਮਥੁਰਾ ਨਗਰੀ (ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਜਨਮ ਸਥਾਨ) ਬਣਦੇ ਵੇਖਾਂ ਗੇ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ, ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਸਥਾਨ ਨੂੰ, ਅੰਕਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। (ਉਦਾਹਰਣ ਲਈ, ਅਧਿਆਏ 9, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਨਣੁਗ, ਦਾ ਉਦੇ, ਵੇਖੋ)।

ਸਾਨੂੰ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਨਹੀਂ

ਸਤਿਆਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦ੍ਰਮ (ਭਾਗ 4) ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਪਿੰਡ, ਜਿਹਦੇ ਵਾਰੇ, ਅਰਨਾਲਡ ਸ਼ੁਲਮਨ ਨੇ, ਪਾਸ਼ਾਣ ਯੁਗ ਤੋਂ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਨਾਲ, ਪੰਜ ਮਿੰਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਤੇ ਕਿਹ ਕੇ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਸਿਰਫ, ਦਿੱਵਯ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਸੁੰਦਰ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਿਆ। ਸਵਾਮੀ, ਜਦ ਸਤਾਰਾਂ ਸਾਲ ਦੇ ਸੀ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਲਕਸ਼ਮੈਈਆ ਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਪੁਜਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਬਹੁਤ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਆਉਣਗੇ। ਲਕਸ਼ਮੈਈਆ ਨੇ ਜੋ ਸੁਣਿਆ, ਉਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਕਿਉਂ ਜੋ, ਉਸ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ, ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਪਰ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਲੰਘਦਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭੀੜ, ਆਉਣ ਲੱਗੀ ਤਾਂ, ਲਕਸ਼ਮੈਈਆ ਨੂੰ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਹੀ, ਭਗਵਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਵੇਖ ਕੇ, ਸੰਤੋਖ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਸਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਇਆ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੇ 65ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੁਫਤ ਸੇਵਾ ਹਸਪਤਾਲ ਸੇਵਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵਧਿਆ, ਹਸਪਤਾਲ ਬਣਾਉਣ ਗੇ ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਜਿਹੜਾ ਹਸਪਤਾਲ ਬਣੇ ਗਾ, ਉਸ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਦੇ ਦੇ ਆਪ੍ਰੇਸ਼ਨ ਹੋਣਗੇ। ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉੜਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਦੇ ਕੁੱਝ ਨਿਜੀ ਸੇਵਕਾਂ ਨੇ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵੱਡੇ ਕੰਮ ਲਈ ਪੈਸਾ ਕਿੱਥੋਂ ਆਵੇ ਗਾ? ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦੇ ਡਿਜਾਈਨ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਰਕੀਟੈਕਟ, ਡਾ. ਕੀਥ ਕ੍ਰਿਚਲੋ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਸ਼ਕ ਸੀ। ਉਹ ਹੈਰਾਨ ਸਨ ਕਿ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਰਗੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਜਿੱਥੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਤਕਨੀਕੀ ਹੈ, ਉਥੇ ਵੀ ਇੰਨਾ ਵੱਡਾ ਸੁਪਰ ਹਸਪਤਾਲ, ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛਲਾਂ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਤਾਂ ਸਵਾਮੀ ਇਸ

ਹਸਪਤਾਲ ਨੂੰ, 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ? ਸਾਰੇ ਸ਼ੱਕਾਂ ਦੇ ਵਾਵਜੂਦ, ਦਿੱਵਯ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਠੀਕ ਅਗਲੇ ਸਾਲ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ 66ਵੇਂ ਜਨਮ ਦਿਨ ਤੇ, ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਚਾਰ ਖੁਲੀ ਹਾਰਟ ਸਰਜਰੀ ਦੇ, ਇਸ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਹੋਇਆ¹। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਸਾਡੀ ਸੋਚ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਤ ਇੰਨੇ ਗਿਰ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਨੇ, ਖੁਦ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਪੂਰਣਤਾ ਦੇ ਹੋਰ ਸਬੂਤ ਦੇਣ। ਦਿੱਵਯ ਪ੍ਰੇਮਸਰੂਪੇ। ਮੈਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਧੂਰਾ ਨਾ ਸਮਝਣਾ। ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸਵਾਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 23, ਅਧਿਆਏ 34)।

ਸਾਈ ਯੁਗ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਨਾ ਹੋ ਸਕਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਹ, ਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਹੀ, ਇਸ ਨੂੰ, ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਮੰਨ ਕੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕਈ ਲੋਕ ਇਹ ਭੁਲ ਗਏ ਕਿ ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਚੀਜ਼ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰਹੀ, ਉਹ ਲੋਕ ਸ਼ਰਮਿੰਦਾ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਅਵਤਾਰ ਤੇ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਦੇ ਰਿਹੇ, ਅਤੇ ਬਾਦ ਵਿੱਚ, ਪਛਤਾਏ।

ਸਵਾਮੀ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਵਾਪਰੇ ਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ, ਵਾਪਰਨਾ ਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਬੁੱਧੀ ਅਤੇ ਸਮਝ ਦੇਣ ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨਤਾ ਨੂੰ, ਸਮਝ ਸਕੀਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਭੱਵਯ ਮਹਿਮਾ ਵੱਲ, ਧਿਆਨ ਦੇਈਏ।

¹ਹਵਾਲਾ: ਤਪੋਵਨਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਦਚਰਿੱਤਰ, ਲੇਖਕ, ਜਨਧਿਆਲਾ ਵੇਂਕਨਟੇਸ਼ਵਰ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ

ਭਾਗ 2

ਨਵਾਂ ਆਗਮਨ

ਅਧਿਆਏ - 5 : ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਜਰੂਰੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਕੇਤ

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਕਿਹਾ, ਜਿਹੜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਵੇ ਗਾ।

ਬਹੁਤ ਲੋਕ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਤੋਂ, ਸੰਕੋਚ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਆਵੇ ਗਾ, ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਆਨੰਦ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਆਵੇ ਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੁਆਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਧਰਮਸਰੂਪ, ਇਹ ਦਿੱਵਯ ਦੇਹ, ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਆਈ ਹੈ। ਮਾਨਵਤਾ ਉੱਤੇ, ਜਿਹੜਾ ਕਸ਼ਟ ਆਇਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ, ਖਤਮ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਜਰੂਰ ਸਫਲ ਹੋਵੇਗੀ।

(1968 ਵਿੱਚ, ਬਾਬਾ-ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਦ ਹੋਲੀਮੈਨ ਐਂਡ ਦ ਸਾਕਿਆਟਿਰਸਟ, ਸਫਾ 91)।

(ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਤੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹੋਰ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਲਈ, ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦਾ ਉਦੇ ਨਾਮਕ ਅਧਿਆਏ ਵੇਖੋ)।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਕਈ ਦਿੱਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ ਵਿੱਚ, ਖੁੱਲ ਕੇ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਆਪਣੇ ਕੁੱਝ, ਨਜਦੀਕੀ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਹਨ। ਬ੍ਰਿਟਸ਼ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ, ਲੁਕਾਸ ਰੈਲੀ ਨੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਸਾਈ ਮੈਸਿਜ ਫਾਰ ਯੂ ਅਤੇ ਮੀ, ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੱਠੇ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਹੜੀ ਚਾਰ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਫ਼ਪੀ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਇੱਕ-ਦੱਮ, ਇੱਕ ਬੜੇ ਬਦਲਾਉ ਨਾਲ, ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਹੜੀ, ਚਲ ਰਿਹੇ ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਜੱੜ ਤੋਂ ਪੁੱਟ ਕੇ, ਬਾਹਰ ਸੁੱਟ ਦੇਵੇਗੀ।

(ਸਾਈ ਮੈਸਿਜ ਫਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਭਾਗ ਦੋ, ਲੁਕਾਸ ਰੈਲੀ 1988, ਸਫਾ 70)।

ਹੁਣ ਤਾਈਂ, ਮੈਂ ਜਿੱਨੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਵਾਰੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਨਵੇਂ ਆਗਮਨ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦਾ ਆਗਮਨ। ਪਰ, ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਿਹਲਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਕਾਰਣ, ਇਹ ਗੱਲ ਦਾ, ਨਵਾਂ ਅਰਥ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ, ਜਿਸ ਨਵੇਂ ਆਗਮਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸੀ ਕੀ ਉਹ, ਸਾਈ ਦੇ ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਨਾਲ, ਸਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਸੀ? ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ, ਜਦ ਸਾਈ, ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਇਸ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਅਧਰਮ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਫੈਲ ਰਿਹੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ

ਕੋਈ, ਇੱਛੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਚਮਤਕਾਰ ਕਰ ਕੇ, ਅਧਰਮ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਈਸ਼ਵਰ ਵੱਲ ਮੌਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਵੀ.ਕੇ.ਗੋਕਾਕ, ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਝਾਰਤੀ ਕਵੀ, ਪ੍ਰਧਿਆਪਕ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਇਰ ਲਰਨਿੰਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਲਪਤੀ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ , ਸਵਾਮੀ ਨਾਲ, ਕਈ ਵਾਰ ਨਿਜੀ ਇਨਟਰਵਿਊ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸਵਾਮੀ ਵਾਰੇ ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵੀ ਲਿੱਖਿਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਲਿਖੀ ਕਿਤਾਬ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਹੁੰਦੇ-ਹੁੰਦੇ, ਇੱਕ ਉੱਤਮ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਗਾ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ, ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸਮਾਂ, ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਂ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਰੂਪ ਦਾ , ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ, ਇੱਕ ਘਟਨਾ ਕਾਰਣ ਆਵੇ ਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਗਾ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਦਿਨ, ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਇਹ ਦਿਨ ਆਵੇ ਗਾ, ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸਾਹਮਣੇ ਆਵੇ ਗੀ , ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਯਾਤ੍ਰਾ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਨਾਲ, ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਛਟਣੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੀ ਚਿੰਨੌਤੀ ਨੂੰ, ਮੰਜੂਰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

(ਸਾਈ ਮੈਸਿਜਸ ਫਾਰ ਯੂ ਅਤੇ ਮੀ, ਭਾਗ ਇੱਕ, ਰੇਲੀ ਲੁਕਾਸ, 1988)।

ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ, ਜਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ

24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤਿਆਗਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਭਗਵਾਨ ਨੇ, ਕੇਨਟਾਨ, ਔਹਿਉ, ਅਮਰੀਕਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਵਾਲੀ ਭਗਤ, ਸੁਸ਼ਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ, ਤਿੰਨ ਸੁਨੇਹੇ ਦਿੱਤੇ। ਸੁਸ਼ਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਦਾ ਨਾਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ, ਜਾਣਿਆ-ਪਹਿਚਾਣਿਆ ਨਾਂ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਹਨ। ਅਗੱਸਤ, 1990 ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸੁਸ਼ਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਤਹਕਰਣ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆ ਵਾਰਤਾਲਾਪਾਂ ਨੂੰ, ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇ , ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਮਾਨਵ ਜਾਤੀ ਲਈ, ਲਾਭਦਾਇਕ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਦਰਸ਼ਨ¹, ਲਿਖਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਸਤੰਬਰ, 1997 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ , ਉਸ ਦੀ ਲਿਖਿਤ ਨੂੰ, 11 ਵਾਰ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਉੱਤੇ, ਦੋ ਵਾਰ ਵਿਭੂਤੀ ਸ੍ਰਿਜਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਦਰਸ਼ਨ ਵਰਗੇ ਸੰਦੇਸ਼ , ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ , ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ (ਦਿੱਵਜ ਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਅੰਤਹਕਰਣੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਰਾਹੀਂ) ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ , ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ²:

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਉਸ ਵੇਲੇ, ਤਿੰਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ, ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਾਰੇ ਆਖਿਰਲਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਸੁੱਖ ਦੇਣ

ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਤੀਸਰੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਾ ਵੀਡੀਉ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਟੇਡ ਅਤੇ ਜੋਡੀ ਹੇਨਰੀ³ ਨੂੰ, ਕਹਿਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਵੀ ਦਿੱਤਾ।

ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ, ਜਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਨਾਂ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼, ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, 23 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ⁴:

ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ,ਮੈਂ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ, ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਜੇ ਤੁਸੀਂ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਸਕੋ ਅਤੇ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲ ਰਹੋ, ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਥੋੜਾ ਠਹਿਰ ਸਕੋ, ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ, ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਧ, ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ, ਉਹ ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਹੋ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋਣ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਜੀਣ ਲਈ, -- ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਤੁਸਾਂ, ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ।

¹ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਅਤੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ

²ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ , ਸਾਈ ਡਿਵਾਈਨ ਇਨਸਪੀਰੇਸ਼ਨ. ਬਲੋਗਸਪਾਟ. ਕਾਮ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਅੰਸ਼

³ਕਲੀਵਲੈਂਡ ਔਹਿਉ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ, ਇੱਕ ਰਿਟਾਇਰਡ ਟੇਲੀਵਿਜ਼ਨ ਪੱਤਰਕਾਰ ਹਨ। ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਭਗਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਡੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ, ਕਈ ਵੀਡੀਉ ਇਨਟਰਵਿਊ ਲਏ ਹਨ। ਇਹ ਵੀਡੀਉ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਵਸਾਈਟ ਸੋਲਜ਼ਰਨਜ਼. ਨੈਟ ਤੇ ਵੇਖੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੈਵਸਾਈਟ ਤੇ, ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਵੀਡੀਉ ਵੀ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ , ਸਨਿੱਚਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਉਹ ਇਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨਾਲ, ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਕਿ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ, ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਸਵੇਰੇ, ਬ੍ਰਹਮਮਹੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ, ਇਸ ਨੂੰ, 9 ਬਜੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕਰਨ ਦੀ, ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ , ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ, ਦੋਵਾਰਾ, ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਸਵਾਮੀ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਕਹਿਣ ਨੂੰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਪਰ, ਇਹ ਪੱਕਾ ਕਰ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੰਮ , ਪੂਰਾ ਹੋ ਜਾਵੇ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ, ਇਹ ਗੱਲ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਸੀ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਠੀਕ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਜਾਣਗੇ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਪੜ੍ਹਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਸ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕਿ ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ। ਤਾਂ, ਇਹ ਕਿਹੜਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਦੇ ਵਾਰੇ, ਸਵਾਮੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ?

ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਬਾਦ, 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ, ਬਾਬਾ ਨੇ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਮੈਂ, ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ, ਗਿਆ ਹਾਂ³।

(---) ਸ਼ੁੱਧ ਮਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ, ਮੈਨੂੰ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਪੁਕਾਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਫਿਰ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਮੁੜ, ਭਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਵਾਂ ਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੇਰਾ ਕਿਹਾ ਹੋਇਆ ਕਦੇ, ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ।

¹ਕੇਵਲ ਅੰਸ਼ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਮੈਂ,ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,ਉਹ,ਸੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਮੇਸ਼ਾ,ਮੈਨੂੰ,ਯਾਦ ਕਰੋ,ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਕਰੋ,ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ,ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ,ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਲਉ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੋ।

ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ,ਸਾਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ,ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ,ਮੁੜ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣਗੇ। ਇਸ ਨੂੰ,ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ,ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਹ,ਆਪਣੀ ਵਾਪਸੀ ਵਾਰੇ,ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ,ਦੋਵਾਰਾ ਕਿਉਂ ਦੱਸ ਰਹੇ ਹਨ? (ਇਸ ਵਾਰੇ,ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਆਏ,ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ,ਇੱਕ ਦਿੱਵਯ ਦਰਸ਼ਨ,ਵਿੱਚ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ,ਦੱਸਾਂ ਗੇ)। ਜੇ ਅਸੀਂ,ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ,ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਸੰਦੇਸ਼,ਇੱਕ ਚਮਤਕਾਰ,ਜਿਹੜਾ ਹੋਵੇਗਾ,ਦੇ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਵੇਖੀਏ,ਤਾਂ ਇਹਦੇ ਵਰਗੇ ਚਮਤਕਾਰ,ਦਾ ਆਭਾਸ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਚਮਤਕਾਰ ਵਾਰੇ,ਅਸੀਂ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ,ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ,ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ,ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,ਕਿਉਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹਾ ਸ਼ਬਦ,ਕਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ,ਜੋ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ,ਉਹ,ਸੱਚਾਈ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਆਸ਼ਵਾਸ਼ਣਾਂ ਨੂੰ,ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਆਗਮਨ ਨਾਲ,ਨਹੀਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ,ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਨ ਜਿਹੜੇ,ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਛੱਡ ਕੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਇਸ ਲਈ ਠੀਕ ਸਮੇਂ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ਆਸ਼ਵਾਸ਼ਨ,ਕੇਵਲ,ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਰੂਪ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਹੈ। ਫਿਰ ਵੀ,ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿੰਨਾ ਤੁਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹੋ,ਉਸ ਤੋਂ ਥੋੜਾ ਵੱਧ ਠਹਿਰੋ,ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ,ਨਾਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ,ਹੋਰ ਦੂਜੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜ੍ਹਤਾ ਹੈ,ਜਿਹੜੀ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰੀ ਵਾਪਸੀ ਤੇ,ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ,ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ।

¹ਕੇਵਲ,ਅੰਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ

²ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਰ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ,ਗਲ ਨੂੰ,ਸਾਫ ਨਾ ਦੱਸਣ ਕਰ ਕੇ,ਸਾਨੂੰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਯਨਾ ਦੇ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਤਾਈਂ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ,ਉਸ ਯੋਯਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਪਰ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਨੂੰ,ਅਸਪਸ਼ਟ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਕੇ ਹੀ,ਉਹ ਸਾਨੂੰ,ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਆਭਾਸ ਕਰਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਹਰ ਕੰਮ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਯਨਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

³ਕੇਵਲ,ਅੰਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹਨ।

ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ,ਸੁਪਨੇ ਵੀ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ, ਸੱਚ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਭਗਤ ਨੂੰ,ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣਾ,ਬਹੁਤ ਸ਼ੁਭ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਕੁੱਝ,ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹੈ,ਸੁਪਨਾ ਉਸ ਦਾ,ਅਕਸ,ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਪਰ,ਜਿਹੜੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ਆਉਂਦੇ ਹਨ,ਉਸ ਸੁਪਨੇ ਤੇ,ਇਹ

ਅਸੂਲ, ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸਵਾਮੀ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇਹ ਇੱਛਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਨਹੀਂ, ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 31, ਅਧਿਆਏ 44)।

ਜਿਹੜੇ ਸੁਪਨੇ, ਮੇਰੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਆਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ, ਬੜੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਹ, ਭਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਲਈ, ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੇ। ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਿੱਧੇ-ਸਿੱਧੇ ਦਸਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੈਂ, ਕੀ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 31, ਅਧਿਆਏ 44)।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ, ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਨ ਤੋਂ ਕੁੱਝ ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਉੱਚ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਦੇ ਮੁੱਧਨਹੱਲੀ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਹੁਣ ਦੇ ਵਾਰਡਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ. ਐਨ. ਨਰਸਿਮਹਾ ਮੂਰਤੀ² ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੁੱਧਨਹੱਲੀ ਪਰਿਸਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਾਫ-ਸਾਫ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ³ : ਹਿਲ-ਟਾਪ ਬਿਲਡਿੰਗ ਨੂੰ, ਇਸ ਪੂਰਣਿਮਾ (15 ਜੁਲਾਈ 2011) ਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੇਰੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰੋ। ਗੁਰਪੂਰਣਿਮਾ ਨੂੰ, ਮੈਂ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਆਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਸਥਾਈ ਤੌਰ ਤੇ, ਉਥੇ ਰਹਾਂ ਗਾ। ਮੈਂ, ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਜਾਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਵਾਪਸ ਆਵਾਂ ਗਾ, ਪਰ ਮੈਂ, ਹਮੇਸ਼ਾ, ਉਥੇ ਹੀ ਰਹਾਂ ਗਾ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਉਥੇ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਕੇ, ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਦੇਣਗੇ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਫਿਰ ਕਿਹਾ, ਮੈਂ ਉਥੇ ਆਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਵਿਖਾਈ ਵੀ ਦਵਾਂ ਗਾ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਨਰਸਿਮਹਾ ਮੂਰਤੀ, ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ:

ਉਹ ਕਿਸਨੂੰ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿੰਨੀ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਉਹ ਵਕਤ ਸੀ ਜਦ ਉਹ, ਪਾਤਰ-ਅਪਾਤਰ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੰਦੇ ਸਨ; ਇਹ ਮੌਕਾ, 24 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2011 ਨੂੰ, ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ। ਸਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਪਾਤਰ ਹੋਣਗੇ, ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ, ਉਸ ਪਾਤਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਲੱਗ-ਭੱਗ, 46 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਬਦ, ਝੂਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ, ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਇੱਕ ਨਾ ਇੱਕ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਜਰੂਰ ਕਰਾਂ ਗੇ।

¹ਇਹ ਲੇਖਕ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸੋਚ ਹੈ

²ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਿਕ ਜੀਵਨੀ, ਸਤਿਆਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਮ ਦੇ ਭਾਗ ਪੰਜ ਅਤੇ ਛੇ ਦੇ ਲੇਖਕ

³ਸਿਰਫ, ਕੁੱਝ ਹਿੱਸਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ www.sso.net

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਯੁਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਕੁਲਪਤੀ ਸਵ. ਡਾ. ਕੇ. ਹਨੁਮਨਬੱਪਾ ਨੇ , ਕਿਤਾਬ , ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਯੁਗ ਅਵਤਾਰ, ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ, ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰੁਟਾਪਰਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਵਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ (ਸਫਾ 165-166)।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਸਵਾਮੀ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਮੈਨੂੰ ਸਮਝਾਉਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੁਟਾਪਰਤੀ, ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਮੈਨੂੰ, ਇੱਕ ਉੱਚੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰ ਕੇ, ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੇ , ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿਖਾਉਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹੁਣ ਵਾਲੇ, ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਦਰ ਤੋਂ, ਚਿਤਰਾਵਤੀ ਨਦੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ, ਇੱਕ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਭਵਨ ਦਾ ਬਣ ਜਾਣਾ, ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ। ਪਹਾੜ ਦੇ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ, ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਕੰਧ ਬਣਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਪੂਰੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਹੱਥਿਰਬੰਦ ਸੈਨਿਕਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਸੁਪਨੇ ਦੇ ਕੁੱਝ ਤੱਥ:

1. ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਪ੍ਰੁਟਾਪਰਤੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ, ਕਾਲੁਨੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ, ਪਹਾੜੀ ਉੱਪਰੋਂ, ਹੇਠਾਂ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਕਈ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਲੁਨੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕੱਠੇ ਹੀ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ।

ਬਾਬਾ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਕਈ ਸੌ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ , ਹਰ ਸਾਈ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ, ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ।

2. ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰੁਟਾ ਪਰਤੀ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਨਗਰੀ ਵਿੱਚ, ਬਦਲ ਗਈ ਹੈ ਜਿਵੇਂ, ਨਿਯੁਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ।

3. ਕੁੱਝ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਭਗਤ ਹੀ, ਸਵਾਮੀ ਨਾਲ , ਮਿਲ ਸਕਣਗੇ।

4. ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਇੱਕ ਝਲਕ ਪਾਉਣਾ ਵੀ, ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਡਾ. ਕੇ. ਹਨੁਮਨਬੱਪਾ , ਇੱਕ ਸੱਮਾਨਯੋਗ ਪੜ੍ਹੇ-ਲਿਖੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ, ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਅਨੁਭਵ ਸਨ। ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਵੇਂ, ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਈ ਖੇਤ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਖੁਦ ਵੀ, ਇਹ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ ਦੀ , ਪਰੋੜ੍ਹਤਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਸਫਾ 8)। ਮਜੇਦਾਰ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, 7 ਮਾਰਚ, 2008 ਨੂੰ, ਮਹਾਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਖੁਦ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਉਦਘਾਟਨ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ, ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਥਨ, ਸਾਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਦਿਸਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭਗਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ , ਕਲਪਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਕੀ ਹੁਣ, ਇਹ ਸੁਪਨਿਆਂ ਨੂੰ, ਸਿਰਫ ਫਰਜੀ ਮੰਨਣਾ , ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ? ਪਰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ, ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ, ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ:

ਜਦ ਮੈਂ, ਕਿਸੀ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ, ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਮੈਂ, ਕੁੱਝ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਆਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲੋਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਕੇਵਲ, ਸੁਪਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਕਦੇ ਨਾ ਸੋਚੋ ਕਿ ਇਹ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦੇ ਹੋ, ਤੁਹਾਡੀ ਕਲਪਣਾ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਹੈ।

(ਸਤਿਆਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ, ਭਾਗ 4, ਸਫਾ 100)।

ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਮੈਨੂੰ ਕਈ ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਨੂੰ, ਸੁਣਨ ਦਾ ਸੁਭਾਗ ਮਿਲਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ। ਕੁੱਝ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ, ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ, ਚਮਤਕਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿੱਵਯ ਦਰਸ਼ਨ, ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਗੇ। ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਆਏ ਹਨ।

ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ ਜੁੜੇ, ਜਿਹੜੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਦੀ ਮੈਨੂੰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਸੁਪਨਾ, ਜਾਇਰੋ ਬੋਰਜਾਸ ਦਾ ਹੈ। 1988 ਵਿੱਚ, ਸਾਈ ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਵਿੱਚ ਆਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਇਰੋ, ਬੇਨੇਜਿਉਲਾ ਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਇਰਲੈਂਡ, ਕੋਲੰਬਿਆ, ਮੈਕਸਿਕੋ ਅਤੇ ਬੇਨੇਜਿਉਲਾ ਦੇ ਸਾਈ ਕੇਂਦਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਰਾਤ-ਦਿਨ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਪਦਾਂ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਿਆ। ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਦੀ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਨ। 1997-1998 ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੇ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਤਾਈਂ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਵਿਖੇ ਰਹਿ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਉਹ, ਬੋਗੋਤਾ, ਕੋਲੰਬਿਆ ਵਿੱਚ, ਰਹਿ ਰਹੇ ਹਨ।

29 ਮਈ, 2011 ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸੁਪਨਾ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਹਾਸ ਦਾ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਅਦਭੁਤ ਸਮਾਂ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਸਪੇਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ, ਲਿਖਤ ਦਾ ਤਰਜਮਾ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ, ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਦਾ ਆਭਾਸ ਹੋਣ ਲੱਗਾ। ਉਹ ਆਵਾਜ਼, ਮੈਨੂੰ, ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਫਿਰ ਉਹ ਆਵਾਜ਼, ਤਿੱਖੀ ਤੋਂ ਤਿੱਖੀ ਹੋ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਘਬਰਾ ਗਿਆ। ਮੈਂ, ਘਰ ਪਹੁੰਚਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂ ਜੋ, ਮੈਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕੀ ਦਵਾਂ। ਮੈਂ, ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਕਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੇਟੇ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ, ਪੂਰੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪਾਤਰ ਹਾਂ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪਿਤਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਪਰ ਮੇਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਰਹੇ ਗਾ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ, ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਮੰਤਰ ਦਾ ਜਾਪ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ, ਹੁਣ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਤੇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ ਕਿ ਉਹ ਆਵਾਜ਼, ਮੈਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਮਹਾਨ ਅਤੇ ਸੁੱਧ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਿਆਰ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ।

ਘਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸੌਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ, ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਬਹੁਤੀ ਥਕਾਨ ਕਾਰਣ, ਮੈਂ, ਬਹੁਤੀ ਦੇਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸੱਕਿਆ ਅਤੇ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਮੰਤਰ ਦਾ ਜਾਪ, ਕਰਦਾ-ਕਰਦਾ ਸੌ ਗਿਆ। ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਆਏ। ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਬੱਚਾ, ਨਾਰਦ ਨਾਂ ਦਾ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੀ। ਫਿਰ ਸਵਾਮੀ ਸਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਆਏ। ਉਹ ਬਹੁਤ ਜਵਾਨ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਾਨੂੰ, ਚਰਣ ਸਪਰਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਅਦਭੁਤ ਰੂਪ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ, ਖੁਦ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਥੇ ਆਏ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਜੀਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਛੁੱਟਾ ਅਤੇ ਗਲੇ ਲਗਾਇਆ, ਮੇਰੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਝੂ ਟਪਕਣ ਲਗ ਪਏ। ਫਿਰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੇਰਾ ਹੱਥ ਫੜਿਆ ਅਤੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਅਸੀਂ ਅੰਦਰ ਗਏ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਤਿਆਰ ਹੋ? ਉਹ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹੁਣ ਸਮਾਂ ਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ। ਜੇ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹੋ ਜਾਉ। ਮੈਂ, ਇੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਦੇ ਅਨੁਭਵ, ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੈਂ, ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਅਤੇ ਮਨ, ਤੁਹਾਡਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸਮਰਪਿਤ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਆਪਣੇ ਹੱਥ ਫੇਲਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੱਥ ਹਨ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਾਹੁਣ, ਉਸ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਚੈਤੰਨਯ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤਾਂ ਜੋ ਮੇਰੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਾ ਰਹੇ। ਇਸ ਸੰਤੋਸ਼ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸਥਾਈ ਰੂਪ ਦੀ ਚੇਤਨਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੈਂ, ਨੀਂਦ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਲਈ, ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਟੇ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਾਂ ਕਹਿ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉਹ ਮੁਸਕਰਾਏ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ, ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਮੇਰਾ ਮਨ, ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਹੋਇਆ।

¹ਜਾਇਰੋ ਬੋਰਜਾਸ ਦੀ ਸਿਹਮਤੀ ਨਾਲ ਛਾਪਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੁੱਢਲੇ ਸਪੇਨਿਸ਼ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਤਰਜਮਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਇਰੋ ਅਤੇ ਲੇਖਕ, ਦੋਵਾਂ ਦੇ ਮਿੱਤਰ ਸ਼੍ਰੀ ਏਨਾ ਡਾਇਜ਼ ਬਿਏਨਾ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਹ ਮੈਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਭੇਣ ਕੋਰੋ ਦੀ ਪੂਜਾ ਵਾਲੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਉਥੇ ਇੱਕ ਕਾਲੀਨ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਬੈਠ ਕੇ ਕੋਰੋ ਧਿਆਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਅੰਦਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸਵਾਮੀ ਖੁਦ, ਭਗਵਾਨ ਰਾਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬਦਲ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਸਥਾਨ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਔਤ-ਪ੍ਰੋਤ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੋਰੋ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭਗਤ ਸੀ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਮੇਰਾ ਜਪ ਅਤੇ ਧਿਆਨ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਬੇਦੀ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਘੁਮਦੇ ਹੋਏ, ਸਵਾਮੀ ਆਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਤਾਂਡਵ ਨਾਚ ਕਰਨ ਲਗ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਆਨੰਦ ਦੇ ਅੰਝੂ, ਵਗ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਚਮਕਦਾਰ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਝਿੱਲ-ਝਿੱਲ ਕਰਦੇ, ਪਰਮ-ਆਨੰਦ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਨਾਂ, ਇੱਥੇ ਹਮੇਸ਼ਾ ਗੂੰਜਦਾ ਹੈ, ਕੋਰੋ ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਭਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਸਨੇਹ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਹਾਸਲ ਹੈ। ਆਨੰਦ ਦੀ ਇਸ ਹਾਲਤ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਨਾਚ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਹ ਬਾਬਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ, ਮੈਂ ਹੀ ਸਾਰੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਰੂਪ ਹਾਂ।

ਅਸੀਂ, ਵਾਪਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਕਮਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ। ਬਾਬਾ ਨੇ ਸਮਝਾਇਆ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਹਿਰਦੇ ਵਾਲੇ ਭਗਤ, ਜਦ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਨਾਂ ਜਪਦੇ ਹਨ ਤਾਂ, ਦਿਵਯਤਾ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਕੋਰੋ, ਭਗਵਾਨ ਵਿੱਚ ਲੀਨ ਭਗਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ, ਮੈਨੂੰ ਪਿਆਰਾ ਲਗਦਾ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਦੇ ਅੰਤ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜਾ, ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਜੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਹਾਸ ਦੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਵਾਂਗੇ। ਇਹ, ਬਹੁਤ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਕੀਰਤੀ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਸਾਂ ਨਾ ਕਦੇ ਵੇਖੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਾ ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਾਂ, ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਸੁਪਨੇ ਤੋਂ ਜਾਗਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਸ਼ਰੀਰ ਜਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜਾ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਪਰ, ਸਾਰੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਨਾਂ, ਹਾਂ। ਉਸ ਅਨੰਤ ਉੱਤੇ ਸਰਵ-ਵਿਆਪਕ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨਾਂ ਜਾਂ ਇੱਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਕਿਵੇਂ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕਿਸ ਉੱਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ, ਆਨੰਦ ਦੀ ਕਿਸੀ ਅਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਹਾਸਲ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਮੈਂ ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਮਹਾਂ-ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਮੈਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਪਰਮ-ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਉਹੀ ਹਾਂ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ। ਮੈਂ, ਸਾਰੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਦਾ ਮੂਲ ਆਧਾਰ, ਖੁਦ ਹਾਂ।

ਹੇ ਭਗਤੋ, ਜਾਗੋ, ਜਾਗੋ, ਜਾਗੋ, --, ਉਹ ਸਮਾਂ, ਜਿਸ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ, ਮਹਾਨ ਰਿਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸਾਧਕ, ਯੁਗਾਂ-ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਲਦੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਕੌਨ ਹਾਂ, ਮੇਰੇ ਸਰਵੱਗਯ ਹੋਣ ਦੀ ਅਸਲੀਯਤ, ਉਹ ਮਹਾਨਤਾ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਪਹਿਚਾਣੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਅਦਭੁਤ ਮੌਕੇ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕਰ ਲਉ, ਜਿਹੜਾ ਜਲਦ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ----ਜਦ ਮੈਂ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਸ ਜਾਵਾਂਗਾ, ਜਿਹੜਾ ਤੁਸੀਂ ਕਦੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ ਹੋ। ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ ਅਤੇ ਸਮਰਪਣ ਕਰੋ। ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਮੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ਅਤੇ ਮਹਾਨਤਾ ਨੂੰ, ਪਹਿਚਾਣ ਜਾਣਗੇ।

ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ, ਘੁੱਮ-ਘੁੱਮ ਕੇ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਪਹੁੰਚਾਉ। ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਲਈ ਕਹੋ। ਇਹ ਇੱਕ, ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਕਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਕੁੱਝ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ, ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਗੱਲ ਖਤਮ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗੱਲ, ਅੰਤ੍ਰ ਭਰੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਮਾਇਆ-ਮਈ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਛੱਡ ਕੇ ਨਾ ਜਾਣ, ਅਤੇ ਉਹ ਵੀ ਨਾ ਜਾਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੇਰਾ ਮਨ ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹੇ, ਉਹ ਮੇਰੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੀ ਲੱਗੇ ਰਿਹਣਗੇ। ਹੇ ਸਵਾਮੀ, ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿਉ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਹੀ ਕਰਤਾ ਹੋ। ਹਲਕਾ ਜਿਹਾ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ। ਮੈਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੇ ਹੰਜੂਆਂ ਵਿੱਚ, ਗਿੱਲਾ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਗਵਾਨ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਸੱਚ-ਮੁੱਚ, ਸੱਚਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਸ਼੍ਰੀ ਜਾਇਰੋ ਬੋਰਜਾਸ ਨੂੰ ਆਇਆ ਸੁਪਨਾ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਘਟਨਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਈ ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਨੇ, ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਸੁਪਨੇ ਸੁਣਾਏ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ, ਵੱਖ-ਵੱਖ

ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੁਪਨੇ ਆਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਸੰਖਿਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੁਪਨੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ, ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਨਾਲ, ਸਬੰਧ ਰਖਦੇ ਹਨ। ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਤਾਂ ਇੱਕ ਜਿਹੇ ਸੁਪਨੇ ਆਏ। ਕਈ ਤਾਂ ਇਹ ਦਾਹਵੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਧਾਰਮਿਕ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀਆਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ, ਕਈ ਅਜੀਬ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ, ਪੜ੍ਹੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰੇ, ਅਗਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਕੋਲ, ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੀ ਹੈ, ਇਹ ਤਾਂ ਸਮਾਂ ਹੀ ਦੱਸੇ ਗਾ, ਪਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਤੋਂ ਮੈਨੂੰ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ, ਅਜੀਬ ਹੀ ਵੇਖਣ ਨੂੰ ਮਿਲੇਗਾ।

ਅਧਿਆਏ - 6 : ਅਤੁਲਨੀਯ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ

ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥ ਹੈ ਜਿਹੜਾ, ਤਾਰਤੀ ਰਿਸ਼ੀਆਂ- ਮੁਨੀਆਂ ਨੇ, ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਤਾੜ-ਪੱਤਰ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚੋਂ, ਬਹੁਤ ਸਾਰਾ ਲੇਖ, ਤਮਿਲ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਅਤੇ ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਾਰਣ, ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ ਅਨੰਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਿਜੀ ਗੁਣਾਂ, ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਅਤੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਤਮਿਲ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਖੋਜ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਉਸ ਮਨੁੱਖ ਲਈ, ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਲਈ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਭੱਦਰ ਪੁਰਖਾਂ ਦੀ ਕੁੱਝ ਲਾਸਾਨੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਉਹ ਮਹਾਨ ਸੰਤਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਕੁੱਝ ਖਾਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਖੋਜਦੇ ਹੋਏ ਪਹੁੰਚਣ ਗੇ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ, ਇੰਨੀ ਦਿਵਯ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਸਾਰੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਹ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਾਰਤ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਰੇਖ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਤਾੜ-ਪੱਤਰ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ, ਲਗ-ਭਗ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਚੋਲ ਸਮਰਾਜ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਕੀਕ੍ਰਿਤ, ਵਿਅਵਸਥਿਤ ਵਰਗੀਕ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਿਸ਼ੀਆਂ ਨੇ, ਇਸ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਂ ਤੇ ਇਹ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਉਪਲਬਧ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ, ਅਗੱਸਤ ਨਾੜੀ, ਸ਼ੁਕ ਨਾੜੀ, ਬ੍ਰਹਮ ਨਾੜੀ, ਕੌਸ਼ਿਕ ਨਾੜੀ ਆਦਿ। ਕੇਵਲ ਕੁੱਝ ਹੀ ਨਾੜੀ ਵਾਚਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ, ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਲਿਖਤ ਨੂੰ, ਸਮਝਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਬਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆਂ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ

ਫਰਵਰੀ 1961 ਦੀ ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ 500 ਸਾਲ ਪੁਰਾਣੀ ਜਨਮ ਕੁੰਡਲੀ ਦੇ ਸ਼ੀਰਸ਼ਿਕ ਹੇਠ, ਇੱਕ ਲੇਖ ਛੱਪਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਵਿੱਚ, ਇਨਡੀਅਨ ਏਸਟ੍ਰੋ ਆਕਲਟ ਰਿਸਰਚ ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਵਾਨ, ਡਾ. ਈ. ਵੀ. ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਦਭੁਤ ਵਰਨਣ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਾਲਾ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਤਾੜ- ਪੱਤਰ ਮਿਲਿਆ ਸੀ। ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਲਿਵਿੰਗ ਡਿਵਿਨੀਟੀ, ਵਿੱਚ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਲੂ ਨੇ ਬੰਗਲੂਰ ਦੇ ਜਾਨੇ-ਮਾਨੇ ਜਿਉਤਿਸ਼ ਵਿਦਵਾਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਗੰਜੂਰ ਨਾਰਾਇਣ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਵਾਲੀ ਸ਼ੁਕ-ਨਾੜੀ ਦੇ ਤਾੜ-ਪੱਤਰ ਦੇ ਪਾਠ ਦਾ ਵਿਸਤਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਾੜੀ-ਪਾਠ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਵੰਸ਼ਾਂਵਲੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਨੇਕ ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਨੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਦਿੱਵਯਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਦਭੁਤ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਰਹੱਸਯਮਏ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਰੇ, ਨਾੜੀ ਪਾਠਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ਕੁੱਝ ਤੱਥ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਾੜੀ

- ਇਹ ਅਵਤਾਰ, ਇੱਕ ਭਰਮ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨੁੱਖ ਹਨ। ਪਰਤੀ ਦੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਨਾਰਾਇਣ (ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਨਾਂ) , ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਵ ਦੇ ਅਵਤਾਰ, ਸਿਰੜੀ ਬਾਬਾ (ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਛਲਾ ਅਵਤਾਰ) ਦੇ ਅਵਤਾਰ, ਚਿਤਰਾਵਟੀ ਨਦੀ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਵਿਦਮਾਨ, ਪਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਂਤ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਰੂਪ।
- ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਲਿੰਗ, ਸ਼੍ਰੀ ਰੁਦਰਕਾਲੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਸ਼ਨੂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ।
- ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਚੋਲੇ ਵਿੱਚ, ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸਰੂਪ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਸਿਰੜੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਰੜੀ ਬਾਬਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਫਟੇ-ਪੁਰਾਣੇ ਕਪੜੇ ਪਾ ਕੇ, ਗਰੀਬ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਾਦਗੀ ਭਰਿਆ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ। ਫਿਰ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਨਾਗ ਸ਼ੇਈਆ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਵਤਾਰ।
- ਦੱਤਾਤ੍ਰੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ , ਤ੍ਰੀਦੇਵ (ਬ੍ਰਹਮਾ, ਵਿਸ਼ਨੂ ਅਤੇ ਮਹੇਸ਼) ਦਾ ਇੱਕੱਠਾ ਅਵਤਾਰ।
- ਸਤਿਆ ਸਾਈ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਵਤਾਰ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਲੈਣਗੇ। ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਦਾ, ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਬਾਲਕ ਸਤਿਆ ਸਾਈ , ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਮੱਨਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨਗੇ।

ਅਗੱਸਤ ਨਾੜੀ

- ਉਹ ਦਇਆ ਦੇ ਦਿਵਯ ਸਰੂਪ ਹਨ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਹਨ।
- ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ, ਅੱਖ ਝਪਕਦੇ ਹੀ , ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਉਹ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾਨ ਖੋਲਣਗੇ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਉੱਤੇ, ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਸ੍ਰਿਜਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਅੱਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਉੱਤੇ, ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣਗੇ।
- ਉਹ , ਘੱਟ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਘਰ ਛੱਡ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਰਮ-ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਲਗ ਜਾਣਗੇ। ਪਿਛਲੇ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਸਿਰੜੀ ਦੇ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਸਨ।

ਸ਼ੁਕ ਨਾੜੀ

- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਇਆ, ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਤਿਆਨੰਦ-ਸ਼ਾਸ਼ਵਤ-ਆਨੰਦ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ।

- ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ, ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋ ਕੇ, ਤੀਰਥ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।
- ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਹ, ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੇ ਵੀ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣਗੇ।
- ਉਹ ਇੱਕ, ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪੱਧਰ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਸਿੱਧ ਹਨ: ਅਤੇ ਮਹਾ-ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹਨ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਧੱਨ-ਦੌਲਤ ਅਤੇ ਯੱਸ਼ ਵਾਸਤੇ, ਕੋਈ ਲਗਾਉ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਛਾ-ਮਰਣ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਵਿਕਲਪ ਸਮਾਧੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਕੇਵਲ, ਧਰਮ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਿਸ਼ਨ, ਦੁੱਖਿਆਂ ਦਾ ਦੁੱਖ ਦੂਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ, ਧਰਮ-ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਸ ਸਥਾਨ ਤੇ ਉਹ ਰਹਿਣਗੇ, ਉਹ ਸਥਾਨ, ਤੀਰਥ-ਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਉਹ, ਕਈ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰ ਸਕਣਗੇ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹੀ, ਕਈ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਕਣਗੇ ਅਤੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰ ਕੇ, ਸੰਕਟ ਹਰਤਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੱਕਸ਼ਮ ਹੋਣਗੇ।
- ਕਈ ਪਹੀਆਂ ਵਾਲੀ ਗੱਡੀ (ਰੇਲਵੇ-ਸਟੇਸ਼ਨ) ਦੇ ਨੇੜੇ ਜਗ੍ਹਾ ਉੱਤੇ (ਵ੍ਹਾਈਟਫੀਲਡ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ), ਉਹ ਆਪਣਾ ਆਸ਼੍ਰਮ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਅੰਧਿਆਤਮਿਕ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇਣ ਲਈ, ਕਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਖੋਲਣਗੇ।
- ਜਿਹੜੇ ਭਗਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਰਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਆਪਣੇ ਸਰਵ-ਗਿਆਨੀ ਹੋਣ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਤੋਂ ਛੁਟਕਾਰਾ ਪਾਉਣ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਅੱਛਾਈ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣਗੇ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਯੱਸ਼, ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਜਾਣਗੇ ਪਰ, ਪਹਿਲੇ ਜਨਮਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਉਹ, ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨਗੇ। ਇਸਤਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੁਰਖਾਂ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸਤਰੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਮਾਂ ਵਰਗਾ, ਮਾਨ-ਸੱਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ-ਸਰੂਪ, ਆਨੰਦ-ਸਰੂਪ, ਗਿਆਨ-ਸਰੂਪ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਆਤਮ-ਗਿਆਨ ਹੋ ਚੁਕਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਉਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਨੰਦ ਸਰੂਪ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਣਗੇ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਤਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਗਾ ਪਰ, ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ ਗਾ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇੱਕ ਗੂੰਗਾ, ਭੋਜਨ ਤਾਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ, ਉਸ ਦਾ ਸਵਾਦ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਦਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪੂਰਾ ਆਤਮ ਸੰਜਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਘਾ ਦੇ ਤਿਨਕੇ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਣ ਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ, ਸਾਰਵਜਨਿਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਹੜਾ ਨੈਤਿਕ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਹ, ਸਿਰੜੀ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਭੂਮੀਕਾ ਨਿਭਾਉਣ ਗੇ ਅਤੇ ਸਿਰੜੀ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਮੁਤਾਬਕ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੀਵਨ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਕਲਿਆਣ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਵਦ ਗੀਤਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਉਹ ਬੰਗਲੌਰ ਵਿਖੇ, ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਲਗਾਉਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ, ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਖੇਤਰ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਦਰੱਖਤ, ਇੱਕ ਕਲਪ ਬ੍ਰਿਖ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ , ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਸੁਭ ਫਲ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ, ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਹਲ ਕਰੇਗੀ, ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਜੇ ਦੁਆਏ ਗੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਰਸਤੇ ਤੇ , ਲਿਆਵੇਗੀ।
- ਉਹ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ , ਕਈ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਸਕਣਗੇ ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਥੇ, ਕਈ ਦਿਵਯ ਕੰਮ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ, ਖਿਮਾ ਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਦਇਆ ਭਾਵ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ , ਇੱਕ ਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇ ਕੋਈ ਭੁਲ ਕੇ ਗਲਤੀ ਕਰੇਗਾ, ਉਹ , ਉਸ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ, ਠੋਸ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਗੁੱਸੇ ਹੋਣਗੇ।
- ਕਈ ਵਾਰ ਉਹ, ਹਾਸੇ ਵਿੱਚ ਗਲ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਉਹ , ਸੱਚ ਹੀ ਕਹਿਣ ਗੇ। ਜਦ ਉਹ , ਆਪਣੇ ਵਾਰੇ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਾਰੇ, ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਆਪਣੇ ਵਲ ਖਿੱਚਣ ਗੇ , ਤਾਂ ਇਹ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਪਰਮ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਆਦਰਸ਼ ਸਥਾਪਨ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ, ਸਦ-ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ।
- ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਿਰੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਜਲ ਛਿੜਕ ਕੇ ਨਿਰੋਗ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਨਿਰੋਗਤਾ, ਨਾ ਕੇਵਲ, ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਹੋਰ ਜੀਵਾਂ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਲਈ ਵੀ ਕਰਨਗੇ।
- ਸਾਈ ਨਾਥ, ਹਰ ਕੰਮ, ਆਪਣੀ ਯੋਜਨਾ ਮੁਤਾਬਕ ਕਰਨਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਅੰਦਰੂਨੀ ਸੁੱਧੀਕਰਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਕਿਸੇ ਵਲ ਵੇਖਣ ਅਤੇ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਉਸ ਨੂੰ, ਪਵਿੱਤਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ, ਉਮਰ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੋਵੇਗੀ।
- ਸਾਈ ਨਾਥ (ਭਗਵਾਨ ਸਾਈ) ਮਹਾ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਸਰੂਪ ਹਨ।
- ਬਹੁਤੀ ਉਮਰ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਜਵਾਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ।

ਸਾਰੇ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ , ਸਾਰੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਅੱਜ ਜੋ ਵੀ ਵੇਖ ਰਿਹੇ ਹਾਂ ਜਾਂ ਸੁਣ ਰਿਹੇ ਹਾਂ, ਉਸ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ , ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਸੁਕ ਨਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਰੋਚਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ, ਇੱਕ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ, ਸਵਰਣਮ ਆਦਿਤ ਰਥਮ ਉੱਤੇ ਚੱੜ੍ਹਣ ਗੇ ਅਤੇ ਭਗਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੱਢਣ ਗੇ। ਜਿਸ ਦਿਨ ਵਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ, ਈਸ਼ਵਰ ਨਾਂ ਦੇ ਸਾਲ¹ ਦਾ ਸੋਮਵਾਰ, ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਪਕਸ਼ ਦੀ ਛੇਵੀਂ ਤਿਥੀ, ਭੱਦਰਪਾਦ² ਮਹੀਨਾ ਹੈ। ਸੁਭ ਸਮਾਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਵਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਲਗ-ਭੱਗ, ਸਤ ਬਜੇ ਦਾ ਹੈ। 1971 ਵਿੱਚ, ਪਾਦੁਕਾ ਮਹੋਤਸਵ³ ਵਿਚਕਾਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਪਾਦੁਕਾ ਅੱਧਿਅਕਸ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਬ੍ਰਾਮਨਿਯਮ ਚੇਟਿਆਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਮਦੁਰੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭਗਤ, ਸਵਾਮੀ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੋਨੇ ਦਾ ਰੱਥ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਰੱਥ ਵਿੱਚ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਛੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸੂਰਜ ਦੇਵਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਚੱਕਰ ਸੀ। ਸ਼ਿਵ-ਸ਼ਕਤੀ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੱਥ ਉੱਤੇ, ਸ਼ਿਵ-ਪਾਰਵਤੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ

ਸਰਿਸ਼ਟੀ ਨੂੰ ਰਚਣ ਵਾਲੇ ਬ੍ਰਹਮਾ, ਇਸ ਰੱਬ ਦੇ ਸਾਰਥੀ ਸਨ। ਠੀਕ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਜਿਸ ਦਿਨ ਦਾ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਸੀ ਅਰਥਾਤ, 22 ਸਤੰਬਰ, 1997 ਦਾ, ਉਹ ਖਾਸ ਇਤਿਹਾਸਿਕ ਦਿਨ ਸੀ ਜਿਸ ਦਿਨ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਘਟਿਤ ਹੋਈ। ਭਗਤਾਂ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਅਤੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰੇ ਭਗਵਾਨ, ਆਪਣੇ ਦਿਵਯ ਨਿਵਾਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਆਏ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਵੈਦਿਕ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦੀ ਗੂੰਜ ਵਿੱਚ, ਸਵੇਰੇ 7.05 ਬਜੇ, ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋ ਗਏ। ਚੱੜਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ, ਸੋਨੇ ਵਰਗੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਦੀ ਅਦਭੁਤ ਸ਼ੋਭਾ ਵਿੱਚ, ਭਗਵਾਨ ਰੱਬ ਵਿੱਚ ਬੈਠ ਕੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਮੰਦਰ ਵਲ ਚਲ ਪਏ।

ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ, ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਸ਼ੋਭਾ ਅਤੇ ਗਰਿਮਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ, ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਚੰਗੇ ਸਮੇਂ ਵੱਲ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਚਕਾਰ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮਹਾਨ ਸਮ੍ਰਾਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੂਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

- ਜਦ, ਕਲ ਯੁਗ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਗਿਆਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਲੋਕ, ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਸਰਵਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹਨ। ਫਿਰ ਮਾਨਵ ਸਮਾਜ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ, ਮਹਾਨ ਸਮ੍ਰਾਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਨਤਮਸਤਿਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।
- ਇੱਕ ਹਵਾਈ ਜਹਾਜ਼ ਦਾ ਪਟਰੋਲ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਵੀ, ਉਹ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਸ ਨੂੰ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤਾਈਂ ਉੜਦਾ ਰੱਖਣ ਗੇ।
- ਵਕਤ ਆਉਣ ਤੇ ਉਹ, ਧਰਮ ਦਾ ਝੰਡਾ ਫੈਹਰਾਉਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਧਰਮ ਦਾ ਵਾਧਾ, ਸਾਫ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ।
- ਇਸ ਵੇਲੇ ਉਹ, ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਕੇਵਲ ਦੱਸਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਵਿਖਾ ਰਹੇ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਦੇਰ ਬਾਦ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਸ ਗੁਣਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ ਵਿਖਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਕਾਬੂ ਵਿੱਚ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।
- ਹੁਣ ਅਧਰਮ, ਤਿੱਠ-ਚੋਥਾਈ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਚੁਕਿਆ ਹੈ। ਜਦ ਇਹ, ਇੱਕ-ਚੋਥਾਈ ਹੋਰ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਹਰ ਪਾਸੇ ਅਧਰਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਟਾਵਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਾਰੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਧਰਮ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਚਰਮ-ਸੀਮਾ ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੋਵੇਗਾ।
- ਥੋੜੇ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਅਰਾਧਨਾ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਕਰੇਗਾ।

¹ ਝਾਰਤੀ ਪੰਚਾਗ ਕਲੇਂਡਰ ਵਿੱਚ, 60 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ

² ਝਾਰਤੀ ਪੰਚਾਗ ਕਲੇਂਡਰ ਵਿੱਚ ਛਟਵਾਂ ਮਹੀਨਾ ਅਰਥਾਤ 15 ਸਤੰਬਰ ਤੋਂ 15 ਅਕਤੂਬਰ ਤਾਈਂ

³ ਇੱਕ ਤਿਉਹਾਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਵੱਲੋਂ ਦਿਤੇ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਵਾਲੀ ਖੜਾਵਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਅਨੁਭਵ

ਮੇਰੇ ਆਪਣੇ ਨਿਜੀ ਅਨੁਭਵ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਨਾੜੀ-ਗ੍ਰੰਥ-ਪਾਠ ਉੱਤੇ, ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ, ਇਸ ਦਾ ਤਰਜਮਾ, ਕੋਈ ਪੱਛਿਆ-ਲਿਖਿਆ, ਜਿਉਤਸ਼ੀ ਕਰੇ। 1997-1998 ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਖੁਦ, ਦੱਖਣੀ ਝਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਜਿਉਤਿਸ਼ ਕੇਂਦਰ ਵਿੱਚ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਹਾਨ ਸਪਤ ਰਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਅਗੱਸਤ ਰਿਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪਾਠ¹ ਕਰਵਾਇਆ ਸੀ। ਮੈਂ, ਉਸ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਤੋਂ ਬੜਾ ਹੈਰਾਨ ਸੀ। ਉਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਮਾਂ-ਬਾਪ ਦਾ ਨਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਜੀਵੀਕਾ, ਮੇਰੇ ਬਚਪਨ ਦੀਆਂ ਪੂਰੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਚਲ ਰਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਉਸ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ, ਸਮੇਵੱਧ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਨ। ਇਹ ਨਾੜੀ - ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਗਲ ਦੱਸਣੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ, ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਾਰੇ ਹਨ। ਉਹ ਲਿਖਿਤ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਇੱਕ ਗੁਰੂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤਿੱਕ ਅਵਤਾਰ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਅਵਤਾਰ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜਯ (ਸਿਰੜੀ) ਵਿੱਚ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅਵਤਾਰ, ਆਂਧਰਾ ਵਿਖੇ ਹੈ। ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਸ਼ਿਵ-ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੀਜਾ ਅਵਤਾਰ, ਕਰਨਾਟਕਾ ਰਾਜਯ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਨਾਂ ਧਾਰਣ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਸੀਂ, ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਤੋਂ, ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਮਾਰਗ-ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਉ ਗੇ।

ਇੱਥੇ ਮੈਂ, ਇਹ ਸਾਫ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਢੰਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਨਾੜੀ ਜਿਉਤਿਸ਼, ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲੈ ਸਕਣ ਕਿ ਮੈਂ, ਸਾਈ ਭਗਤ ਹਾਂ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਕਈ ਹੋਰ ਸਾਈ ਭਗਤ ਉਥੇ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਾੜੀ ਲਿਖਿਤ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਾਪਰੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰਾ ਵਿਵਾਹ, ਬੱਚੇ, ਆਜੀਵੀਕਾ, ਸਫਰ, ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਜੀਵਨ ਆਦਿ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਹ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਅਤੇ ਨਿਕਟ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸੀ ਵਾਰੇ ਜਾਨਣ ਲਈ ਪੜ੍ਹਦੇ ਰਹੀਏ।

ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ: ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਬਾਦ, ਤਾਮਲਨਾਡੂ ਵਿਖੇ, ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਇਹ ਜਾਨਣਾ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਵਾਰੇ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ? ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਸਹਯੋਗੀ ਨੂੰ, ਤਾਮਲਨਾਡੂ ਵਿਖੇ, ਮੰਦ੍ਰਾਂ ਦੀ ਨਗਰੀ ਵੈਦੀਸ਼ਵਰਨਕੋਇਲ ਭੇਜਿਆ ਜਿੱਥੇ ਕਈ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਸੁਰੱਖਿਯਤ ਹਨ। ਜਿਹੜੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਉਹ, ਬਹੁਤ ਅਜੀਬ ਸੀ। ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਦੇ, ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

¹ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ

ਐਸ. ਵੀ¹, ਜਲਦੀ ਗਏ, ਕੁੱਝ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵੇਖੇ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਾਰੇ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਜਲਦੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ। ਐਸ. ਵੀ ਨੂੰ, ਕਈ ਗ੍ਰੰਥ ਮਿਲੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਹਰ ਗ੍ਰੰਥ ਨੇ ਉਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਿਹੜੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ, ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਦੱਸੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ। ਐਸ. ਵੀ, ਜੁਲਾਈ ਵਿੱਚ, ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਗਏ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਵਾਰੇ ਹੋਰ ਗ੍ਰੰਥ ਤੋਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ, ਇੱਕ ਹੀ ਗੱਲ ਦੱਸੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਜਲਦ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ।

ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ, ਇੱਕ ਸਿੱਧ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਇਹ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਈ ਭਗਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਣਗਿਣਤ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ, ਸੁਪਨੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਕਈ ਚਮਤਕਾਰੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਏ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਭਗਤੀ ਕਾਰਣ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਦੀ ਭਗਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਰਾਧਾ ਤੱਤ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਨੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵਾਰੇ ਕਈ ਪਿਹਲੂਆਂ ਉੱਤੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿੱਖਿਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਲਿਬ੍ਰੈਸ਼ਨ, ਹੇਅਰ ਇਟ ਸੈਲਫ, ਰਾਈਟ ਨਾਊ। ਉਸ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ, 1997 ਵਿੱਚ ਛਪੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ, ਸੋਨੇ ਦੇ ਸੂਰਜ ਰੱਬ ਵਾਰੇ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਪਾਦੁਕਾ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਅੱਧਯਕਸ਼ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਰਾਮਨਿਯਨ ਚੈਟਿਆਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਹੇਠ, ਮੁਦ੍ਰਾਈ ਦੇ ਭਗਤ, ਸਵਾਮੀ ਲਈ, ਸੋਨੇ ਦਾ ਰੱਬ ਲਿਆਏ ਸਨ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨੇ, 7 ਮਈ, 1997 ਨੂੰ, ਮਦੁਰਾਈ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਭਰਾਮਨਿਯਨ ਚੈਟਿਆਰ ਦੇ ਘਰ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਕਮਲ ਚਰਣਾਂ ਨਾਲ, ਪਤਿਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਉਥੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀ ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ, ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੈ। ਅੱਜ-ਕਲ ਉਹ, ਮਦੁਰਾਈ ਦੇ ਕੋਲ, ਮੁਕਤੀ ਨਿਲਿਯਮ ਅਰਥਾਤ, ਮੁਕਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ, ਵਿੱਚ, ਰਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਸ਼੍ਰਮ, ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਆਨੰਦ ਦਾ ਸ੍ਰੋਤ ਹੈ। ਉਥੇ ਜਰੂਰਤਮੰਦਾਂ ਨੂੰ, ਮੁਫਤ ਭੋਜਨ, ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਵਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਨੇ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਲੇਖਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਸੇਕ੍ਰਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ (ਪਾਵਨ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ) ਵਿੱਚ, ਅਨੁਵਾਦ ਕਰ ਕੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ:

ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਸਾਧਾਰਣ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਾਰੇ ਸੋਚਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਆਮ ਲੋਕ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਭਗਤ ਵੀ ਇਹੀ ਸੋਚਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਠੀਕ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਦੋਵਾਰਾ, ਇਸੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਉਣਗੇ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਸੇਕ੍ਰਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ ਵਿੱਚੋਂ, ਇਹ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਕੁੱਝ ਅੰਸ਼, ਹੇਠਾਂ ਲਿਖੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਨਾੜੀ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਸਮੇਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪਰ, ਕੁੱਝ ਭਰਮ ਜਰੂਰ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ, ਇੱਥੇ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਇੱਥੇ ਹੈ। ਉਹ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਹਦਾ

ਉਨ੍ਹਾਂ ,ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਗ ਕੀਤਾ ਸੀ।(ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ ਨਾੜੀ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ,25 ਮਈ 2011 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ) ਸਫਾ 8

ਉਹ ਦੇਹ,ਜਿਸ ਨੇ ਇੰਨੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਦੇਹ ਜਿਸ ਨੂੰ,ਹੁਣ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ,ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਪੂਰਣਮਾਸ਼ੀ ਦੇ ਦਿਨ,ਸ਼ਨੀ ਦੀ ਤੁਲਾ ਰਾਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਈਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਵਰਤਮਾਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ।ਇਹ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਦਾ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ।ਕਈ ਲੋਕ,ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗੇ,ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਸ਼ੁਧਾ ਨਾਲ ਤਰ ਜਾਣਗੇ।(ਅੱਗਸਤ ਨਾੜੀ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ,27 ਮਈ 2011 ਨੂੰ,ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ) ਸਫਾ 20

ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਤਮਾ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡ ਗਈ ਹੈ,ਪਰ ਉਹ ਆਤਮਾ,ਦੋਵਾਰਾ ਆਵੇ ਗੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਰਾ,ਉਸ ਰੂਪ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕਰੇਗੀ।ਉਹ,ਇੱਕ ਬੁੱਢੇ ਸ਼ਰੀਰ ਜਾਂ ਜਵਾਨ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ,ਬਲਕੇ,ਇੱਕ ਅਧੇੜ ਉਮਰ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਗੇ।(ਰਾਜ ਰਿਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ ਨਾੜੀ,31 ਮਈ,2011 ਨੂੰ ਪੀੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ) ਸਫਾ 86।

ਅਜੇ,ਈਸ਼ਵਰ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹਨ।ਉਹ ਦੋਵਾਰਾ,ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਆਉਣਗੇ।(ਭਗ ਨਾੜੀ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ,31 ਮਈ 2011 ਨੂੰ,ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ)ਸਫਾ 96

ਇਸ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦਾ ਪਾਠ ਕਰਦੇ ਵੇਲੇ,ਉਹ ਆਤਮਿਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੰਸਾਰਿਕ ਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਉਹ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਲੋਕ ਵਿੱਚ,ਮੁੜ ਆਉਣਗੇ।88 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ,ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ,ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸ਼ਕ,ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਦੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।ਉਹ ਸੱਤ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਹਿਣਗੇ।(ਗੋਰਖ ਨਾੜੀ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ 14 ਜੂਨ,2011 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ) ਸਫਾ 26

ਜਦ ਉਹ ਇੱਥੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣਗੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦੇਹ,58 ਤੋਂ 60 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਵਰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਇਸ ਪ੍ਰਿਥਵੀ ਤੇ,ਇਸ ਉਮਰ ਦੀ ਦੇਹ ਹੋਵੇਗੀ।ਉਹ, ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ,ਇਸ ਉਮਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਪੁਨਰ-ਜਨਮ ਲੈਣਗੇ।ਉਸ ਵੇਲੇ ਉਹ,ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ,ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੱਚ ਮੱਠ ਲੈਣਗੇ।(ਮੱਛਮੁਨੀ ਨਾੜੀ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ,5 ਅਗੱਸਤ,2011 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ)ਸਫਾ 102

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਕਿਤਾਬ,ਸੇਕਰਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ,ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,ਇਹ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ,ਕਈ ਹੋਰ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।ਹਰ ਰਿਸ਼ੀ ਨੇ ,ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਦੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ,ਆਪਣੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਦੱਸਿਆ ਹੈ।ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਦੋਵਾਰਾ ਵਾਪਸੀ ਵਾਰੇ ਕੀਤੀਆਂ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਵੀ,ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀਆਂ।ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ,ਵੱਖ ਜਿਉਤਿਸ਼ ਯੋਗ ਜਾਂ ਆਕਾਸ਼ ਵਿਚਲੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ,ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਟਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ,ਨਵੇਂ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨਗੇ।

¹ਸੁਸ਼ੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਸਹਯੋਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਸ.ਵੈਂਕਟਰਮਣ

²ਸੇਕ੍ਰਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗਜ-ਸੁਸ਼ੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ ਮੁਕਤੀ ਨਿਲਿਅਮ,2011

ਕਿਉਂ ਜੋ ਨਾੜੀ ਗੁੰਥ, ਕਈ ਵਾਰ ਗੂੜੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕਦੱਮ ਠੀਕ ਸਮਾਂ ਦਸਣਾ ਔਖਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ਼ੁਕ ਨਾੜੀ ਅਤੇ ਰਾਜਰਿਸ਼ੀ ਵਿਸ਼ਵਾਮਿੱਤਰ ਨਾੜੀ ਗੁੰਥ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਲਈ, 86 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦੱਸਦੇ ਹਨ। ਜਦ ਕਿ, ਗੋਰਖ ਨਾੜੀ ਗੁੰਥ, 88 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ, ਦਸਦਾ ਹੈ। ਹੁਣ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਉਮਰ ਸਬੰਧੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਉਹ ਉਮਰਾਂ ਜੋੜ ਕੇ ਜਾਂ ਘਟਾ ਕੇ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਉਮਰ, ਸਵਾਮੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ। ਚਾਹੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ, 86 ਅਤੇ 88 ਸਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਉਮਰਾਂ, ਉਸ ਸਮੇਂ, ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਹਨੂੰ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨਕਾਲ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਵਾਂ, ਨਾਮੀ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਸੁਝਾਇਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। (ਕੀ ਇਹ ਸਮਾਂ, ਜੁਲਾਈ 2012 ਅਤੇ ਅਪ੍ਰੈਲ 2014 ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?)।

ਨਾਸਤ੍ਰੇਦਮਸ ਦੀਆਂ ਗੁਪਤ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤ, ਨਾਸਤ੍ਰੇਦਮਸ¹ ਦੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਦੋ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਖਾਸ ਹਨ।

ਜਲ ਦੀ ਤਿਕੜੀ, ਜਨਮ ਦੇਵੇਗੀ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ

ਚੁਨੇ ਗਾ, ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ ਪਵਿੱਤਰ ਦਿਨ ਉਹ ਆਪਣਾ

ਉਹਦੀ ਬਾਣੀ, ਸਾਮਰਾਜਯ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਧਨ ਗੀਆਂ

ਥਲ ਅਤੇ ਜਲ ਦੇ ਪਾਰ, ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਤੂਫਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ

(ਛੰਦ 1:50)

ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਜਲ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਤਰਫ ਹੋਵੇਗਾ ਜਲ ਹੀ ਜਲ

ਜਦ ਸਾਰੇ ਆਉਣਗੇ, ਆਰਾਧਨਾ ਕਰਨੇ ਵੀਰਵਾਰ ਨੂੰ

ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਇੱਨਾ ਸੁੰਦਰ,

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਆਉਣਗੇ, ਸ਼ੀਸ਼ ਝੁਕਾਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ

(ਛੰਦ 10:71)

ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਾਰੇ ਹੀ ਹਨ। ਜਲ ਦੀ ਤਿਕਤੀ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਥਾਨ, ਜਿਹੜਾ ਤਿੱਨੋਂ ਪਾਸਿਉਂ, ਜਲ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਝਾਰਤੀ ਉਪ ਮਹਾਦੀਪ, ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇਸ ਦਾ ਦੱਖਣੀ ਹਿੱਸਾ, ਬੰਗਾਲ ਦੀ ਖਾੜੀ, ਅਰਬ ਸਾਗਰ ਅਤੇ ਹਿੰਦ ਮਹਾਸਾਗਰ ਤੋਂ ਘਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਿਰ ਝੁਕਾਣ ਆਉਣਗੇ।

ਜਿੱਥੇ-ਕਿੱਥੇ ਵੀ, ਸਾਈ ਦੇ ਅਵਤਾਰ, ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਨਾਸਤੋਦਮਸ ਦੇ ਇਹ ਛੰਦ, ਸਾਈ ਸਾਹਿਤ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਫਿਰ ਵੀ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਲਾਈਨ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾ, ਇੱਕ ਪਹੇਲੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਕਿਸੀ ਵੀ ਘਟਨਾ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ ਜੋੜ ਸਕਿਆ। ਉਹ ਲਾਈਨ ਹੈ, ਧਰਤੀ ਅਤੇ ਹਵਾ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਲ ਹੀ ਜਲ, ਜਦ ਆਉਣਗੇ ਅਰਾਧਨਾ ਕਰਨ, ਗੁਰੂਵਾਰ ਨੂੰ। ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਨਾਸਤੋਦਮਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਛੰਦ ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪਹਿਚਾਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਕਿਸੀ ਘਟਨਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਕੋਈ ਖਾਸ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹੇਲੀ ਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਉਦੋਂ ਤਾਈਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਤਾਈਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ, ਮੈਂ ਵੇਖੀ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਇਸ ਦਿਨ, ਤੁਸੀਂ ਜਿੱਥੇ ਵੀ ਵੇਖੋ ਗੇ, ਹਵਾ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਤਾਂ ਆਂਧਰਾਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿਖੇ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਆਉਣਗੇ।

(ਕਾਗਭੁਜੰਗਰ ਨਾੜੀ, ਨਾੜੀ ਪਾਠ, 24 ਮਈ 2011 ਦੇ ਦਿਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) - ਸਫਾ 7

ਕੀ ਇਹ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਨਹੀਂ? ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਹਦ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਮੀ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਿਸ ਵੇਲੇ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਕੰਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ਼ ਪਤਾ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਧਰਤੀ ਲੋਕ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੀ, ਸਾਰੇ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਤਾਂ ਇਹ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਵਾਂ ਸ਼ਰੀਰ, ਜਵਾਨ ਜਾਂ ਉਧੇੜ ਉਮਰ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਉ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੀਏ ਕਿ ਕਿਸ ਵੇਲੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤਾਈਂ ਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕਿਹੜੀ ਚਮਤਕਰੀ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਅੱਜ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜਿਹੜੀ ਹਾਲਤ, ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਇਹ ਘਟਨਾ, ਇਸ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਬਦਲ ਦੇਵੇਗੀ।

¹ ਨਾਸਤੋਦਮਸ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ, ਮਿਸ਼ੇਲ ਦਿ ਨਾਸਤੋਦਮ, 16ਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਇੱਕ ਫ੍ਰਾਂਸੀਸੀ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਵਿਦਵਾਨ ਸਨ। ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਅੱਜ ਵੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀਆਂ ਲਗਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਛੰਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, 100 ਦੀ ਇੱਕੱਠ (ਸੈਂਚੁਰੀ ਜਾਂ ਸੌ) ਵਿੱਚ ਹੈ।

ਕੁੱਝ ਪਾਠਕਾਂ ਲਈ ਇਹ ਜਾਨਣ ਦੀ ਉਤਸੁਕਤਾ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਅਗੱਸਤ ਨਾੜੀ ਪਾਠ(1997-1998)ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਖਾਸ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ,ਜਿਹੜਾ ਅੱਗੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ) ਦੇ ਵਾਰੇ ਕਿਤਾਬਾਂ ਲਿਖੋ ਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ(ੜਾਰਤ ਤੋਂ) ਬਾਹਰ ਵੀ ਭੇਜੋ ਗੇ। ਅਜੇ ਤਾਈਂ,ਇਹ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ। ਲਿਖਣ ਦਾ ਮੇਰਾ ਸੀਮਿਤ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੈਂ ਦਿਵਯ ਸੁਪਨਾ ਸਮਝਿਆ ਸੀ,ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਵੇਖ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਇਹ ਵੀ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ,ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਦੀ ਮਹਾਨਤਾ ਵਾਰੇ ਵੀ ਲਿਖਾਂ ਗਾ। ਇਹ ਕਿਤਾਬ,ਉਸ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪੂਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਹੇ ਲਾਸਾਨੀ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਤੁਹਾਡਾ ਧੰਨਵਾਦ।

ਅਧਿਆਏ - 7 : ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣਾ

ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਕੌਣ ਹੈ ?

ਇਸਲਾਮਿਕ ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ, ਮਹਦੀ (ਜਾਂ ਮੇਹਦੀ), ਇੱਕ ਮਸੀਹਾ ਵਰਗੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਕੀਤੇ ਗਏ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਦਿਨ¹, ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਆਉਣਗੇ। ਕਈ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮਨੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਲਾ, ਆਪਣਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਕੇ ਮਹਦੀ ਨੂੰ, ਮਾਨਵੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਔਖੇ ਦੌਰ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆਸਥਾ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੋਵਾਰਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਭੇਜਣ ਗੇ। ਮਹਦੀ ਨਾਂ ਦੇ ਕਈ ਅਰਥ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਪਥ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਕ, ਸੰਕਟ ਮੋਚਨ ਅਤੇ ਵਾਦਾ ਕੀਤਾ ਹੋਆ ਗੁਰੂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਸ਼ਿਆ, ਰਿਵਾਜ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕਈ ਵਾਰ, ਕਈਮ ਜਾਂ ਅੱਲਕੀਮ (ਉਹ ਜਿਹੜਾ ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਖੜਾ ਹੋਵੇ) ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅੱਲ-ਮਹਦੀ, ਹਜਰਤ-ਮਹਦੀ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਮਊਦ ਵਰਗੇ, ਹੋਰ ਨਾਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਮਹਦੀ ਨਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਬੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਹਦੀ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਇਰ ਲਰਨਿੰਗ ਦੀ ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਜੇਬਾ ਬਸ਼ੀਰੁਦੀਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਪਾਵਨ ਭਗਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਭਵਿਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਸੱਚ, ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜਪੱਤਰ ਲੇਖ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਨਵੰਬਰ 1991 ਦੀ ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ ਵਿੱਚ ਛੱਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲੇਖ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਰੋਸ਼ਨੀ ਪਾਈ ਕਿ ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਵਾਰੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਠੀਕ ਬੈਠਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਸ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ:

ਸ਼ਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਦਿਸ਼ਾਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੇਹਦੀ (ਮਾਲਕ) ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਪੈਗੰਬਰ ਹਜਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 1400 ਹਿਜਰੀ (ਹੁਣੇ ਖਤਮ ਹੋਇਆ ਹੈ)² ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਸ਼ਕ ਵਿੱਚ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਬੇਹੜੀ ਲਈ, ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਭੌਤਿਕਵਾਦ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਵਿੱਤਰ ਕੁਰਾਨ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਮਾਨਵ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਅਵਹੇਲਣਾ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮਨੱਖਾਂ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਸੰਸਾਰੀ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਕੁਰਾਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਦੂਜਾ ਆਰਾਧਿਯ। ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਅੱਗੇ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਸੱਚ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਰਮ, ਇਸਲਾਮ³ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਲਾਮਿਕ ਰਿਵਾਜਾਂ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਹਦਿਤ (ਜਾਂ ਹਦੀਸ)⁴ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮਹਦੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਪੈਗੰਬਰ ਮੋਹੱਮਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਮਹਦੀ ਦੇ ਨਿਜੀ ਅਤੇ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਦੇ 150 ਤੋਂ ਵੱਧ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚਿੱਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਪੈਗੰਬਰ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਚੌਥੇ ਖਲੀਫਾ ਅਤੇ ਸੂਫੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਜਾਣਕਾਰ, ਹਜਰਤ ਅਲੀ ਤਾਈਂ, ਇਹ ਚਿੱਨ੍ਹਾਂ (ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ) ਦਾ ਜਿਕਰ

ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਚਿਨ੍ਹ, ਇਮਾਮੋਂ, ਹਜ਼ਰਤ ਅਲੀ ਦੇ ਖਾਨਦਾਨਾਂ ਦੇ ਸੰਰਕਸ਼ਿਤ ਖਜਾਨੇ ਬਣ ਗਏ ਅਤੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਸ਼ਿਆ ਦੇ ਰਿਵਾਜ (ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ ਇਰਾਨ) ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣ ਗਏ। ਇਹ ਚਿੱਠਾਂ ਨੂੰ, ਮਸ਼ਹੂਰ ਵਿਦਵਾਨ ਮੋ. ਬਕਿਰ ਬਿਨ

¹ਕਿਆਮਤ ਦਾ ਦਿਨ

²ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਪੰਜਾਬੀ ਤਰਜਮੇ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਅਪ੍ਰੈਲ 2013 ਵਿੱਚ, ਬਰਤਮਾਨ ਹਿਜਰੀ ਸਨ 1434 ਚਲ ਰਿਹਾ ਹੈ

³ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਮੁਢਲਾ ਅਰਥ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋਣ ਕਰ ਕੇ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

⁴ਪੈਗੰਬਰ ਮੋਹੱਮਦ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸਲਾਮਿਕ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਵਿੱਚ, ਹਦਿਤ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੋ. ਤਕੀ-ਅਲ ਮਜਲਿਸੀ-ਅਲ ਇਸਫਾਹਿਨੀ (1627-1698-) ਨੇ 17ਵੀਂ ਈਸਵੀ ਸਦੀ ਵਿੱਚ, ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ ਲਿਖੀ ਆਪਣੀ ਵਿਸ਼ਾਲ ਕਿਤਾਬ, ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ, ਇੱਕੱਠਾ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੇ ਪਰਸ਼ਿਅਨ¹ ਤਰਜਮੇ ਤੋਂ ਲਈਆਂ ਗਈਆਂ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪੈਗੰਬਰ ਦੀਆਂ ਕੁੱਝ ਪੰਕਤੀਆਂ ਇੱਥੇ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਵਾਰੇ, ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ, ਜਾਣਕਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਪਵੇ ਗੀ। ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ, ਦੋ ਪਹਿਰਾਵੇ ਧਾਰਣ ਕਰੇਗੀ, ਇੱਕ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਤੇ ਦੂਜਾ ਬਾਹਰੀ (ਸਫਾ 239)। ਨਾਰੰਗੀ ਰੰਗ ਦਾ ਉਹ ਪਹਿਰਾਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਿੱਠ ਦੀ ਬਾਹਰਲੀ ਰੂਪ-ਰੇਖਾ ਸਾਫ ਵਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗੀ (ਸਫਾ 292, 777)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਰੰਗੀ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਲਾ, ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ, ਰੌਸ਼ਨੀ ਫੈਲਾਵੇ ਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਘਣੇ ਅਤੇ ਕਾਲੇ ਬਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੋਡਿਆਂ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਣ ਗੇ (ਸਫਾ 25)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਰਵੱਟੇ, ਵਿਚਕਾਰੋਂ ਮਿਲੇ ਹੋਣਗੇ (ਸਫਾ 242)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਖਾਸ ਗੁਣ ਹਨ: ਚੌੜਾ ਅਤੇ ਸਾਫ ਮੱਥਾ (ਸਫਾ 263)। ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਗਿਹਰਾਈ ਲੈਂਦੀ ਹੋਈ ਸਿੱਧੀ ਨੱਕ, ਗੱਲੂ ਤੇ ਇੱਕ ਮੌਹਕਾ ਜਾਂ ਤਿਲ, ਹਜ਼ਰਤ ਮੋਸਾ ਦੀ ਯਾਦ ਦਿਲਵਾਏ ਗਾ, ਸਤਾਰਿਆਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਮਕਦੇ ਦੰਦ, ਸਾਹਮਣੇ ਵਾਲੇ ਦੋ ਦੰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਰਲ (ਖਾਲੀ ਜਗ੍ਹਾ) (ਸਫਾ 243), ਕਾਲੀ ਅੱਖਾਂ (ਸਫਾ 777), ਯਹੂਦਿਆਂ ਦੀ ਉੱਚਾਈ ਦੇ ਮੁਕਾਬਲੇ ਦਰਮਿਆਨੀ ਉਚਾਈ (ਸਫਾ 239), ਚਿਹਰੇ ਦਾ ਰੰਗ, ਸੋਨਾ-ਕਾਂਸ ਸਿੱਕੇ ਵਰਗਾ, ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੇਜ ਇੱਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਚੇਹਰਾ ਪਹਿਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁਮਕਨ ਹੋਵੇਗਾ (ਸਫਾ 262-293)। ਉਹ, ਸੁੱਧ ਭਾਵਨਾ ਵਾਲੇ ਕਰੁਣਾ ਦੇ ਸਾਗਰ, ਉੱਤਮ ਹੋਣਗੇ (ਸਫਾ 239)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਭਰਾਵਾਂ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹੋਣ। (ਸਫਾ 314)। ਉਹ, ਸਾਰੇ ਪੈਗੰਬਰਾਂ ਅਤੇ ਸੰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਚਾਹੁਣ ਗੇ, ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹ, ਸਾਰੇ ਵਿਰੋਧੀਆਂ ਤੇ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨਗੇ (ਸਫਾ 242)। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੇਗੀ (ਸਫਾ 342)। ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਰਗਿਕ ਪਰਮ-ਆਨੰਦ ਦੇ ਮਾਨਵੀਕਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਗੇ (ਸਫਾ 341)। ਦੁਖੀ ਅਤੇ ਘਰੋਂ ਕੱਢੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਆਸ਼ਰਾ ਦੇਣਗੇ (ਸਫਾ 235)। ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ, ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹ, ਅਬਿਏ-ਏ-ਤੁਹਰ ਕੌਸਰ (ਅੱਧਿਆਤਮਿਕਤਾ) ਦਾ ਸਬਕ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਗੇ (ਸਫਾ 343)। ਇਹ, ਬਾਬਾ ਦੇ ਹਰ ਰੋਜ਼ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਤੋਂ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ, ਦਿਵਜ ਜਿਉਤੀ ਦਾ ਸ੍ਰਿਜਨ ਹੋਵੇਗਾ (ਸਫਾ 252)। ਉਹ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ (ਸਫਾ 6)। (ਬਾਬਾ ਨੇ ਕਈ

ਵਾਰ, ਖਾਸ ਬਲ ਦੇ ਕੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸੇ ਨਵੇਂ ਧਰਮ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕਰਨ, ਨਹੀਂ ਆਏ ਹਨ)। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮਾਂ ਦਾ ਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫਲੇ-ਫੁੱਲੇ ਗਾ ਜਿਵੇਂ ਨਵਾਂ ਬਗੀਚਾ ਹੋਵੇ (ਸਫਾ 238)। ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ, ਇੱਕ ਦੋਸਤ ਅਤੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਹੋਣਗੇ (ਸਫਾ 287)। ਹੇ ਮੁਸਲਮਾਨੋਂ, ਇਹ ਸਮਝੋ, ਕਿ ਜਿਹਦਾ ਜਨਮ, ਤੁਹਾਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਮਾਲਕ ਹਨ (ਸਫਾ 292)²।

ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਹੋਰ ਇਸ਼ਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਨ: ਉਹ ਤੋਹਫੇ ਵੀ ਦੇਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਝਾਰ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਹੋਣਗੇ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੱਮਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਨੂੰ, ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਛੂਣ ਗੇ। ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਨਹੀਂ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਾਲੀ ਆਤਮਾਏਂ ਵੀ ਅਤੇ ਹਰ ਅੱਖ, ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਗੀ, ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਉਹ, 95 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਜੀਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ 20 ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਮਰਾਟ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਉਸ ਵੇਲੇ, ਦੋ ਤਿਹਾਈ ਸੰਸਾਰ ਹੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੇਗਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਕੇਵਲ ਨੌਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਸਲਮਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨ ਪਾਉਣ ਗੇ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਖੁਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰਿਆ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਛਲੇ ਜਾਣ ਦੇ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਾਣ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚੋਂ, ਮੂੰਹ ਰਸਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਗੇ (ਸ਼ਿਵਰਾਤ੍ਰੀ ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ, ਸ਼ਿਵਲਿੰਗ ਕੱਢਦੇ ਸਨ)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਦੀ ਹਾਰਟ ਆਫ ਸਾਈ, ਵਿੱਚ, ਲੋਬੇਨਵਰਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ, ਆਸ਼ੂਮ ਵਿੱਚ, ਇਰਾਨੀ ਮਾਂ, ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਇਰਾਨੀ ਮਹਿਲਾ ਨੂੰ ਮਿਲੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹਾਨ ਦਿਸ਼ਾਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਰੇ (ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ) ਵਿੱਚ, ਪੈਗੰਬਰ ਮੋਹੰਮਦ ਦੀਆਂ ਭਵਿਖ ਬਾਣੀਆਂ ਮਿਲਿਆਂ ਸਨ। ਲੋਬੇਨਵਰਗ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ, ਕਈ ਪਹਿਚਾਨ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਵਾਰੇ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਹੜੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੀ ਖਾਸ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਮਹੇਸ਼ਵਰ ਆਨੰਦ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਅਤੇ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗੁਫਾ ਆਸ਼ੂਮ, ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੈਗੰਬਰ ਮੋਹੰਮਦ ਦੀਆਂ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ, ਇਰਾਨੀ ਮਾਂ, ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਛੁਪਵਾਣੀਆਂ ਚਾਹੁੰਦੀ ਸੀ ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਰਾਨੀ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਪੂਟਾਪਾਰਤੀ ਆਉਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਸਬੂਤ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੇਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਅਵਤਾਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਪੈਗੰਬਰ ਮੁਹੰਮਦ ਨੇ, ਮੇਹਦੀ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਲਈ ਦੱਸੀਆਂ ਸਨ ਉਹ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਸਨ। ਨਾੜੀ ਗੁੰਥਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਕਿ ਮਾਨਵਤਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਤਮਸਤਿਕ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ. ਇੱਕ ਮਹਾਨ ਸਮ੍ਰਾਟ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ, ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ, ਇੱਕ ਸਮ੍ਰਾਟ ਹੋਣਗੇ।

¹ ਇਰਾਨ ਦੀ ਇੱਕ ਭਾਸ਼ਾ

² ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ

ਓ. ਇਨ ਸਰਚ ਆਫ ਸਾਈ ਡਿਵਾਈਨ, ਸੱਤਪਾਲ ਰੁਹੇਲਾ ਐਮ. ਡੀ. ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਪ੍ਰਾ. ਲਿ. 1996

ਧਰਤੀ ਤੇ ਮਹਦੀ ਦਾ ਸ਼ਾਸਨ

ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੀ ਲਾਸਾਨੀ ਵਾਰੇ,ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੀਆ ਦੋ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਫ ਹਨ। ਇੱਕ ਉਹ ਕਿ ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ 95 ਸਾਲ ਜੀਣ ਗੇ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਇਹ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਕੇਵਲ 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪਹਿਚਾਣ ਪਾਉਣ ਗੇ। ਇਹ ਮੱਨਿਆ ਕਿ 9 ਸਾਲ,ਇਸਲਾਮੀ ਕਲੈਂਡਰ¹ ਦੇ ਹਨ,ਇਹ ਹੁਣ ਵੀ ਚਲ ਰਹੀ ਈਸਵੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ 93 ਤੋਂ 94 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿੱਚ ਹੈ,ਜਿਹੜੀ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰਖਦੀ ਹੈ(ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਏਂ,ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵੇਖੋ)। ਦੂਜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਿਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਰਦਾਰ ਘਟਨਾ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਪ੍ਰਾਇਣ ਦੇ 9 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਜਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਦੇ ਲਈ,ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਆਸਥਾ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ 85 ਸਾਲ ਵਿੱਚ ਛੱਡਿਆ ਸੀ। ਜੇ ਅਸੀਂ,ਇਸ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਨੌ² ਸਾਲ ਜੋੜਿਏ ਤਾਂ ਇਹ 94 ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਕਾਲ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਤਾਵਾਂ ,ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸੁਝਾ ਦੇ ਚੁਕਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ ਤੇ 94 ਅਤੇ 96 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ,ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਫਰਕ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ,ਦੇਹ ਤੋਂ ਬਾਹਰ,ਰਹਿਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਤੱਤਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਨੂੰ ਮਜਬੂਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸਥਾ ਰੱਖਣ। ਤਾਂ,ਉਹ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ,ਲੱਗ-ਭੱਗ 9 ਸਾਲ ਲਈ ਹੋਣਗੇ। ਇਹ ਜਾਣਣਾ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਦਿਲਚਸਪ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਮੈਂ,ਕੁੱਝ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਦੀਸ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਉਲੇਖ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਤੋਂ ਬਾਦ)ਹਜਰਤ ਮੇਹਦੀ(ਦੀ ਬਜਾਏ)7 ਜਾਂ 8 ਸਾਲ ਦੇ ਲਈ ਰਾਜ ਕਰਨਗੇ।

ਸਾਡੇ ਮੇਹਦੀ ਦਾ ਚੌੜਾ ਮੱਥਾ ਅਤੇ ਸੁਸਪੱਸ਼ਟ ਨੱਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਦਾ ਦੌਰ ਹੈ,ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ,ਇਨਸਾਫ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਗੇ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ,ਖੰਡ 13 ਭਾਗ 2,ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾਂ ਸਫਾ 143)

¹ਇਸਲਾਮੀ ਕਲੈਂਡਰ ਵਿੱਚ,354 ਜਾਂ 355 ਦਿਨ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਿੱਚ,12ਮਹੀਨੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਕਿਉਂ ਜੋ,95 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਨੂੰ,95 ਅਤੇ 96 ਸਾਲ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰਲਾ,ਕੋਈ ਵੀ ਸਮਾਂ ਮੱਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ,355 ਦਿਨ ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਗਿਣਤੀ ਚਲ ਰਹੀ ਈਸਵੀ ਕਲੈਂਡਰ ਦੇ 93 ਤੋਂ 94 ਦੇ ਵਿੱਚ ਦੀ ਉਮਰ ਦਸਦੀ ਹੈ

²ਜਾਂ ਇਸਲਾਮੀ ਕਲੈਂਡਰ ਨਾਲ ਗਿਣਤੀ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ 8.75ਚਲ ਰਹੀ ਈਸਵੀ ਸਾਲ

ਉਹਦਾ ਸ਼ਾਸਨ 7 ਸਾਲ, 8 ਸਾਲ ਜਾਂ 9 ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ- ਅਨਵਰ ਖੰਡ 13 ਭਾਗ ਦੂਜਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾ ਸਫਾ 143)

ਮਹਦੀ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਧਰਤੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋਣਗੇ। ਸਵਰਗ, ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸੌਭਾਗਿਯ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗਾ ਬਲਕਿ ਭਰਪੂਰ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਾਂ ਉਤਾਰ ਦਵੇ ਗਾ। ਧਰਤੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੰਡਣ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਪੱਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡੇ ਗੀ। ਇਹ ਇਨ੍ਹਾਂ ਭਰਪੂਰ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੀਂਦੇ ਲੋਕ, ਮਰਿਆਂ ਦੀ ਵੀ ਇੱਜਤ ਕਰਨਗੇ। ਉਹ, ਇਸ ਵਿੱਚ 7,8 ਜਾਂ 9 ਸਾਲ ਰਹਿਣਗੇ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਖੰਡ 13, ਭਾਗ ਦੋ ਸਫਾ 91)

ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੀ ਇਹ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਗਜਬ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੀ ਹੈ।

88 ਦੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ਕ, ਕਲੰਕ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਤੋਂ ਮਨਜੂਰ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਉਹ ਸੱਤ ਸਾਲ ਰਹਿਣਗੇ।

(ਗੋਰਖ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਦਾ ਦਿਨ, 14 ਜੂਨ, 2014)।

ਉਹ ਫਿਰ ਵਪਸ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ 7 ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਹ ਸੱਤ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਕਈ ਤਬਦੀਲੀਆਂ ਆਉਣ ਗੀਆਂ

(ਬੋਗਰ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ ਦਾ ਦਿਨ, 25 ਮਈ, 2011)

ਭਹੁਤ ਸਾਰੇ ਇਸਾਈ ਵੀ ਯਕੀਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਭਰਿਆ, 7 ਸਾਲ ਦਾ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਏ ਗਾ, ਜਿੰਨੂੰ, ਦਾ ਰਪਚਰ, (ਪਰਮਾਨੰਦ ਦੀ ਹਾਲਤ) ਕਹਿ ਕੇ ਬੋਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, ਇਸ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ, 1000 ਸਾਲ ਤਾਈਂ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤਮੇਯ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। (ਪੂਰੀ ਲਿਖਿਤ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣਮ ਯੁਗ ਦਾ ਉਦੇ, ਨਾਂ ਵਾਲੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ)।

ਮਹਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰ- ਧਿਆਨ ਹੋਣਾ

ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਮੈਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਕਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ, ਮਹਦੀ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤਸੱਲੀ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਲਿਖਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰ ਆਇਆ ਕਿ ਜੇ ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵੀ ਕੁੱਝ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ, ਖੁਦ ਹੀ ਇਸ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨੀ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਦੀਸ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਕੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੇ ਕੁੱਝ ਖੰਡਾਂ ਦੇ ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮੇ ਹਾਸਲ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਉਹ ਖੰਡਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜੋ ਕੁੱਝ ਮਿਲਿਆ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮੈਂ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਕਿ ਮੈਂ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹਦੀਸ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਗਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਹਦੀਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਹਦੀ, ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਵਾਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ, ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਮੌਤ) ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਣਗੇ।

ਹਜ਼ਰਤ ਮੇਹਦੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਜ਼ਰਾਂ ਤੋਂ ਔਝਲ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਖੰਡ 13 ਭਾਗ 1, ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾ ਸਫਾ 133)।

ਉਹ ਦੋ ਵਾਰ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਣਗੇ। ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਕਿ ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਗੇ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਕਹਿਣ ਗੇ ਕਿ ਉਹ ਚਲੇ ਗਏ। ਨਾ ਤਾਂ ਉਹ, ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਦੂਜਾ, ਇਹ ਜਾਣ ਪਾਵੇ ਗਾ ਕਿ ਉਹ ਕਿੱਥੇ ਹਨ।

(ਅਲ-ਮੁੱਤਕੀ-ਅਲ-ਹਿੰਦੀ, ਅਲ-ਬੁਰਹਾਨ ਫੀ ਅਲਮਤ ਅਲ-ਮਹਦੀ)

ਅੱਲਾ ਕਸਮ, ਉਹ (ਮੇਹਦੀ) ਸਾਲਾਂ ਲਈ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਉਹ ਭੁਲਾ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਚੁਕੀ ਹੈ, ਖਤਮ ਹੋ ਚੁਕੇ ਹਨ ਜਾਂ ਕਿਸੀ ਵਾਦੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਅੰਝੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਹ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲਟ ਜਾਣਗੇ ਜਿਵੇਂ, ਸਮੁੰਦਰ ਦੀਆਂ ਲੈਹਰਾਂ, ਕਿਸੀ ਕਿਸ਼ਤੀ ਨੂੰ ਪਲਟਾ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਖੰਡ 13,ਭਾਗ 1,ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾ ਸਫਾ 180)।

ਕਈ ਛੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਹਦੀ ਲਈ ਕਈਮ(ਜਾਂ ਅਲ-ਕਈਮ)ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, ਸੱਚਾਈ ਲਈ ਤਰੱਕੀਸ਼ੀਲ। ਇੱਥੇ ਦੋ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ, ਤਰੱਕੀਸ਼ੀਲ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ ਆਰੋਹਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੂਜਾ ਸ਼ਬਦ ਸਤਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਢਲਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ, ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਇਸ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਨੂੰ, ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ, ਗ੍ਰਹਣ ਕਾਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ ਤੇ ਗ੍ਰਹਣ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ, ਆਸਮਾਨੀ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਕਿਸੀ ਹੋਰ ਗ੍ਰਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਛੁਪ ਕੇ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਛਿਪ ਜਾਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ ਵੀ ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਹਦੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅਗਿਆਤ ਲੋਕ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋ ਜਾਣ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਗ੍ਰਹਣਕਾਲ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਮੈਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੀ ਕਈ ਲਿਖਤਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਹਨ। ਕੁੱਝ ਤਾਂ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮੇਹਦੀ ਮਾਨਵਤਾ ਤੋਂ ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਲਈ ਛਿਪ ਜਾਣ ਗੇ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਖਤਮ(ਪਰਲੈ) ਹੋਣ ਤੋਂ ਠੀਕ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣਗੇ। ਪਰ ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਲਿਖਤਾਂ ਕੁਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇੱਕ ਵਖਰੀ ਛਵੀ ਦਸਦੀਆਂ ਹਨ। ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੀ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਕਈਮ ਉੱਠਣ ਗੇ ਤਾਂ ਲੋਕ, ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਹੋ ਕੇ ਸੋਚਣ ਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਿਆ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਂ ਬਹੁਤ ਦੇਰ ਤੋਂ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਕਿਰਿਆ ਤੋਂ, ਕਈਮ ਦੀ ਦੇਹ ਦੇ ਔਝਲ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਉਹ ਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਇਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਛੰਦ, ਵਖਰੇ ਦੱਸੇ ਗਏ ਛੰਦਾਂ ਦੇ ਇਲਾਵਾ, ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੇ ਖੰਡ 13, ਭਾਗ 1, ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਅਨੁਵਾਦ ਤੋਂ ਲਏ ਗਏ ਹਨ)।

ਝਦ ਕਈਮ ਉੱਠਣ ਗੇ, ਲੋਕ ਕਹਿਣ ਗੇ ਕਿ ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਵੀ ਗਲ ਗਈਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ(ਸਫਾ 181)।

ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਹੇ ਅੱਲਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦੇ ਪੁੱਤਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕਈਮ ਕਹਿ ਕੇ ਕਿਉਂ ਬੁਲਾਂਦੇ ਹਨ? ਉਹ ਬੋਲੇ, ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯਾਦਾਂ ਦੀ ਵੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉੱਠ ਜਾਣਗੇ। (ਸਫਾ 193)।

ਸਾਵਧਾਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਗ੍ਰਹਣਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਅਣਜਾਣ ਲੋਕ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਦੇ ਕਾਮੇ ਝੂਠ ਬੋਲਣ ਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਉੱਠਣ ਗੇ(ਸਫਾ 193)।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ? ਉਹ ਬੋਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਗ੍ਰਹਣ ਕਾਲ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਦੇ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਦਿਨ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਹੁਤ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਯਕੀਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦਾ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਕ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤਿਆਗ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ ਗੇ। (ਸਫਾ 193)।

¹ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣ ਜਾਂ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਵਿੱਚ

ਉੱਪਰਲੇ ਛੰਦ ਮੁਤਾਬਕ, ਗ੍ਰਹਣ ਕਾਲ ਲੰਬਾ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ ਚਲੇ ਗਾ। ਪਰ, ਛੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿਤੇ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣ ਦਾ ਸਮਾਂ (ਗ੍ਰਹਣਕਾਲ) ਕਈ ਸੌ ਸਾਲਾਂ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ, ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਵਾਰੇ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਛੰਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਫ ਤੌਰ ਤੇ, ਸਾਲ, ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿਉ। : ਸ਼ੱਕੀ ਮਜਾਜ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਖੌਲ ਉਡਾਉਣ ਗੇ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਸ਼ੱਕੀ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਅਸਫਲ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਕਹਿ ਕੇ, ਮਖੌਲ ਉਡਾਇਆ ਸੀ।

ਮਹਦੀ ਕਦੋਂ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ?

ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਦੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਨਾਲ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਇਸਲਾਮੀ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਿਨ ਵਾਰੇ, ਯਾਮ ਅੱਲ-ਕਿਆਮਹ, ਕਹਿ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਬੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਢਲਾ ਅਰਥ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦਾ ਦਿਨ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਦਿਨ ਕਦੋਂ ਆਵੇ ਗਾ।

ਏ ਅੱਲਾ ਦਾ ਸੁਨੇਹਾ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ, ਆਪ ਦੀ ਸੰਤਾਨ ਵਿੱਚੋਂ, ਕਈਮ ਦਾ ਉਦੇ, ਕਦੋਂ ਹੋਵੇਗਾ? ਉਹ ਬੋਲੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉਦਾਹਰਣ ਘੰਟੇ (ਪਹਿਰ) ਦੀ ਉਦਾਹਰਣ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ। ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਇਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੋਣ ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸ੍ਰਿਜਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਵਰਗ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਤੇ ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ, ਇਹ ਅਚਾਨਕ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਨਹੀਂ ਆਵੇਗਾ (ਸਫਾ 189)।

ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਦੀ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣਾ ਕਿਸੇ ਅਣਜਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਅਚਾਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹਦਾ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਵੀਂ ਪ੍ਰੋਫ਼ਤਾ (ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਖੰਡ) ਜਾਂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਛੰਦਾਂ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਹੜਾ, ਸਨ ਆਫ ਮੈਨ ¹, (ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਜਾਂ ਮਾਨਵ ਅਵਤਾਰ) ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਜਿਕਰ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ ਸਾਵਧਾਨ ਰਹੋ, ਤੁਸੀਂ ਉਹ ਦਿਨ ਜਾਂ ਪਹਿਰ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਜਦ ਮਾਨਵ ਪੁੱਤਰ ਆਵੇਗਾ

(ਮੇਥਿਉ 25:6-23, ਕੇਜੇਵੀ)

ਪਰ, ਉਸ ਦਿਨ ਅਤੇ ਉਸ ਪਹਿਰ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਨਹੀਂ, ਉਹ ਦੇਵ ਦੂਤ ਵੀ ਨਹੀਂ, ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਪਰ ਪਿਤਾ ਜਾਣਦਾ ਹੈ।

ਮਾਰਕ 13:32, ਕੇਜੇਵੀ

ਕੀ ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ, ਨਵੇਂ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ?

ਅਤੁਲਨੀਯ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਾਰੇ ਕਈ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ, ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਕੁੱਝ ਨਾੜੀ ਪਾਠਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਜਿਕਰ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਜਾਂ ਮਯਯ ਵਰਗ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਨਗੇ।

ਜਦ ਉਹ ਬਾਹਰ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਲਈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗ ਜਾਣਗੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ, ਪਿਛਲੇ 85 ਸਾਲ ਤੋਂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਜਵਾਨ ਗੋਵੇ ਗਾ ਪਰ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਪਕਿਆਈ ਅਤੇ ਤਜਰਬਾ, 85 ਸਾਲ ਦਾ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਸੱਤ ਸਾਲ ਹੋਰ ਰਹਿਣਗੇ (ਬੋਗਰ ਨਾੜੀ, ਪਾਠ ਕਰਨ ਦਾ ਦਿਨ, 25 ਮਈ 2011)।

(ਸੇਕਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗਜ਼, ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ, ਸਫਾ 18)।

ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵੀ ਕੁੱਝ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਤੁਹਾਡੇ ਕਈਮ ਆਉਣਗੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਿਹੜੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੋਵੇਗੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ: ਉਹ ਉਮਰ ਦੇ ਵੱਡੇ ਹੋਣਗੇ ਪਰ ਉਹ, ਇੱਕ ਜਵਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖੇ ਗਾ, ਕਿਹੋ ਗਾ ਕਿ ਉਹ 40 ਜਾਂ ਘਟ ਉਮਰ ਦੇ ਹਨ। ਦਿਨ-ਰਾਤ ਦਾ ਚੱਕਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅੰਤ ਤਾਈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਪਾਵੇਗਾ।

(ਖੰਡ 13, ਭਾਗ 2, ਸਫਾ 178)

ਡਾ. ਜਾਨ ਹਸਲਪ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਆਪਣੀ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਛਾਪੀ ਸੀ। ਇਸ ਇੰਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, 96 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਜੀਵਤ ਅਤੇ ਜਵਾਨ ਰਹੇ ਗਾ²।

ਦੀ ਕਿਤਾਬ, ਲਿਵਿੰਗ ਡਿਵਿਨੀਟੀ, ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕਥਨ ਨੂੰ ਦਸਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਮੈਂ, ਬੁੱਢਾ ਜਾਂ ਬਿਮਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵਾਂ ਗਾ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਪਹਿਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸੀ¹।

ਕੀ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਉਹ ਜਵਾਨ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ?

¹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣਗੇ

² ਕਨਵਰਸੇਸ਼ਨ ਵਿਦ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਜੇ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ ਬਰਥ ਡੇ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, ਸੇਨ ਡਿਏਗੋ, ਸੀਏ, 1978, ਸਫਾ 83 (ਇਹ ਇੰਟਰਵਿਊ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਛਪੀ ਹੈ)। ਸੁਸ਼ੀ ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਲੀ

ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੇ ਛੰਦਾਂ ਦੀ ਗੱਲ,ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਮਹਦੀ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ,ਸਤ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਹਿਣਗੇ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਹਦੀ ਦੇ ਆਖਰੀ ਦਿਣਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਛੰਦ ਮਿਲਿਆ ਹੈ।

(ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਤੋਂ ਬਾਦ)ਉਹ ਸਤ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਹਿਣਗੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਮੁਸਲਮਾਨ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨਗੇ(ਸਫਾ 91)।

ਮਹਦੀ ਦਾ ਸਵਰਣ- ਯੁਗ

ਮਹਦੀ ਦੇ ਆਉਣ ਨਾਲ,ਸਵਰਨ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੁਦੰਰ ਸਮੇਂ ਦਾ ਵਰਨਣ,ਬਿਹਾਰ-ਉਲ- ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਅੱਲਾ ਕਸਮ,ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਉੱਨੀ ਦੇਰ ਤਾਈਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤਾਈਂ,ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਅਤੇ ਇਨਸਾਫ ਦਾ ਬੋਲ-ਬਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਧਰਤੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗੀ।(ਸਫਾ 197)। ਤੁਸੀਂ ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੋ ਗੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਵੋ ਗੇ। ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੰਗ ਹੋਵੇਗਾ,ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤ ਹੋਵੇਗਾ।(ਸਫਾ 170)।

ਧਰਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਤੇਜ ਨਾਲ,ਗਦ-ਗਦ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰਾਜਯ,ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਤਾਈਂ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ(ਸਫਾ 113)।

ਉਹ ਤੁਹਾਡੀ ਅੰਦਰਲੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢ ਦੇਣਗੇ,ਤੁਹਾਡੇ ਖਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕੱਟ ਦੇਣਗੇ,ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬੇਇਮਾਨ ਸ਼ਾਸਕਾਂ ਨੂੰ,ਪਦਵੀ ਤੋਂ ਉਤਾਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਬੇਇਮਾਨਾਂ ਦਾ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਸਫਾਇਆ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਉਹ ਬਿਨਾਂ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ,ਨਿਸ਼ਪਕਸ਼ ਪੈਮਾਨਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਡੇ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਬੰਧੀ ਵੀ ਕਾਮਨਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਜੀਣ। ਇਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਅੱਲਾ ਲਈ ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਹੋ,ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਸਦਾਚਰਣ ਵਿੱਚ ਲੱਗ ਜਾਓ ਗੇ। ਆਪਣੀ ਜੀਭ ਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ ਵਿੱਚ,ਲੱਗੇ ਰਹੋ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰੋ ਗੇ,ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਜਰੂਰ ਜਾਣ ਜਾਓ ਗੇ ਕਿ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹੱਕਾਂ ਦਾ ਰਾਖਾ ਹੈ। ਮੈਂ,ਅੱਲਾ ਦੀ ਸੌਂ ਖਾ ਕੇ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ,ਅੱਲਾ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹਨ,ਜਿਹੜੇ ਪਵਿੱਤਰ ਹਨ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ(ਸਫਾ 155-156)।

¹ਲਿਵਿੰਗ ਦਿਵਿਨੀਟੀ,ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਲੂ,ਲੰਦਨ ਸਾ ਬ੍ਰਿਜ,1984 ਸਫਾ 40

ਉਸ ਵੇਲੇ ਧਰਤੀ ,ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਖਾਏ ਗੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ ਕਿਸਮਤੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਦਾਨ ਕਰ ਸਕੇ ਜਾਂ ਉਦਾਰਤਾ ਵਿਖਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਹੋਵੇਗੀ(ਭਾਗ ਦੋ,ਸਫਾ 233)। ਇਹ ਛੰਦ,ਸਵਰਨ ਯੁਗ ਦੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਾਪਰਨਾ ਨਾਮੁਮਕਿਨ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ,ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੇ ਦਿਵਯ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸ੍ਰੋਤ ਹਨ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਜਾਂ ਮਸੀਹਾ,ਜਿਹੜੇ ਸਾਰੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਤੇ ਖਰੇ ਉਤਰੇ ਹਨ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਬਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਰਨ ਯੁਗ ਆਵੇ ਗਾ। ਜਦ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ ਤਾਂ,ਇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ,ਸਾਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਅਤੇ ਕਲਪਣਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੋਵੇਗੀ।

ਵਕਤ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਸਾਰੀ ਮਾਨਵਤਾ,ਮਿਲ-ਜੁਲ ਕੇ ਰਹੇ ਗੀ। ਇਹ ਸਮਾਂ,ਕਲਪਣਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਆਵੇ ਗਾ। ਇਹ ਸਵਰਨ ਯੁਗ,ਉਹ ਨਹੀਂ ਹੈ,ਜਿਹਦਾ ਕੋਈ ਜੀਂਦਾ ਮਨੁੱਖ ਕਲਪਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਅਦਭੁਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ,ਸਾਰੀਆਂ ਕਲਪਣਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸ਼ਾਨਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ,ਭਾਗ 15,ਕ੍ਰ.9,ਸਤੰਬਰ 1996)।

ਹਜਰਤ ਮਹਦੀ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਆਉਣਗੇ ?

ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਇਨਸਾਫ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਪੂਰਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ,ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ,ਘਟਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰੇ ਕਾਰਣ,ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਹਨ।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਛੰਦ,ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਲਿਖਿਤ ਮੁਤਾਬਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਮਹਦੀ ਨੇ ,ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਅਜੇ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਾਪਸ ਆਉਣਾ ਪੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ,ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਢੁਕਦੀ ਹੈ,ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਇਹ ਕਿਤਾਬ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਹੈ:ਕਿਉਂ ਜੋ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਜਿਹੜੀਆਂ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਹੀਆਂ ਸਨ ਅਜੇ ਘਟਿਤ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ,ਉਹ ਅਜੇ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਬਾਕੀ ਹਨ।। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ,ਜਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ।

ਮੈਂ,ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਧਰਤੀ ਵਾਸੀਆਂ ਲਈ ਹਾਂ,ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਾਰੇ,ਸਵਰਗ ਦੇ ਵਾਸੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਹਨ। ਜਲਦ ਵਾਪਸੀ ਲਈ,ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਡੀ ਸਫਲਤਾ ਹੈ(ਸਫਾ 498)।

ਅਧਿਆਏ - 8 : ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ

ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥ, ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭਗਵਾਨ ਆਉਣਗੇ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੋਸ਼ਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬੜੀ ਚਰਚਿਤ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਿਊ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਦੀ, ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਹੈ। ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਛੰਦ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਅਣਜਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ, ਅਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਅਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ: ਅਤੇ ਫਿਰ, ਧਰਤੀ ਦੀ ਸਾਰੀਆਂ ਜਾਤੀਆਂ ਦੇ ਲੋਕ ਸ਼ੋਕ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹ ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਸਮਾਨ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਹ, ਆਪਣੇ ਦੇਵ ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਤੁੱਰੀ ਦੀ ਤੇਜ ਆਵਾਜ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਭੇਜਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਹ (ਦੇਵ ਦੂਤ) ਚਾਰੇ ਪਾਸਿਉਂ, ਸਵਰਗ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤਾਈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠਾ ਕਰਨਗੇ।

(ਮੇਥੀਉ, 24:30-31)

ਈਸ਼ਵਰ ਖੁਦ, ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਧਰਤੀ ਤੇ, ਦੇਵਦੂਤਾਂ ਦੇ ਮੁਖਿਆ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਤੁਰੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾਲ, ਉਤਰਣਗੇ।

(-1 ਬਿੱਸ਼ਾਲੋਨਿਅੰਸ 4:16-17, ਕੇਜੇਵੀ)

ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੀ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਛੰਦ, ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਸਮਾਨੀ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਾਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਨਵਤਾ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਆਉਣ ਨੂੰ, ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪੁਕਾਰੇ ਗੀ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਸ ਨੂੰ, ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਣ ਗੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦਾ ਜਿਕਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦਾ ਆਉਣਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਾਰੇ ਜੀਸਸ ਕਹਿੰਦੇ ਸੀ।

ਈਸਾਮਸੀਹ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਸੌਖਾ ਹੈ, ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਭੇਡ ਦੀ ਤਰਫ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਬਾ-ਬਾ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਲਈ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੇ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਸੀ। ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ, ਮੁੜ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਬਾ-ਬਾ, ਇਹ ਬਾਬਾ ਹੈ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 11, ਅਧਿਆਏ 54)

ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ, ਮਾਨਵ ਦਾ ਪੁੱਤਰ, ਦਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣਾ, ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਕੀ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਰੂਪ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਕਸ਼ੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਵੇਖੋ, ਉਹ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਹਰ ਅੱਖ ਵੇਖੇ ਗੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਧਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਵਿਲਾਪ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮੁੜ ਕੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇ।

(ਰੇਹਵਲੇਸ਼ਨ, 1:7, ਕੇਜੇਵੀ)

ਬਾਈਬਲ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਵੇਲੇ, ਹਰ ਅੱਖ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖ ਸਕੇ ਗੀ, ਜਿਹੜੀ ਕਿਸੇ ਵੈਸ਼ਵਿਕ ਘਟਨਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸੇਕਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਅੱਗਸਤ ਨਾੜੀ ਤੋਂ ਉੱਧਤ, ਇੱਕ ਮਜੇਦਾਰ ਭਵਿਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਣ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ। ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਦਾ ਸੱਚਾ ਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ ਗਾ ਜਿਹੜਾ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨੀ ਅਤੇ ਉਹ, ਉਤਸੁਕਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਿਵ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ, ਕੇਵਲ ਤਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵਿਖਾਈ ਦਵੇ ਗਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਰੂਪ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਜਗ੍ਹਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਈ ਲੋਕ, ਹੈਰਾਨਗੀ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਦਾਵਾ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਅਸਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਜਾਂ ਉੱਥੇ ਵੇਖਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ, ਬਹੁਤ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣਗੇ

(ਸੇਕਿਡ ਨਾੜੀ ਰੀਡਿੰਗ, ਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ, ਸਫਾ 18)

ਅਗੱਸਤ ਨਾੜੀ ਦੇ ਗ੍ਰੰਥ ਪਾਠ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਬਾਈਬਲ ਦੀ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੇ ਹਨ। ਬਾਈਬਲ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਇਸ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਜਾਣ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਤਿਆਰ ਰਹੋ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਉਸ ਵਾਰੇ ਸੋਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਰਹੇ ਹੋਵੋ ਗੇ ਜਦ ਮਾਨਵ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਮੇਥੀਉ 24:44, ਕੇਜੇਵੀ)।

ਪਰ ਉਸ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਉਹ ਦੇਵਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਪਤਾ ਹੈ ਪਰ ਪਰਮ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ।

(ਮਾਰਕ 13:32, ਕੇਜੇਵੀ)।

ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ, ਮਹਦੀ ਜਾਂ ਕਈਮ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਰੇ ਜਾਂ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ, ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਆਉਣ ਵਾਰੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਚਰਚਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਉਹ, ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉੱਠਣ ਗੇ ਤਾਂ ਇਹ ਕੋਈ ਅਣਜਾਣਾ ਸਮਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਵਿੱਚ (ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ) ਕਈ ਛੰਦ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਛੰਦਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ।

ਧਿਆਨ ਦਿਉ, ਅੱਲਾ ਕਸਮ, ਤੁਹਾਡਾ ਮਹਦੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਉਹ ਚਮਕਦੇ ਹੋਏ ਗ੍ਰਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਨੂੰ, ਇਨਸਾਫ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਣਗੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਧਰਤੀ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਅਤੇ ਅਤਿਆਚਾਰ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਖੰਡ 13, ਭਾਗ 1, ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾ ਸਫਾ 178)।

ਹੁਣ ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੀ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਛੰਦਾਂ ਨਾਲ ਤੁਲਨਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹੜੇ ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਰੇ ਅਤੇ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਪੱਛਮ ਤਾਈਂ ਚਮਕਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਆਸਮਾਨੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਿਜਲੀ ਪੂਰਵ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੱਛਮ ਵਲ ਚਲੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਵ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਵੀ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਮੇਥੀਉ 24:27, ਕੇਜੇਵੀ)।

ਤਾਂ, ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ, ਮਹਾਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਬੱਦਲਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖਣ ਗੇ

(ਮਾਰਕ, 13:26 ਕੇਜੇਵੀ)।

ਨਵੇਂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਅਤੇ ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ ਦੇ ਇਹ ਛੰਦ, ਮੇਰੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਕਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾਂ ਤੇ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੇ ਰੂਪ ਦਾ ਆਸਮਾਨ ਵਿਚ, ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਲਈ, ਸੰਕੇਤ ਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਤੋਂ, ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ, ਇੱਕੱਠੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ

ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਦਾਹਵੇ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਸੁਸ਼ੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਾਰੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਿਤੇ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹਾਂ। ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ, ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ, ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਭਵਿਖਬਾਣੀਆਂ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਦੋਵਾਰਾ ਕਸੌਟੀ ਤੇ ਕਸਨਾ ਚਾਹਵਾਂਗਾ (ਸਿਰਫ ਸ਼ਮਖੇਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਪਵਿੱਤਰ ਮਨ ਵਾਲੇ ਸਮਰਪਿਤ ਦਿਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਦਿਲ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ ਤੇ ਮੈਨੂੰ ਬੁਲਾਵੇ ਗਾ। ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਲਈ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਮੈਂ ਫਿਰ ਭਰੇ ਹੱਥਾਂ ਨਾਲ ਆਵਾਂਗਾ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ, ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਜਿਹੜੀ ਗੱਲ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਉਹ ਸੱਚ ਬਣ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਯਾਦ ਰੱਖੋ। ਯਾਦ ਰਹੇ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਂ। ਖੁਦ ਨੂੰ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰੋ।

ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਹੋਣਗੇ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਮਾਨ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਦਰਸ਼ਨ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਹੈ। ਕੀ ਸਵਾਮੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਹਦਾ ਸੰਸਾਰ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਕੀ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਉਹਾਂ ਦੇ ਅਦਭੁਤ ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣ ਦਾ ਉਹੀ ਦਿਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਕਿਹਾ ਸੀ।

ਜਾਗ੍ਰਿਤੀ ਦਿਵਸ ਬਹੁਤਾ ਦੂਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਅਸਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਗੁਪਤਪਨ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਗਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਸਰਵਵਿਆਪਕਤਾ ਦਾ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਂਡ, ਸਤ ਪਾਲ ਰੁਹੇਲਾ, ਸਫਾ 223)।

ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ, ਪਿੱਛੇ ਪਾਉਣਾ

ਮੈਂ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦਾ ਜਿਸ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜਿਹਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਾ ਹੋਵੇ।

(ਦਾ ਲਾਈਫ ਆਫ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਐਨ.ਕਸਤੂਰੀ ਸਫਾ 196)

ਵੀਰਵਾਰ, 4 ਅਕਤੂਬਰ 2007 ਨੂੰ (ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਤਾਬਕ) ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਦੀ ਉੱਤਰ-ਪੂਰਵੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮ 7 ਬਜੇ ਦੇ ਲਗ-ਭਗ, ਸਵਾਮੀ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣਗੇ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋਈ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਨਾਂ ਜਪਦੇ ਹੋਏ ਭਗਤ, ਏਅਰਪੋਰਟ ਵਲ ਦੌੜ ਪਏ। ਟੈਲੀਵਿਜ਼ਨ ਚੈਨਲਜ਼ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਖਬਰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਘਰਾਂ ਨੂੰ ਜਿੰਦੇ ਲਗਾ ਦਿੱਤੇ ਅਤੇ ਏਅਰਪੋਰਟ ਦੇ ਪਾਸੇ ਚਲ ਪਏ। ਆਸ-ਪਾਸ ਦੇ ਪਿੰਡਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਵੀ ਏਅਰਪੋਰਟ ਵਲ ਦੌੜ ਪਏ। ਉਥੇ ਇੱਕੱਠੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭੀੜ ਦਾ ਧਿਆਨ ਆਸਮਾਨ ਵੱਲ ਸੀ। ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਇਸ ਭੀੜ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ

ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲ ਨਹੀਂ ਪਾਏ। ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬੈਠ ਜਾਣ ਲਈ ਸਮਝਾਇਆ ਪਰ ਭਗਤ ਨਹੀਂ ਮੱਨੇ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਹ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਕਾਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਦੌੜ ਪਏ। ਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਸਟੇਜ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਸਟੇਜ ਤਾਈਂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚ ਪਾਏ ਕਿਉਂ ਜੋ ਭਗਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਡੰਡਵਿਤ ਹੋ ਗਏ। ਇੱਕ ਘੰਟੇ ਲਈ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਰਹਿਣ ਵਿੱਚ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਗਏ। ਕੁੱਝ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਟ੍ਰਸਟ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਸਹਯੋਗ ਨਾ ਮਿਲਣ ਕਾਰਣ ਅਤੇ ਬੱਦਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਆਸ਼੍ਰਮ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ¹।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਲੀ ਅਤੇ ਅਜੀਬ ਪ੍ਰਕ੍ਰਿਤੀ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਸੱਚ-ਮੁੱਚ ਹੀ ਇਹ ਪਹੇਲੀ ਨੁਮਾ ਘਟਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਅਨੁਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਜਨ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਰਣ ਵਜ਼, ਅਜੀਵ ਨਾਟਕ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਦੇਣ। ਸਵਾਮੀ ਉਥੇ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਨ। ਇਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਚਮਤਕਾਰ ਹੁੰਦਾ। ਫਿਰ ਉਹ, ਇਹ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾ ਕੇ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਨਿਕਲ ਸਕੇ, ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਿੱਛੇ ਪਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਡੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਣ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਕਈ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਜਾਂ ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਇੱਕੱਠ ਤਾਈਂ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵਰਨਣ ਸੁਸ਼ੀ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰੀ ਨੇ, ਅਨਯਥਾ ਸ਼ਰਨਮ ਨਾਸਤਿ, ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲੇਖਿਕਾ ਕੁੱਝ ਅਜੀਬ ਆਸਮਾਨੀ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਨ।

ਇੱਕ ਦਿਨ ਜਦ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਚਿਤਰਾਵਤੀ ਨਦੀ ਵੱਲ ਜਾ ਰਹੇ ਸੀ, ਸਵਾਮੀ ਅਚਾਨਕ ਅੰਤਰ ਧਿਆਨ ਹੋ ਗਏ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭ ਰਹੇ ਸੀ, ਅਸਾਂ ਤਾਲੀਆਂ ਦੀ ਇੱਕ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ, ਉੱਪਰ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਸਾਨੂੰ ਸਾਵਧਾਨ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੇ ਹਾਂ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਛੇ ਬੱਜੇ ਸਨ। ਸੂਰਜ ਆਪਣੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਨੂੰ ਠੰਡਾ ਕਰ ਕੇ ਪੱਛਮ ਵੱਲ ਜਾ ਚੁਕਿਆ ਸੀ। ਆਸਮਾਨ, ਕਾਲੇ ਬੱਦਲਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਖੁਦ ਨੂੰ ਕੰਬਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੋਵੇ। ਸਵਾਮੀ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਸਾਰੇ ਮੇਰੇ ਵੱਲ ਵੇਖੋ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੂਰਜ ਵਿਖਾਵਾਂ ਗਾ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚ ਹੀ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕਿਵੇਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਗਾ? ਅਸੀਂ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੋਂ, ਸੂਰਜ ਉਦੇ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਨਵੀਆਂ ਕਿਰਣਾਂ ਵੇਖੀਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰਾ ਆਸਮਾਨ ਨੀਲਾ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਿਰਣਾਂ ਉਦੋਂ ਤਾਈਂ ਲਾਲ ਹੁੰਦੀਆਂ

¹ਵੇਖੋ: www.sso.net

ਗਈਆਂ ਜਿੱਨੀ ਦੇਰ ਉਹ ਅੱਗ ਨਹੀਂ ਉਗਲਣ ਲੱਗ ਪਈਆਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਪਸੀਨੋਂ-ਪਸੀਨੋਂ ਨਹੀਂ ਹੋ ਗਏ। ਕਿਰਣਾਂ, ਇੱਨੀਆਂ ਗਰਮ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਤਪਦੀ ਹੋਈ ਦੋਪਿਹਰ ਹੋਵੇ।

ਗਰਮੀ ਦੇ ਨਾ ਸਹਿਨ ਕਾਰਣ ਅਸਾਂ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਬਹੁਤ ਗਰਮੀ ਹੈ। ਗਰਮੀ ਘੱਟ ਗਈ। ਅਸੀਂ ਅਜੇ ਸੰਭਲੇ ਹੀ ਸੀ ਕਿ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਪਹਾੜੀ ਦੀ ਚੋਟੀ ਤੋਂ ਆਈ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਚੰਦਰਮਾਂ ਵਿਖਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਿਰ ਦੇ ਪਿੱਛੇ, ਸ਼ਹਿਦ ਦੇ ਰੰਗ ਦੀ ਚੰਦਰਮਾਂ ਦੀ ਅੱਧਖੁਲੀ ਕਿਰਣਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਚਿੱਟੀਆਂ ਹੋ ਗਈਆਂ। ਚਿੱਟਾ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਚਿੱਟੀਆਂ। ਬਸ, ਗੱਲ ਖਤਮ ਹੋਈ। ਅਸੀਂ ਠੰਡ ਨਾਲ ਕੰਬਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸਾਡੇ ਸ਼ਰੀਰ ਅਕੜ ਗਏ। ਸਾਡੇ ਦੰਦ ਬੱਜਣ ਲਗ ਪਏ। ਸਵਾਮੀ, ਠੰਡ, ਬਹੁਤ ਠੰਡ ਹੈ ਸਵਾਮੀ। ਜਦ ਅਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸੀ, ਠੰਡ, ਹੌਲੇ-ਹੌਲੇ, ਘੱਟਣੀ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਈ।

ਉਸ ਵੇਲੇ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸੋਚ ਰਹੇ ਸੀ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਹੁਣ ਕਿਹੜਾ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾਉਣ ਗੇ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਵਿਖਾਵਾਂ ਗਾ। ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਉਤਾਵਲੇ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਿਰ ਬਹੁਤ ਵੱਡਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਇਹ ਸਾਰੇ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਘਬਰਾਟ ਅਤੇ ਹੈਰਾਨੀ ਵਾਲੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਅਸੀਂ, ਆਸਮਾਨ ਵੱਲ ਵੇਖ ਰਿਹੇ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ, ਦੋਵੇਂ ਭਰਵੱਟਿਆਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਮੋਰੀ (ਸੁਰਾਖ) ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਉਸ ਮੋਰੀ ਵਿੱਚੋਂ, ਤੇਜ ਅੱਗ (ਜਵਾਲਾ) ਨਿੱਕਲਣ ਲਗ ਪਈ। ਇਸ ਜਵਾਲਾ ਨੂੰ ਵੇਖ ਕੇ ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਚੌਧਿਆ ਗਈਆਂ। ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਡਰ ਗਏ। ਸਾਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਡਰ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਆਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ? ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਕੱਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਜਦ ਅਸੀਂ, ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਿਆ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗਿਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਪਏ ਹੋਏ ਹਨ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਪਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਬੇਹੋਸ਼ੀ ਆਈ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਅਸੀਂ ਹੋਰ ਘਬਰਾ ਗਏ। ਅਸਾਂ ਉੱਤੇ ਵੇਖਿਆ ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਕਿਤੇ ਵੀ ਵਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ। ਖੋ ਦੇਣ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਾ ਸੁੱਝਣ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਅਸੀਂ ਰੋਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਚਾਨਕ, ਅਸਾਂ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ।

ਸਾਡੇ ਮੋਢੇ ਥਪਥਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਪੁੱਛਿਆ, ਕੀ ਹੋਇਆ? ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਰੋ ਰਹੇ ਹੋ? ਇਹ ਬੱਚੇ, ਬੇਹੋਸ਼ ਕਿਉਂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ? ਇਹ ਨਾ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਾ ਕੀ ਉੱਤਰ ਦੇਈਏ, ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਚਿਪਕ ਗਏ ਅਤੇ ਰੋਂਦੇ ਰਿਹੇ।

ਜਿਹੜੇ ਲੋਕ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਕੇ ਡਿਗ ਪਏ ਸਨ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਬਾਦ ਇੱਕ ਨੇ ਹਿਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਅਨੁਭਵ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਸਾਡਾ ਸ਼ਰੀਰ ਲੜਖੜਾਂਦਾ ਹੋਇਆ, ਇੱਧਰ-ਉੱਧਰ ਘੁਮ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਸਾਨੂੰ, ਇਵੇਂ ਲਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਵਾ ਵਿੱਚ ਤੈਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ। ਸਾਨੂੰ, ਇੰਨਾ ਆਨੰਦ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜ ਸਕਦਾ।

ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਅਸੀਂ, ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਭਜਨ ਵੀ ਨਹੀਂ ਗਾ ਸਕੇ। ਸਾਨੂੰ, ਚੱਕਰ ਆ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਾਰੀ ਸ਼ਾਮ, ਇਸੇ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਬੀਤ ਗਈ। ਜਦ, ਦੂਜੇ ਦਿਨ ਵੀ ਸਾਡੀ ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਰਹੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰੇ ਦੱਸਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸੁਸਕਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਜਨਮਾਂ ਤੋਂ, ਇਸ ਤੀਜੀ ਅੱਖ ਦੀ ਝਲਕ ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਅੱਜ ਮੈਂ ਇਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਵਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਚਮਕ ਦਾ ਹਜ਼ਾਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਤਸੀਂ ਤਾਂ, ਇਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਹਿਨ ਕਰ ਸਕੇ। ਤੁਹਾਡੀ ਇਹ ਵਰਤਮਾਨ

ਹਾਲਤ, ਉਸ ਭਵਿੱਖ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਇਸ ਗੁਪਤ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨਾਲ, ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਟੁੱਟ ਗਏ ਅਤੇ ਰੋਣ ਲੱਗੇ। ਅਸਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਲ ਚਰਣਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਅੰਤ੍ਰਿਆਂ ਨਾਲ, ਧੋ ਦਿੱਤਾ।

(ਅੱਨਯਥਾ ਸ਼ਰਣਮ ਆਸਤੀ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰੀ, ਸਫਾ 58 ਤੋਂ 61)

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਘਟਨਾ ਵਾਰੇ, ਸਵਾਮੀ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਤੇਜ ਦਾ ਹਜ਼ਾਰਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਅਜੇ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਇਆ, ਤਾਂ ਵੀ ਭਗਤ, ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਅਤੇ ਬੇਹੋਸ਼ ਹੋ ਗਏ। ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਤੇਜ, ਕਲਪਣਾ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹੈ। ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਹੀ, ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ ਪਰ ਕੁੱਝ ਚੀਜ਼ਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਅਸੀਂ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਜੋ ਵੀ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕਰਨਗੇ। ਸਵਾਮੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਪੈਮਾਨਿਆਂ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰ ਕੇ ਅਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੁੱਝ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਦੀ

ਇੱਛਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕੁੱਝ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰ ਕਰਨਗੇ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸਾਡੇ ਲਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇ, ਕਿ ਇਹ ਕਦੋਂ ਅਤੇ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਮੀ ਸਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹੌਸਲਾ ਰੱਖੋ, ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ¹। ਇਸੇ ਕਾਰਣ, ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਨੇ, ਜਿਹੜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੇ ਹਾਜ਼ਰ ਸੀ, ਮੈਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਜਿਹੜਾ ਨਾਟਕ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ, ਉਹ ਅੱਗੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ (ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਜੁਟੇ) ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਟ੍ਰਸਟ ਨੇ, ਵਿਸ਼ਵ ਰੂਪ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅੱਗੇ ਪੈਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਨਾ ਕਿ, ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ।

ਸ਼ਾਂਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲੇ ਦਾ ਤੂਫਾਨ

ਸੇਕਿੰਡ ਨਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਅੱਗਸਤ ਨਾੜੀ ਦੀ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਤੂਫਾਨ ਆਉਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਹੈ।

ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਆਉਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਗਰਜਦਾ ਹੋਇਆ ਤੂਫਾਨ ਆਵੇ ਗਾ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਡਰਾਵਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਪਰ ਇਹ, ਇੱਕ ਦੱਮ ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਮਹਾਨ ਚਮਤਕਾਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸੇਕਿੰਡ ਨਾੜੀ ਰੀਦਿੰਗਜ, ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਬਸੰਤਾ ਸਾਈ, ਸਫਾ 21-22)।

ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਮੈਸਿਜ ਫਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਵਿੱਚ, ਲਿਊਕਾਸ ਰੇਲੀ ਇੱਕ ਤੂਫਾਨ² ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਬਾਦ ਇੱਕ ਪੂਰਣ ਨਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਿਆਵੇਗਾ। ਤੂਫਾਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦੱਮ ਨਵਾਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਹੋਵੇਗਾ। ਲੜਾਈ, ਘਿਰਣਾ, ਈਰਖਾ, ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾੜੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾ ਕੇ, ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਮਿਲ-ਵਰਤਨ ਦਾ ਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸਾਈ ਮੈਸਿਜ ਫਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਭਾਗ ਇੱਕ, ਲਿਊਕਾਸ ਰੇਲੀ, 1995)

ਜਦ ਅਸੀਂ, ਠੀਕ ਵੰਗ ਨਾਲ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਆਗਮਨ, ਉਸ ਵੇਲੇ ਹੋਵੇਗਾ ਜਦ ਕਿਸੀ ਮੁਸੀਬਤ ਜਾਂ ਕੁਦਰਤੀ ਦੁਰਘਟਨਾ ਕਾਰਣ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਪਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣਾ ਜਾਂ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ, ਕਿਸੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਬਾਦ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਤੁਲਿਯ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ, ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਅਸਾਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਨਾਸਤ੍ਰੈਦਮਸ ਛੰਦ, ਕਿਸੇ ਕੁਦਰਤੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਚਮਤਕਾਰੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅਨੁਭਵ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ, ਜਦ ਮਾਨਵਤਾ ਉਸ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਾਹ ਵਿੱਚ, ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ ਬੁਲਾਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਰ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਨਾੜੀ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸੀਬਤ, ਭਿਆਨਕ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਵੱਡਾ ਰਾਖਾ, ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਦਿਆਲੂ ਈਸ਼ਵਰ, ਸਾਈ ਦੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਰੁਕ ਜਾਵੇਗਾ।

¹ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ ਅਕਤੂਬਰ 1996 ਆਖਰੀ ਆਵਰਣ ਸਫਾ

²ਲਾਕਸ਼ਿਨਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ ਘੁੰਮਣਾ

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ, ਆਪਣੇ ਕੁੱਝ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਉਹ, ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤਾਈਂ ਘੁੰਮਣ ਗੇ ਤਾਂ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਜਾਣਣ ਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਇਸ ਦਾ ਵਰਨਣ, ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤਾ ਸੀ।

ਮੈਨੂੰ, ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਆਰ-ਪਾਰ, ਘੁੰਮਣਾ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ: ਹਾਂ, ਇਹ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ ਦੋ, ਅਧਿਆਏ 18)

ਜਦ ਮੈਂ,ਆਸਮਾਨ ਦੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਤੋਂ ਦੂਜ ਕੋਨੇ ਨੂੰ ਜਾਵਾਂ ਗ,ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਲੋਕ,ਮੇਰੀ ਮਹੱਤਤਾ ਜਾਣ ਪਾਉ ਗੇ।

(ਤਪੋਵਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਤਚਰਿੱਤਰ,ਅਧਿਆਏ 11)।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਮੱਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਸਮਾਨ ਵਿੱਚ,ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਦੀ ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਪਹਿਲੇ ਤੋਂ ਹੀ ਸੀ।ਜਦ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ,ਇਹ ਕਿੱਨਾ ਸੁੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਗੇ।

ਭਾਗ 3

ਸਾਈ ਯੁਗ ਆਵੇਗਾ

ਅਧਿਆਏ - 9 : ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ

ਤੁਸੀਂ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ ਕਿ ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਚੀਜ਼, ਜਿਹੜੀ ਵੇਖੀ, ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਜਲਦੀ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਪਵਿੱਤਰ ਮੌਕੇ ਨੂੰ ਗੁਆ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੀਦਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਖੋ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਇਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਦੇ ਵੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਗੁਆਵੋਗੇ।

(ਦਿਵਯ ਸੰਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 14 ਅਕਤੂਬਰ, 1999)।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਇਤਹਾਸ ਲਿਖਣ ਆਏ ਹਨ। ਉਹ, ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਮਾਨਵਤਾ, ਉਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਮੋੜ ਤੇ ਖੜੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਨਾਂ ਅਤੇ ਰੂਪ ਦੀ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨ ਲਵੇ ਗੀ।

ਇਸ ਅਜੀਬ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਕਈ ਘਟਨਾਵਾਂ, ਥੋੜੀਆਂ-ਬਹੁਤ ਹੋ ਚੁਕੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਮੱਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼ੱਕ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਦੇ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁੱਝ, ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦੇ ਵਾਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਬੋਲਣ ਦੇ ਢੰਗ ਤੋਂ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ-ਤੌਰ ਤੇ ਜੇ ਉਹ, ਇਹ ਰੂਪ ਜਾਂ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਰਤਮਾਨ ਅਵਤਾਰ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਿੱਧੇ ਜਾਂ ਅਸਿੱਧੇ, ਕਈ ਵਾਰ ਇਸ਼ਾਰਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਤਾਈਂ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਆਉਣਗੇ, ਉਦੋਂ ਤਾਈਂ, ਵਿਸ਼ਵ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ ਅਗਲੀ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਵੇਖੋ ਜਿਹੜੀ ਡਾ. ਜਾਨ ਹਸਲਪ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਈ ਸੀ।

ਡਾ. ਹਸਲਪ: ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਇਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਾਂਗੇ।

ਸਾਈ: ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਕੁੱਝ ਉੱਚ ਤਰੰਗਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਸੰਸਾਰ, ਖੁਸ਼ੀ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰਿਆ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਮਹਿਮਾਨ: ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ?

ਸਾਈ: ਨਹੀਂ, ਕੋਈ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਨਹੀਂ।

ਡਾ. ਹਿਸਲਪ:ਅਸੀਂ ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਜੀਂਦੇ ਹੋਵਾਂ ਗੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਅਸੀਂ,ਇਸ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਵੇਖਾਂਗੇ।

ਸਾਈ: ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਵੇਖ ਸਕੋਗੇ। ਬੁੱਢੇ ਵੀ , ਇਸ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲਈ ਜੀਂਦੇ ਰਹਿਣਗੇ।

ਮਹਿਮਾਨ: ਤਾਂ,ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਨੂੰ,ਬਹੁਤਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰਿਹੇ ਗਾ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ,ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰਿਆ ਬਣਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਾਈ: ਇਸ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ,ਲਗ-ਭਗ 40 ਸਾਲ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੰਸਾਰ ਸ਼ਾਂਤੀ ਭਰਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਨਾਂ ਹੈ,ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ। ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਪਿਆਰ ਹੋਵੇਗਾ-ਪਿਆਰ,ਪਿਆਰ,ਪਿਆਰ।

(ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਆਈ,ਡਾ. ਹਿਸਲਪ,ਸਫਾ 189,ਦਸੰਬਰ 1978 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਦੇ ਕੇ)

ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੱਤਰਕਾਰ ਆਰ.ਕੇ ਕਰੰਜਿਆ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼,ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਈਸ਼ਵਰ ਹਨ।}

ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ,ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਜਾਂ ਦਿਵਯ ਤੱਤ,ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਦਮਾਨ ਹੈ।

ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ,ਰੰਗ ਜਾਂ ਜਾਤ-ਪਾਤ ਦੇ ਭੇਦ-ਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦਾ ਆਦਰ,ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਕੰਮ ਪੂਜਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਆਖਰ ਵਿੱਚ,ਤੀਜਾ ਅਵਤਾਰ,ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ,ਇਸ ਸੁਭ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਬੜਾਵਾ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਸਿਰਫ,ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਬਲਕਿ ਹਰ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ। ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜਾ ਹਰ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀ ਨੂੰ,ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਾਣ ਦੇ ਲਾਇਕ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਬਲਿਟਜ ਇਨਟਰਵਿਊ,1976)।

ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ,ਮਾਨਵਤਾ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਾਣਾ,ਜਿਹਨੂੰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸਰਵਉੱਤਮ ਗਿਆਨ ਕਿਹਾ ਹੈ,ਇਹ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ।ਕੀ ਇਹ ਮੱਨ ਲੈਣਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਾਈਂ ਮਾਨਵਤਾ,ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਚੇਤਨਾ ਦੀ ਉਪਰਲੀ ਪੌੜੀ ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕੀ ਹੋਵੇਗੀ।ਭਲਾ,ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ,ਹੋਰ ਕੌਣ ਇਸ ਚੇਤਨਾ ਨੂੰ ਲਿਆ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸਵਰਣ -ਯੁਗ ਦੋਬਾਰਾ ਆਵੇਗਾ

ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ, ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜਿਸ ਕੰਮ ਦੇ ਹੋਣ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਹੋ ਕੇ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਆਨੰਦ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਯੁਗ ਦਾ ਦੋਬਾਰਾ ਆਉਣਾ, ਪੱਕਾ ਹੈ।

(ਐਨ ਈਸਟ੍ਰਨ ਵਿਊ ਆਫ ਜੀਸਸ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਸਫਾ 12)

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਨੂੰ ਝਿਝਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਬਦਲਣ ਗੇ, ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਜੀਵਨ ਸੁਖੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੋਬਾਰਾ ਆਵੇ ਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਦਿਵਯ ਸ਼ਰੀਰ, ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਹੈ। ਮਾਨਵਤਾ ਉੱਤੇ ਜਿਹੜੀ ਮੁਸੀਬਤ ਆਈ ਹੈ ਉਹ ਜਰੂਰ ਦੂਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਦ ਹੋਲੀ ਮੈਨ ਐਂਡ ਦ ਸਾਈਕਿਆਟ੍ਰਿਸਟ, ਸਫਾ 9)

ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਵਰਣ- ਯੁਗ ਆਵੇਗਾ

ਮੇਰੇ ਬੱਚੇ, ਡਰੋ ਨਹੀਂ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਰੌਸ਼ਨੀ, ਹਨੇਰੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੈਣਗੇ ਅਤੇ ਜਲਦੀ ਹੀ ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਯੁਗ ਆਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦੀ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਡ, ਸਫਾ 110)।

ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਮਾਨਵਤਾ, ਪ੍ਰੇਮ ਭਾਵ ਨਾਲ ਰਹੇ ਗੀ। ਕਿਸੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਹ ਸਮਾਂ ਇੱਥੇ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਇਹ ਆਏ, ਹਰ ਜੀਵਧਾਰੀ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ, ਜੀਵਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਗੁਪਤ ਗੱਲ ਜਾਨਣ ਲਈ, ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਜਰੂਰੀ ਚੀਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਸ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹੇ। ਇਸ ਦੀ ਕਲਪਣਾ, ਕੋਈ ਜੀਂਦਾ ਮਨੁੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬੌਧਿਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਮੈਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਸੁੰਦਰਤਾ, ਸਾਰੇ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ ਸ਼ਾਂਨਦਾਰ ਹੈ। ਅਤੇ ਜੇ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਆਪਣਾ ਮੌਨ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾ ਲਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੀ ਆਤਮਿਕ ਸ਼ਾਂਤੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਤਹਕਰਣ ਵਿੱਚ ਹੀ ਮੇਰੀ ਹੋਂਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲੈਣਗੀਆਂ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਬਾਲ ਵਿਕਾਸ, ਭਾਗ 15, ਅੰਕ 9, ਸਤੰਬਰ, 1996)।

ਉਸ ਦਿਨ ਦਾ ਸਵੇਰਾ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨੇੜੇ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਭਾਈਚਾਰਾ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਪਿਆਰ, ਪਵਿੱਤਰ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰ ਚਮਕੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 13, ਅਧਿਆਏ 18)

ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਡਰ ਨਾਲ ਦੁਖੀ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦੁਆਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਕਾਲੇ ਬੱਦਲ ਜਲਦੀ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਣਗੇ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਆਨੰਦ ਦੇ ਯੁਗ ਦੇ ਗਵਾਹ ਬਣੋਗੇ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 11, ਅਧਿਆਏ 28)।

ਜਦ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਪਾਸੇ ਗੜਬੜ ਹੀ ਗੜਬੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਚਲ ਰਿਹੇ ਤੂਫਾਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਵਤਾਰ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ (ਸਰਵਉੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ) ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਲਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿੱਧੇ ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ ਆ ਰਹੀਆਂ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਹਰ ਜਾਤੀ ਦੇ ਧਰਮ ਨੂੰ, ਮੁੜ ਜੀਵਤ ਅਤੇ ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 11, ਅਧਿਆਏ 31)।

ਸਵਰਣ- ਯੁਗ ਦੀਆਂ ਖਾਸੀਅਤਾਂ

ਜਦ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਸਦਭਾਵਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਹਰ ਪਾਸੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਧਾਰਾ ਵਗੇਗੀ। ਨਫਰਤ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਕਲਪਣਾ, ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਹਰ ਪਾਸੇ ਗੜਬੜ, ਝਗੜੇ, ਛੜਯੰਤਰ, ਨਫਰਤ, ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਰਥਾਤ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਭਾਵ ਫੈਲੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਪਰ, ਚੰਗੀ ਤਬਦੀਲੀ ਜ਼ਰੂਰ ਆਵੇਗੀ।

(ਸਾਈ ਮੈਸਿਜਿਜ ਡਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਭਾਗ ਦੋ ਸਫਾ 70)।

ਜਦ ਵੀ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਵੇਗੀ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਮਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਆਈ, ਸਫਾ 189)

ਉਹ ਦਿਨ ਜਦ, ਸਾਰੀ ਮਾਨਵਤਾ, ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸੱਤਿਆ, ਧਰਮ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਅਹਿੰਸਾ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਸਾਈ ਰਾਸ਼ਟਰ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋੜਤਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਰੇ, ਖੁਸ਼ਕਿਸਮਤ ਹੋਣਗੇ ਜਿਹੜੇ ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ, ਸਵਰਗ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਗੇ।

(ਸਾਈ ਬੰਦਨਾ, 25, 1990)

ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਯੁਗ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਯੁੱਧ, ਝਗੜੇ, ਈਰਖਾ, ਲਾਲਚ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਕੇ, ਪ੍ਰੇਮ, ਸਦਭਾਵ ਅਤੇ ਸਹਯੋਗ ਦਾ ਯੁਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦਾ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਡ, ਸਫਾ 223)

ਇਸ ਕਲ ਯੁਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਜਿਆਦਤਿਆਂ, ਜਿਹੜੀਆਂ ਵਾਤਾਵਰਣ ਨੂੰ, ਖਰਾਬ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਸ਼ੁੱਧ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਡ, ਸਫਾ 10)

ਜੀਵਨ ਬਦਲੇਗਾ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਗੁਣ ਤੁਸੀਂ, ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਖੋ ਬੈਠੇ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਤੁਸੀਂ ਅਨੁਭਵ ਕਰੋਗੇ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਡ, ਸਫਾ 221)

ਅੱਜ-ਕੱਲ ਅਸੀਂ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਹਿੰਸਾ ਹੀ ਹਿੰਸਾ ਵੇਖ ਰਹੇ ਹਾਂ, ਪਰ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਖੁਦ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ, ਪਵਿੱਤਰ ਭਾਵਨਾ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਸਾਰਾ ਰਾਸ਼ਟਰ, ਖੁਸ਼ੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰੇਗਾ। ਕਿਤੇ ਵੀ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਜਾਂ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਬ੍ਰਿੰਦਾਵਨ, 16 ਮਈ, 2003)।

ਅਵਤਾਰ, ਨਾ ਕਦੇ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਵਿਫਲ, ਪਰ ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਉਹ ਸੰਕਲਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਜਿਹੜੀ ਵੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਵਾਪਰਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਧਿਆਏ ਲਿਖਣ ਆਇਆ ਹਾਂ। ਜਦ ਝੂਠ ਹਾਰ ਜਾਵੇਗਾ, ਸੱਚਾਈ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਗੁਣਾਂ ਦਾ ਫੈਲਾਉ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਵੇਲੇ, ਗਿਆਨ ਜਾਂ ਖੋਜ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਜਾਂ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਬੋਲ-ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ; ਸਾਰੇ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਗਿਆਨ ਹੀ ਗਿਆਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਏਮਬੈਡੀਮੈਂਟ ਆਫ ਲਵ, ਸਫਾ 174)।

ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵੱਲੋਂ ਅਵਤਾਰ ਮੰਨਣਾ

ਜਲਦ ਹੀ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਅਤੇ ਸਰੂਪ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਪਾਵੇ ਗੇ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਇੱਚ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਦਾ ਵਾਸ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਗਾਡ ਡਿਸੈਂਡਜ ਆਨ ਅਰਥ, ਸਫਾ 37)

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਦਿਵਯ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਗਵਾਹ ਬਣੋਗੇ। ਉਹ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਣ ਗੇ। ਇੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਖੜੇ ਹੋਣ ਦੀ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲੇਗੀ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਬ੍ਰਿੰਦਾਵ, 16 ਮਾਰਚ, 2003)।

ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨੂੰ ਸਿਰਫ 5 ਫੁਟ ਤਿੰਨ ਇੰਚ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਾ ਸਮਝੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਂਦ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇਨਤਜਾਰ ਕਰੋ ਅਤੇ ਵੇਖੋ। ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਇੱਥੇ ਆਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 28, ਅਧਿਆਏ 19)।

ਅਮਰੀਕਾ ਤਾਂ ਕੀ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਕਈ ਤਰੱਕੀ ਯਾਫਤਾ ਦੇਸ਼ ਜਿਵੇਂ ਜਾਪਾਨ, ਜਰਮਨੀ, ਇਟਲੀ, ਫ੍ਰਾਂਸ ਆਦਿ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਠਾਪਰਤੀ ਦਾ ਨਾਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਕਸ਼ੇ ਤੇ, ਪ੍ਰਠਾਪਰਤੀ ਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਸ਼ਾਨ ਵਿਖੇਗਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 19 ਅਕਤੂਬਰ, 1999)

ਸਵਾਮੀ, ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਕੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਦੱਸਣ ਗੇ ਕਿ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਹ, ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਗੌਰਵ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਫੈਲ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਕਈ ਹਜ਼ਾਰ ਗੁਣਾਂ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਦਸੰਬਰ, 1993)

ਕੁੱਝ ਹੀ ਦਿਣਾਂ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਪਰਮ-ਆਨੰਦ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਦੀ ਹੋਈ ਦਿਵਯ ਮਹਿਮਾ, ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵੱਧਦੀ ਹੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ ਬ੍ਰਿੰਦਾਵਨ, 16 ਮਈ, 2003)

ਉਹ ਦਿਨ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ, ਲੱਖਾਂ-ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਸਾਰੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਪਰਮ-ਆਨੰਦ, ਤੁਸੀਂ ਇੱਕੱਠਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਕਰ ਲਉ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 11, ਅਧਿਆਏ 41)

ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ

ਹਾਲੇ ਤਾਈਂ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਛੋਟੀਆਂ ਹਨ ਪਰ, ਜਿਉਂ-ਜਿਉਂ ਸਮਾਂ ਬੀਤਦਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ, ਇੰਨੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚੇ ਗੀ ਕਿ ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ, ਆਮ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਬੈਠਣ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲ ਪਾਵੇ ਗ। ਸਾਰੇ ਸਥਾਨ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਲਈ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸਦੱਸਿਅਤਾ, ਇੱਕ ਮੌਕਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

(ਮਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਆਈ ਡਾ. ਜੇ. ਐਸ, ਹਿਸਲਪ, ਸਫਾ 209, ਦਸੰਬਰ 1982 ਦੀ ਇੱਕ ਇੰਟਰਵਿਊ ਤੋਂ। ਇਹੀ ਨਹੀਂ, ਇਸ ਦੇ ਅੱਗੇ ਵੀ ਹੈ)। ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ, ਹਰ ਇੱਕ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਜਨਵਰੀ 1999 ਸਫਾ 16)।

ੜਾਰਤ ਦੀ ਸ਼ਾਨ

ਤੁਸੀਂ ਕਿੰਨੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹੋ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਦੋਵਾਰਾ, ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ, ਝਾਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਜਤ ਦਿੰਦੇ ਵੇਖੋ ਗੇ। ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹੋਏ ਹੀ, ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੇ ਨਾਂ ਦੇ ਜਪਣ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੋ ਗੇ। ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਕਿਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ, ਬਲਕਿ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਦੋਵਾਰਾ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਭਲੇ ਲਈ, ਜਿਹੜਾ ਵੇਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੋ, ਉਸ ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਨੂੰ, ਤੁਸੀਂ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਹੁੰਦੇ ਵੇਖੋ ਗੇ। ਮੇਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟੀਕਰਣ ਕਰ ਕੇ, ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਨਹੀਂ ਖਿਚਦਾ ਬਲਕਿ ਸਾਈ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਹੀ ਵੈਦਿਕ ਧਰਮ ਨੂੰ ਦੋਵਾਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, 17 ਮਈ, 1968)।

ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਜਿਵੇਂ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਸਾਂਸਕ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਸਮਾਜਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਰਾਜਨੈਤਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਅਤੇ ਆਰਥਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਝਾਰਤ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗਾ। ਝਾਰਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਇਤਹਾਸਿਕ ਸ਼ਾਨ, ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਰਿਵਾਜ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਭਰੇ ਗਾ। ਇਹ, ਉਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਯੁਗਾਂ ਤੋਂ ਸੀ।

(ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਮ੍ਰਿਤ ਵਰਸ਼ਿਨੀ, ਸਫਾ 34)।

ਅੱਜ ਜਨਮ ਅਸ਼ਟਮੀ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਦਿਨ ਹੈ। ਮੈਂ, ਅੱਜ ਇੱਕ ਵਚਨ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੇ ਦੇਸ਼ਾਂ ਦੇ ਲੋਕ ਅਰਥਾਤ ਪਾਕਿਸਤਾਨ, ਚੀਨ, ਜਰਮਨੀ, ਰੂਸ ਇੱਕ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਝਾਰਤ ਦੀ ਨੈਤਿਕਤਾ, ਇੱਕ ਏਕਤਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰੇਗੀ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਸਤੰਬਰ, 2002)।

ਅਸੀਂ ਸਿਰਫ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਸੁੰਦਰਤਾ ਵਾਰੇ ਸੋਚ ਸਕਦੇ ਹਾਂ, ਜਿਹੜੀ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਸਾਰਿਆਂ ਸੁਪਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਾਮੀ, ਸਾਡੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ, ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਾਲਤਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦਸਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੰਨਾ ਸੁੰਦਰ ਸਮਾਂ ਵਾਪਸ ਆਵੇ ਗਾ। ਪਰ ਉਹ ਵਚਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਕਸਤੂਰੀ:ਆਉ ਅਸੀਂ,ਆਨੰਦ ਦੇ ਨਾਲ,ਇਸ ਨਵੇਂ ਸੰਸਾਰਿਕ ਦੌਰ ਦਾ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰੀਏ,ਇੱਕ ਸੰਪੂਰਣ ਸਾਈ ਦੌਰ,ਕਿਸੇ ਦੂਰ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਰ ਬਹੁਤ ਜਲਦ,ਕਿਸੇ ਮਾਨਵ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਤੋਂ ਪਰਾਂ,ਜੀਵਨ ਦੇ ਹਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਹੁਣ ਦੀਆਂ ਹਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਦੇ ਹੋਏ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ,ਅਗੱਸਤ,1999)।

ਸਾਲ 2012 ਦਾ ਮਹੱਤਵ

ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ,ਸਾਲ 2012 ਵਿੱਚ , ਪ੍ਰਲੈ ਦੇ ਨਜਦੀਕ ਆਉਣ ਦੇ ਚਰਚੇ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ।ਮੀਡਿਆ ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਨੇ ਵੀ,ਕਈ ਅਟਕਲਾਂ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ।2012 ਦੀ ਗੁਪਤਤਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ,ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਮਾਇਆ ਸੱਭਿਅਤਾ ਦਾ ਕੈਲੰਡਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,22 ਦਸੰਬਰ 2012 ਨੂੰ,ਦੱਖਣਾਇਣ ਦੇ ਦਿਨ,ਖਤਮ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ।ਕੁੱਝ ਭੂਗੋਲਿਕਾਂ ਨੇ,2012 ਦੇ ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਗੈਲਿਕਟਿਕ ਇਲਾਈਨਮੈਂਟ¹ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ,ਜਦ ਸਾਡੇ ਸੌਰ ਪਰਿਵਾਰ²,ਆਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਰੇਖਾ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘੇ ਗੀ।ਕੁੱਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ,ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ,ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ,ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦਾ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਮਤਲਬ ਜਰੂਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹਰ ਪਾਸੇ,ਕਈ ਲੋਕ ਸਾਲ 2012 ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਨਜਦੀਕ,ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਹੋਣ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੀ ਉਮੀਦ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਚੰਗਾ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਮਾੜਾ।ਪਰ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁੱਝ ਵੀ ਪ੍ਰਲੈਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ,ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ ਖੁਦ ਭਰੋਸਾ ਦੁਆਇਆ ਹੈ ਕਿ:

ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਲੈਕਾਰੀ ਘਟਨਾ,ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਨਜਦੀਕ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਇਸ ਵਿਸ਼ਾਲ ਗੋਲੇ ਦੇ ਉੱਤੇ,ਕਦੇ-ਕਦੇ,ਇੱਥੇ-ਉੱਥੇ,ਕੁੱਝ ਛੋਟੀ-ਮੋਟੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਅਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 24 ਅਧਿਆਏ ਚਾਰ।)

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੀ ਕਈ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਲ 2012,ਖੁਦ ਸਮੇਂ ਦੇ ਖਤਮ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ,ਧਰਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਕੇਤਾਂ ਨੂੰ,ਤਬਦੀਲੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।ਗੱਲ ਚਾਹੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇ,ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਕੱਠੀ ਸੋਚ ਵਿੱਚ ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ ਸੱਚਾਈ ਤਾਂ ਹੋਵੇਗੀ ਹੀ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਰਥਕ ਕਹਿ ਕੇ,ਨਕਾਰਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ।ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪ ਹੈ ਕਿ ਡਾ.ਸ਼੍ਰੀ ਕਾਂਤ ਸੋਲਾ³ ਨੇ,ਰੇਡਿਉ ਸਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਸੀ:

ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ, 2007 ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਕੋਡੀਕਨਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਸੁਣਾਇਆ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਹੀ ਟਿੱਪਣੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੱਤ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ, 2012 ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਇੱਠੇ ਆਮ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਕਿ ਮੌਨਸੂਨ ਦੇ ਮੌਸਮ ਵਿੱਚ ਵਰਖਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ^੧।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤਾ ਇਹ ਵਰਨਣ, ਸਾਲ 2012 ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਣਜਾਣੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਜਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਇਨਤਜਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ ਜ਼ਰੂਰ ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਣ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਖਿਚਿਆ (ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਹੋਣਾ) ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਸਾਲ 2012, ਕਿਸੀ ਦਿਵਯ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਫਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਨ 2012, ਕਿਸੇ ਅੰਤ ਦੇ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਅੱਜ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀਆਂ ਦਾ ਅੰਤ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਈ ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੇ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੇ ਸ਼ੇਰੂ ਹੋਣ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ।

ਧਰਮ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਵਰਣ ਯੁਗ

ਬ੍ਰਹਮਵੈਵਰਤ ਪੁਰਾਣ ਖੰਡ 4 ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ-ਜਨਮ- ਖੰਡ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਏ ਚਾਰ ਨੂੰ ਗੋਲੋਕ-ਆਰੋਹਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੁਆਪਰ ਯੁਗ ਦੇ ਅੰਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਵਾਪਸ ਚਲੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਸ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਮਾਂ ਗੰਗਾ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੱਕ ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਹੈ।

ਸ਼ਲੋਕ 49: ਗੰਗਾ ਨੇ ਕਿਹਾ: ਹੇ ਰੱਕਸ਼ਣ, ਸਤਚਿਦਾਨੰਦ, ਤੁਹਾਡੇ, ਗੋਕਲਵਾਸੀ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਕਲ- ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੀ ਕੀ ਹਾਲਤ ਹੋਵੇਗੀ?

¹ਆਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ ਦੀ ਵਿਚਕਾਰਲੀ ਲਕੀਰ ਦੇ ਠੀਕ ਵਿਚਕਾਰ ਸੌਰ-ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਉਣ ਦੀ ਖੁਗੋਲੀ ਘਟਨਾ, ਜਿਹੜੀ ਦੋਵਾਰਾ, 26000 ਸਾਲ ਬਾਦ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

²ਸੌਰ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਸੌਰ ਪ੍ਰਣਾਲੀ: ਸੂਰਜ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਰਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਗ੍ਰਹਾਂ ਦਾ ਚੱਕਰ।

³ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਇਰ ਸਾਈਂਸਿਜ਼, ਵ੍ਰਾਈਟ ਫੀਲਡ ਬੰਗਲੂਰੂ ਵਿਖੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅੰਤਰ-ਰਾਸ਼ਟ੍ਰੀਯ ਪੱਧਰ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਰੋਗ ਦੇ ਮਾਹਰ

⁴ਇਹ ਇਨਟਰਵਿਊ media.radiosai.org ਤੇ 28 ਮਈ 2012 ਨੂੰ ਪ੍ਰਸਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਸ਼ਲੋਕ 50: ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਪਹਿਲੇ 5000 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਕਈ ਪਾਪੀ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਬੜੇ ਦੁੱਖ ਹੋਣਗੇ। ਭਗਵਾਨ ਤੋਂ ਮਾਂ ਗੰਗਾ ਅਗੋਂ ਪੁਛਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ 5000 ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਭਗਵਾਨ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ:

ਸ਼ਲੋਕ 55: ਹੇ ਗੰਗਾ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਪਾਪ ਨਾਲ ਭਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਧਰਤੀ ਵੈਸ਼ਨਵਾਂ ਦੀ ਹੌਂਦ ਕਾਰਣ ਇੱਕ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਲੋਕ 56: ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਰਤੀ ਮੇਰੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾਂ ਦੀ ਮਿੱਟੀ ਨਾਲ ਪਵਿੱਤਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸ਼ਲੋਕ 57: ਤੀਰਥ ਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਵਾਲੇ ਉਹ ਵਿੱਦਵਾਨ ਉਪਾਸਕ, ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਸਦ- ਗੁਣਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਗੇ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਪਵਿੱਤਰ ਕਰ ਦੇਣਗੇ।

ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਰੀਬ 5000 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਕਲ ਯੁਗ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਇੱਕ ਕਾਲ- ਖੰਡ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਜਾਂ ਵੈਸ਼ਨਵਾਂ¹ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਇਹ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗੀ। ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅੱਗੇ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਕਲ- ਯੁਗ ਦੀ ਪੂਰੀ ਉਮਰ, 11 ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਹੈ। ਕਲ- ਯੁਗ ਖਤਮ ਹੋਣ ਨੂੰ ਅਜੇ 5320 ਸਾਲ ਹੋਰ ਹਨ। ਕਲ ਯੁਗ ਦੇ 5000 ਸਾਲ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਸਾਲ ਬੀਤ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਜਿਹੜੀ ਸਮਾਂ- ਅਵਧੀ ਦੀ ਗਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਅਸੀਂ ਉਸ ਗੌਰਵ ਪੂਰਣ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹਾਂ। ਹਾਵਰਡ ਮਰਫਟ, ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਅਵਤਾਰ, ਵਿੱਚ ਮਹਾੜਾਰਤ ਦੀ ਉਸ ਘਟਨਾ ਵਾਰੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ ਬਨਬਾਸ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਾਂਡਵ ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਨੂੰ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲਯੁਗ ਦੇ ਹਨੇਰੇ ਵਾਲੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਗਾ, ਜਦ ਮਾਨਵ ਮੁੱਲਾਂ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ, ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹਿੰਸਾ ਅਤੇ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਸੱਚਾਈ ਉੱਤੇ ਝੂਠ ਦੀ ਜਿੱਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਬੋਲ-ਬਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਨੂੰ ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਅਵਗੁਣਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਦਿਸ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਤਯੁਗ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ, ਕਲ- ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਾਨਵ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣਗੇ।

¹ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਉਪਾਸਕ, ਪਰ ਇਸ ਵਾਰਤਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਭਗਤ ਜਾਂ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਅਭਿਲਾਸ਼ੀ ਹੈ

²ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨਾਲ ਗੱਲ-ਬਾਤ (ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ) ਸਫਾ 27-28

ਇਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਧਰਤੀ ਤੇ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਬੁਰਾਈਆਂ ਫੈਲੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਸਦਗੁਣੀ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਘਰ ਜਨਮ ਲਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਾਂਗਾ। ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਖਤਮ ਕਰ ਕੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੱਚਾਈ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀ ਮੁੱਲਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਜਦ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇੱਕ ਅਕਲਪਨੀਯ ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਾਂਗਾ। ਪਾਪਾਂ ਦੇ ਕਲਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਦਾ ਰੰਗ ਕਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਦੱਖਣੀ ਝਾਰਤ ਦੇ ਇੱਕ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਜਨਮ ਲਵਾਂ ਗਾ। ਇਹ ਅਵਤਾਰ, ਬਹੁਤ ਉਰਜਾ, ਵਸ਼ਿਸ਼ਟ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਣਤਾ ਲਈ, ਜਿਹੜੀ ਭੌਤਿਕ ਜਰੂਰਤਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ ਉਹ, ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਯਾਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹੀ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਜਾਣ ਗੀਆਂ। ਸਦ ਗੁਣਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ ਉਹ ਜਿੱਤ ਹਾਸਲ ਕਰਨਗੇ। ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਠੀਕ ਹਾਲਾਤ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੀ ਦੋਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਵਤਾਰ, ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਤ ਯੁਗ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਘਿਰਿਆ ਰਹੇਗਾ। ਉਹ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸ਼ਰਧਾ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਵਿੱਚ ਘੁੱਮਣਗੇ।

ਧਰਤੀ ਦੇ ਲੋਕ, ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਤਰੱਕੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਨੁੱਖ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਵਿੱਚ ਧਾਰਮਿਕ ਗੁਣ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਆ ਕੇਂਦਰ ਅਤੇ ਮੰਦਰ, ਸਾਰੀਆਂ ਜਗਾਂ ਤੇ ਦੋਵਾਰਾ ਵਿਖਾਈ ਦੇਣਗੇ। ਆਸ਼ੂਮ, ਸੱਚ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਣਗੇ। ਧਰਤੀ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ, ਆਪਣੇ ਰਾਜਯਾਂ ਉੱਤੇ ਸਦਭਾਵਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ਾਸਨ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਬਹੁਤ ਮਾਨ-ਸੱਨਮਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਅਵਤਾਰ, ਸਫਾ 71)।

ਭਗਵਾਨ ਵਿਸ਼ਨੂੰ ਦੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ, ਮਹਾਰਿਸ਼ੀ ਮਾਰਕੰਡੇ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਵਾਰੇ ਵੀ ਦਸਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਵਤਾਰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਹਾਲਾਤ ਪੈਦਾ ਕਰਨਗੇ। ਆਰਾਧਨਾ ਵਾਲੀਆਂ ਜਗ੍ਹਾਂ, ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਣ ਗੀਆਂ ਅਤੇ ਹਰ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਸ਼ਾਸਕ ਸਦ ਗੁਣੀ ਹੋਣਗੇ। ਜਿਵੇਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬ੍ਰਹਮਵੈਵਰਤ ਪੁਰਾਣ ਵਿੱਚ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਸਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਭਰ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਥਾਨਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਹੋਵੇਗੀ। ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਜਿਆਦਾ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਵੱਲ ਮੁੜਨਾ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਾਵਧਾਨ ਵੱਸ਼ ਇਹ ਮੱਨ ਲੈਣਾ ਹੀ ਕੇਵਲ ਬੁੱਧੀਮਤਾ ਪੂਰਣ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਵਰਣ ਯੁਗ, ਖੁਦ ਭਗਵਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਹੀ ਲੈ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰੀਸ਼ਰਮ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਦਿਵਯ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ, ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਸਾਈ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸ਼ਾਰਾ ਸੰਸਾਰ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਹਿਰਦਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਜਨਵਰੀ 1999 ਸਫਾ 16)

ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦਾ ਆਗਮਨ

ਆਓ ਹੁਣ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਉਹ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰੀਏ ਜਿਹੜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਕਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਅਜੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਬਹੁਤ ਗੱਲਾਂ ਦਸਣੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਅਜੇ ਤੁਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ। ਪਰ ਜਦ ਉਹ ਸਤਿਆ ਦੀ ਆਤਮਾ ਆਵੇ ਗੀ, ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਪੂਰੇ ਸੱਚ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਲਈ ਤੁਹਾਡਾ ਮਾਰਗ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰੇਗੀ।

(ਜਾਨ 16:12-13)

ਸਤਿਆ ਦੀ ਆਤਮਾ? ਈਸਾਮਸੀਹ ਜਿਹਦੀ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਬਗੈਰ ਹੋਰ ਕੌਣ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? 1972 ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕ੍ਰਿਸਮਸ ਦੀ ਪੂਰਵ ਸੰਧਿਆ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗਲ ਦੱਸੀ ਸੀ। ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸਾਈ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਗਦ-ਗਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹੀ ਇੱਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸ ਸਕਿਆ, ਅੱਜ ਤੁਹਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲੈ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਜਦ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਸਰਵਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿੱਚ ਲੀਣ ਹੋ ਰਹੇ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੁੱਝ ਸੂਚਨਾਵਾਂ ਆਪਣੇ ਮੰਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਹਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੇਖਾਂ ਉੱਤੇ ਲੇਖ ਅਤੇ ਅਰਥ ਉੱਤੇ ਅਰਥ ਲਿਖਣ ਦਾ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਵਿਆਖਿਆਵਾਂ ਦਾ ਵੱਡਾ ਵੇਰ ਲਗ ਗਿਆ।

ਖੁਦ, ਇਸ ਕਥਨ ਨੂੰ, ਉਲਝਾ ਕੇ, ਪਹੇਲੀ ਵਰਗਾ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਈਸਾਮਸੀਹ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗੱਲ, ਸਿੱਧੀ ਹੈ। ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਫਿਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਭੇਡ ਦੀ ਤਰਫ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ। ਭੇਡ ਤਾਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਇੱਕ ਇਸ਼ਾਰਾ। ਇਹ ਬਾ-ਬਾ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਮਾਤਰ ਹੈ। ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਸੀ। ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਨੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਸਤਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਹ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਣੇਗੇ। ਇੱਕ ਖੂਨ ਵਰਗੇ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਲਾ। (ਇੱਥੇ ਬਾਬਾ ਆਪਣੇ ਉਸ ਚੋਲੇ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਉਹ ਪਹਿਨੇ ਹੋਏ ਸਨ)। ਉਹ ਕਦ ਵਿੱਚ ਛੋਟੇ, (ਵਾਲਾਂ ਦੇ) ਮੁਕਟ ਧਾਰੀ ਹੋਣਗੇ। ਭੇਡ, ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਹੈ।

ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਖੁਦ ਆਉਣਗੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ, ਉਹ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਦੋਵਾਰਾ ਆਉਣਗੇ। ਉਹ ਕੇਵਲ, ਇਸ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਇੱਕ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਉਹ ਹਿਰਦੇ ਨਿਵਾਸੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਰ ਜਗ੍ਹਾ ਹਨ, ਛੋਟੇ ਕਦ ਦੇ ਹਨ, ਖੂਨ ਦੇ ਰੰਗ ਦਾ ਚੋਲਾ ਪਹਿਨੇ, ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗਾ ਲਗਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਬਾ-ਬਾ, ਬਾਬਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਈ ਕਦ ਦੇ ਛੋਟੇ, ਘੁੰਘਰਾਲੇ ਵਾਲਾਂ ਵਾਲੇ, ਮੁਕਟਧਾਰੀ, ਲਾਲ ਚੋਲਾਧਾਰੀ, ਬਾਬਾ ਆਏ ਹਨ।

(ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 11 ਅਧਿਆਏ 54)

¹ਜਾਂ ਚੋਲਾ: ਇੱਕ ਵਿੱਲਾ ਲੰਬਾ ਪਹਿਣਣ ਵਾਲਾ ਕਪੜਾ

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਰੇਵਲੇਸ਼ਨ, ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਸੰਤ ਜਾਨ ਨੂੰ ਹੋਏ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਨਾਲ ਮਿਲਦੇ ਹਨ:

ਫਿਰ ਮੈਂ, ਸਵਰਗ ਨੂੰ ਖੁਲਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਉਥੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਚਿੱਟਾ ਘੋੜਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ, ਜਿਹੜੇ ਉਸ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ ਸਨ, ਉਹ ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਕ੍ਰਹਾਉਂਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਇਨਸਾਫ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਯੁੱਧ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗ ਦੀਆਂ ਲਪਟਾਂ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਰ ਤੇ ਕਈ ਤਾਜ ਸਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਿਹਨੂੰ ਹੋਰ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਪਰ ਉਹ ਖੁਦ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਕਪੜਾ ਪਹਿਨਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜਿਹੜਾ ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਨਾਂ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਕ੍ਰਹਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਵਰਗ ਵਿੱਚ ਜਿਹੜੀਆਂ ਫੌਜਾਂ ਸਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜਿਆਂ ਤੇ ਆਈਆਂ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਚਿੱਟੇ ਅਤੇ ਸਾਫ ਮਲਮਲ ਦੇ ਕਪੜੇ ਪਾਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਿੱਖੀ ਤਲਵਾਰ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਰਾਸ਼ਟ੍ਰਾਂ ਉੱਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰ ਸਕਣ। ਅਤੇ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਤੇ ਲੋਹ-ਸ਼ਾਸ਼ਨ ਕਰਨਗੇ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਬਰਬਰਤਾ ਦੀ ਚਰਖੀ ਅਤੇ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਂਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਪੜੇ ਅਤੇ ਜੰਘਾ ਤੇ ਇੱਕ ਨਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦੇਵਤਾ²।

(ਰੇਵਲੇਸ਼ਨ, 19:11-16, ਕੇਜੇਵੀ)।

ਸੰਤ ਜਾਨ, ਸਾਂਕੇਤਿਕ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ³ ਦੇ ਸਵਾਰ ਨੂੰ, ਵਿਸ਼ਵਸਨੀਯ ਅਤੇ ਸਤਿਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਚਮਕਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸਰੂਪ ਦੀ ਮੁੱਖ ਖਾਸ਼ੀਅਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘੁੰਘਰਾਲੇ ਵਾਲ, ਕਿਸੇ ਵੱਡੇ ਮੁਕਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਖਾਈ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਖੂਨ ਵਿੱਚ ਡੁਬੋਇਆ ਹੋਇਆ ਚੋਲਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਲ ਜਾਂ ਕੇਸਰੀਆ ਰੰਗ ਦੇ ਕਪੜਿਆਂ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਮੀ ਪਹਿਣਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ⁴, ਈਸ਼ਵਰ ਸ਼ਬਦ ਕ੍ਰਹਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਸੰਗਵਸ਼, ਭਗਵਾਨ ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਿਕਲਦੀ ਤਿੱਖੀ ਤਵਾਰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧੀਕਾਰਿਤਾ ਦਾ ਉਲੇਖ ਲੋਹ-ਡੰਡ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੀ ਇਹ ਚਿੱਟੇ ਘੋੜੇ ਤੇ ਸਵਾਰ, ਤਲਵਾਰ ਧਾਰੀ ਭਗਵਾਨ, ਕਲਕਿ ਦੀ ਅਵਤਰਣ ਦੀ ਹਿੰਦੂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ? ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਘੋੜਾ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ, ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ, ਸੰਤ ਜਾਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਰਾਜਿਆਂ ਦਾ ਰਾਜਾ ਅਤੇ ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਦੇਵਤਾ ਕਹਿ ਕੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਜਦ ਕਲ -ਯੁਗ ਦਾ ਅਸਰ ਬਹੁਤ ਵੱਧ ਜਾਵੇਗਾ, ਤਾਂ ਲੋਕ, ਉਹਾਂ ਦੀ ਸੱਚੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਗੇ ਅਤੇ ਮੰਨਣਗੇ ਕਿ ਇਹ ਹੀ ਸਰਵਉੱਚ ਸ਼ਕਤੀ ਹਨ। ਤਾਂ, ਮਾਨਵਤਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮਹਾਨ ਸਮ੍ਰਾਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨੇਗੀ।

¹ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਨਵੇਂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ

² ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਟਿਪਣੀ, ਦੇਵਤਿਆਂ ਦਾ ਵੀ ਦੇਵਤਾ, ਮਹਾਦੇਵ ਜਾਂ ਭਗਵਾਨ ਸੰਕਰ

³ ਚਿੱਟਾ ਰੰਗ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਅਤੇ ਘੋੜਾ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ

⁴ ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੀ ਟਿਪਣੀ, ਭਗਵਾਨ ਬਾਬਾ ਦੇ ਨਾਂ ਸਤਿਆ ਨਾਰਾਇਣ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਇੱਕ ਨਾਂ ਹੈ।

ਸੰਤ ਜਾਨ,ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲੱਖਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ,ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਝੁੰਡ,ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਦੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।ਅਤੇ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ,ਅਤੇ ਸਿੰਘਾਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀਆਂ ਅਤੇ ਭੱਦਰ ਪੁਰਖਾਂ ਦੇ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ,ਕਈ ਦੇਵਦੂਤਾਂ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ,ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਦਾ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਅਤੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਗੁਣਾ ਸੀ।

(ਰੇਵਲੇਸ਼ਨ,5:11,ਕੇਜੇਵੀ)।

ਉਹ ਦਿਨ ਜਲਦੀ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦ ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਤੋਂ,ਫਾਇਦਾ ਲੈਣ ਲਈ ਲੱਖਾਂ-ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕ ਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ।।ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿਤੀ ਕਿਰਪਾ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ,ਜਿੰਨੀ ਇੱਕੱਠੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹੋ ,ਕਰ ਲਵੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 11,ਅਧਿਆਏ 41)।

ਨਵੇਂ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ ਵਿੱਚ,ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ,ਦੇ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਕਈ ਸ਼ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਹਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਇਸਾਈ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਹੈ।ਪਰ,ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵੇਖ ਚੁਕੇ ਹਾਂ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ,ਆਪਣੇ ਆਉਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ,ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਸੀ।ਇਹ ਬਾਬਾ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਈਸਾਮਸੀਹ ਚਰਚਾ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ।ਤਾਂ ਕੀ ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕੀਤੇ ਮਾਨਵ ਦਾ ਪੁੱਤਰ,ਦਾ ਇਹ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣਾ,ਖੁਦ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਆਉਣ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਜਦ ਮਾਨਵ ਪੁੱਤਰ,ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਦਿਵਅਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਪਵਿੱਤਰ ਦੂਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਦੇ ਸਿੰਹਾਸਣ ਤੇ ਬੈਠਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਾਰੇ ਰਾਸ਼ਟਰ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋਣਗੇ।

(ਮੇਥਿਊ 25:31-34,ਕੇਜੇਵੀ)

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ,ਵਰਨਣ,ਸਵਰਨ ਯੁਗ ਦੇ ਵਾਂਗ,ਮਾਨਵ ਦੇ ਪੁੱਤਰ,ਦਾ ਇਹ ਆਗਮਨ,ਸਤਿਯ,ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਇੱਕ ਯੁਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਕਰੇਗਾ।

ਮਾਨਵ ਪੁੱਤਰ,ਆਪਣੇ ਦੇਵ-ਦੂਤਾਂ ਨੂੰ ਭੇਜਣ ਗੇ ਅਤੇ ਉਹ,ਸਾਮਰਾਜ ਦੇ ਬਾਹਰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕੱਠਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ,ਜਿਹੜੀਆਂ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਜਿਹੜੀਆਂ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕਰਵਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

(ਮੇਥਿਊ 13:40-43)।

ਨਵੇਂ ਸਾਮਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਧਰਮ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਪੱਕੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਾਨਵ ਪੁੱਤਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦੇਵਦੂਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ। ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਵਰਣ ਕਾਲ, ਜਿੱਥੇ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਝੂਠ, ਨਫਰਤ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ, ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਲੋਪ ਰਹਿ ਕੇ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਰਹਿਣਗੀਆਂ।

ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਦੇਵਦੂਤ ਨੂੰ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਪਾਤਾਲ ਦੀ ਚਾਬੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਜੰਜੀਰ ਸੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਡ੍ਰੈਗਨ ਨੂੰ, ਉਸ ਪੁਰਾਣੇ ਸੱਪ ਨੂੰ ਫੜ ਲਿਆ, ਜਿਹੜਾ ਰਾਕਸ਼ਸ਼ ਅਤੇ ਸ਼ੈਤਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਬੱਠ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪਾਤਾਲ ਵਿੱਚ ਧੱਕਾ ਦੇ ਕੇ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਜਦ ਤਾਈਂ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਪੂਰੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੇ, ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਹੋਰ ਧੋਖਾ ਨਹੀਂ ਦੇ ਪਾਏਗਾ।

(ਰੇਵੁਲੇਸ਼ਨ, 20:1-3)।

ਸੰਤ ਜਾਨ ਦੇ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਵੇਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੇਵਦੂਤ, ਸ਼ੈਤਾਨ ਨੂੰ ਬੰਨ ਕੇ, ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਲਈ, ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਬੁਰਾਈਆਂ, ਝੂਠ ਅਤੇ ਅਸਮਾਨਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹਨ, ਜਿਹਨੂੰ ਧਰਤੀ ਤੋਂ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਜਿਹੜਾ ਅੱਗੇ ਆਇਆ, ਉਹ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਤ ਜਾਨ, ਇੱਕ ਸੁੰਦਰ ਨਗਰ ਨੂੰ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਧਰਤੀ ਤੇ ਉਤਰਦੇ ਵੇਖਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਸ਼ਾਂਤ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮੈਂ ਅਤੇ ਜਾਨ ਨੇ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਨਿੱਕਲ ਕੇ, ਈਸ਼ਵਰ ਵੱਲੋਂ, ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਉਹ ਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਹਿਰ ਨਵਾਂ ਜੇਰੂਸਲਿਮ ਵੇਖਿਆ। ਉਸ ਨੂੰ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਦੁਲਹਨ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਲਈ ਸਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਇੱਕ ਆਕਾਸ਼ਵਾਣੀ ਹੋਈ, ਵੇਖੋ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਮੰਦਰ, ਮਨੁੱਖਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੀ ਰਹਿਣਗੇ। ਅਤੇ ਉਹ (ਮਨੁੱਖ), ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਹੋਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ ਖੁਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋਣਗੇ। ਈਸ਼ਵਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਅੰਝੂ ਪੂੰਝਣ ਗੇ। ਹੁਣ ਉਥੇ, ਨਾ ਮੌਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਦੁੱਖ, ਨਾ ਵਿਲਾਪ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਤਕਲੀਫ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂ ਜੋ ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈਆਂ ਹਨ।

(ਰੇਹੜਲੇਸ਼ਨ 21:2-4)

ਸੰਤ ਜਾਨ, ਇਸ ਨਵੇਂ ਨਗਰ ਨੂੰ, ਸਵਰਗ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਵੇਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਨਵੇਂ ਨਗਰ ਵਿੱਚ, ਈਸ਼ਵਰ ਮਾਨਵ-ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਰਹਿਣਗੇ। ਉਹ ਧਰਤੀ ਤੇ ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਨਾਸ਼ ਕਰ ਦੇਣਗੇ ਅਤੇ ਉਥੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਹੁਣ ਕੋਈ ਡਰ ਨਹੀਂ ਲੱਗੇ ਗਾ। ਸੰਤ ਜਾਨ ਇਸ ਨੂੰ ਨਵਾਂ ਜੇਰੂਸਲਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜੇਰੂਸਲਮ, ਦਾ ਹਿਬਰੂ¹, ਵਿੱਚ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਸ ਹੈ²

'ਕੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦਾ, ਇਹੀ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਕੀ ਸੰਤ ਜਾਨ ਨੂੰ ਹੋਏ ਦਿਵਯ ਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਰਵਉੱਚ ਸ਼ਾਂਤੀ ਦੇ ਨਿਵਾਸ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਝਲਕ ਵਿਖਾਈ ਦਿੱਤੀ ਸੀ? ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਹ ਨਗਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਆਉਣ ਲਈ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਆਮ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਦਸੰਬਰ 1991)।

ਪੂਟਾਪਰਤੀ ਦੇ ਮਥੁਰਾ³ ਨਗਰ ਬਣਨ ਦੇ ਤੁਸੀਂ ਗਵਾਹ ਹੋਵੋ ਗੇ। ਕੋਈ ਵੀ ਮਨੁੱਖ, ਇਸ ਦੇ ਵਿਕਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਂ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਆਮ, 21 ਅਕਤੂਬਰ, 1961)।

ਮੇਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰੋ, ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਪੂਟਾਪਾਰਤੀ, ਇੱਕ ਤਿਰੂਪਤੀ ਬਣ ਜਾਵੇਗੀ। ਸਨਾਤਨ ਧਰਮ ਦੀ ਦੋਵਾਰਾ ਸਥਾਪਨਾ, ਇੱਥੋਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਸਤਿਆਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦ੍ਰਮ ਭਾਗ 1, ਅਧਿਆਏ 16)

ਮਜੇਦਾਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਿੰਦੂਆਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਭਗਵਾਨ ਕਲਕਿ ਦਾ ਅਵਤਾਰ, ਸੰਭਲ, ਨਾਮੀ ਨਗਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ, ਸ਼ਾਂਤੀ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਹੈ⁴।

ਆਉ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ, ਮਨੁੱਖੀ ਇਤਹਾਸ ਦੇ, ਉਸ ਮੌਕੇ ਦਾ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰੀਏ, ਜਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਆਮ ਦਾ ਸਵਰਗ ਨਗਰ, ਜਿੱਥੇ ਖੁਦ ਈਸ਼ਵ ਦੋਵਾਰਾ ਨਿਵਾਸ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਮਹਾਪ੍ਰਵਰਤਨ ਦਾ ਕੇਂਦਰ ਬਿੰਦੂ ਬਣ ਜਾਈਏ।

ਧੀਰਜ ਰੱਖੋ, ਸਮਾਂ ਆਉਣ ਤੇ ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਚੀਜ਼, ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਖੁਸ਼ ਹੋ ਜਾਉ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਗੱਲ ਉੱਤੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾਵਾਂ ਹੋ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦੇ ਮਹਾਨਾਟਕ ਵਿੱਚ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਭੂਮੀਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਪਵੇ ਗੀ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਅਕਤੂਬਰ 1996, ਆਖਰੀ ਆਵਰਣ ਸਫਾ)।

¹ਇਜ਼ਰਾਈਲੀ ਭਾਸ਼ਾ

²ਸੰਧਰਵ: ਵਿਕਿਪੀਡਿਆ

³ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਦਾ ਜਨਮ ਸਥਾਨ

⁴ਹਵਾਲਾ: ਵਿਕਿਪੀਡਿਆ

ਅਧਿਆਏ 10: ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ?

ਮੇਰੀ ਗੋਪਨੀਅਤਾ ਨੂੰ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦਾ। ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਜਾਓ।

(ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਦ ਅੰਬਾਡੀਮੈਂਟ ਆਫ ਲਵ, ਸਫਾ 96)।

ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ, ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਵਯ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ? ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਈਂ, ਅਸੀਂ ਜੋ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਣਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਕਰ ਕੇ ਸਾਰੇ ਜਰੂਰੀ ਅੰਗ, ਕਮਜ਼ੋਰ ਹੁੰਦੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਸ਼ਰੀਰ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚ ਚੁਕਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿਆਗ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਤਨਦਰੁਸਤ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲਿਆ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਵਾਲ, ਸਾਡੀ ਪਹੁੰਚ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਰੂਪੀ, ਮਹਾਨ ਗੋਪਨੀਤਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੀ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਤਾਂ ਹੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਇਆ। ਕਦੇ ਵੀ ਸੰਯੋਗ ਦੇ ਲਈ, ਕੋਈ ਸਥਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ, ਸਾਰਿਆਂ ਦੇ ਸਵਾਮੀ ਹਨ।

ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਆਇਆ ਹੈ

ਇੱਕ ਬਿਮਾਰੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੀ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਿਹੜਾ ਬਚ ਨਹੀਂ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਉਹ ਪੀੜਾ ਨਹੀਂ ਸਹਿ ਸਕਦਾ, ਉਸ ਨੂੰ ਪੀੜਾ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ। ਇਹ ਦਿਵਯਤਾ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਣ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਵਤਾਰ ਲਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਭਗਤਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਰਪਾ ਬਰਸਾ ਸਕਣ। ਮੈਂ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਦਾ ਕਸ਼ਟ ਮਿਟਾਵਾਂ ਗਾ। ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੀੜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਰਹੇ ਗਾ। ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਦਾ, ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਉੱਤੇ, ਕਦੇ ਵੀ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹੀ ਸੱਚ ਹੈ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ, ਭਾਗ 10, ਅਧਿਆਏ 37)।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਹੜੀ ਬਿਮਾਰੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਲਈ ਭੁਕਤੀ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਕਰਮ ਦਾ ਸਿੱਧਾਂਤ, ਬੜੇ ਗੁਪਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਜਿਹੜੀ ਯਕੀਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਰਮ (ਵਿਚਾਰ) ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਫਲ ਪੱਕਾ

ਭੁਗਤਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਕਰਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ, ਦੂਜੇ ਮਨੁੱਖ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਰਤਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਕਰਮ, ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਏ ਹਨ ਕਿਉਂ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤ, ਆਪਣੇ ਕਰਮ ਭੁਗਤਣ ਵਿੱਚ ਸਕਸ਼ਮ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਨਕਾਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਪਰ, ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਿਆ। ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਰਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਦਾ ਮਾਨ ਰੱਖਿਆ, ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਕੋਈ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਉਲਟ ਕੀਤਾ ਹਲ, ਕਰਮ-ਫਲ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਤੋਂ ਉਲਟ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਦ ਬਲਿਟਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਇਨਟਰਵਿਊ ਤੋਂ, ਸਤੰਬਰ 1976)

ਪਹਿਲਾਂ ਜਦ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ, ਕਿਸੇ ਭਗਤ ਦਾ ਕਰਮ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਿਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਕੁੱਝ ਨਾ ਕੁੱਝ, ਪ੍ਰਤੀਫਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਹਿਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਪਰ, ਕੀ ਇਸ ਵਾਰ, ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਕਰੁਣਾਮਏ ਭਗਵਾਨ ਨੇ, ਪੂਰੀ ਮਾਨਵਤਾ ਦਾ ਕਰਮਫਲ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਇੱਕ-ਇੱਕ ਨਾੜੀ¹ ਨੂੰ, ਇਸ ਨਾਲ ਜਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ? ਉਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਜੀਵਨ, ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬਤੀਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਵੀ, ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸਮਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਆਰ. ਕੇ. ਕਰੰਜਿਆ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਕਰਮ ਫਲਾਂ ਦੇ ਕਰਣ ਹੀ, ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਬ੍ਰਹਮਡੰ ਨਾਟਕ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ, ਇਹ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਲਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ ਬਲਕਿ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਬੁਰੇ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਫਲ ਸਰੂਪ, ਇਹ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

(ਦ ਬਲਿਟਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਇਨਟਰਵਿਊ ਤੋਂ, ਸਤੰਬਰ, 1976)।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਸ ਵਰਨਣ ਨੂੰ, ਹੋਰ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ:

ਮਨੁੱਖ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਕਈ ਅਣਗਿਣਤ ਚੀਜ਼ਾਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਤੋਂ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਹੂਲਤਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਉਠਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਪਰ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਿਆ ਅਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਸ਼ੁਕਰਿਆ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਹ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ, ਭੁੱਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 21 ਅਧਿਆਏ 19)।

ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਪੂਰੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਬਰਤਾਉ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹਨ। ਭੂਚਾਲ, ਜਵਾਲਾਮਨਖੀ, ਯੁੱਧ, ਹੜ੍ਹ ਅਤੇ ਹੋਰ ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ, ਕਾਰਣਾਂ ਦੇ ਕਾਰਣ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਗਲਤ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਮਨੁੱਖ ਨੇ ਮਾਨਵਤਾ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 25, ਅਧਿਆਏ 27)।

ਕੰਮ ਦੇ ਸਿੱਧਾਂਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ, ਸਾਮੂਹਿਕ ਕੰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਗਵਾਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦੀ ਕੁਦਰਤੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣੂ-ਨਾਸ਼ਕ ਵਰਗੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ, ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਹਲ ਕਰਨ ਲਈ ਜਰੂਰੀ ਹਨ। ਜੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਸਾਮੂਹਿਕ ਕਰਮ ਦਾ ਫਲ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਮੂਹਿਕ ਕਰਮਾਂ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਕੁੱਝ, ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ, ਸਾਮੂਹਿਕ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ, ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ? ਜਿਸ ਵੇਲੇ ਭਗਵਾਨ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਉਸ ਵੇਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਤੇ ਗੌਰ ਕਰੀਏ ਤਾਂ, ਇਹ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਾਪਾਨ ਵਿੱਚ, ਭੂਚਾਲ/ਸੁਨਾਮੀ/ਪ੍ਰਮਾਣੂ - ਮੁਸੀਬਤ ਆਉਣ ਦੇ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਬਾਦ, ਸਾਹ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਮੁਸ਼ਕਲ (ਨਿਮੋਨਿਆ) ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਪਾਸਿਉਂ ਆਈ ਮੁਸੀਬਤਾਂ, ਬਹੁਤ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਨਾਂ ਲੈਈਆਂ, ਬਹੁਤਿਆਂ ਨੂੰ, ਬੇਘਰ ਅਤੇ ਬਿਮਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਖਤਰਨਾਕ ਸੁਨਾਮੀ ਪੈਦਾ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਜਾਪਾਨ ਦੇ ਇਤਹਾਸ ਦੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ ਨੇ ਫੁਕੁਸ਼ਿਮਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਬਿਜਲੀ ਘਰ ਦੇ ਹਿੱਸਿਆਂ ਨੂੰ ਤਬਾਹ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਪਾਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣੂ-ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਕਿਨਾਰੇ ਤੇ ਖੜਾ ਸੀ। ਰਿਕਟਰ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ, 8.2 ਦੇ ਤੇਜ਼ੀ ਵਾਲੇ ਭੂਚਾਲ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਫੁਕੁਸ਼ਿਮਾ ਪ੍ਰਮਾਣੂ ਸੰਯੰਤਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਭੂਚਾਲ, ਇਸ ਤੇਜ਼ੀ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਕਰ ਗਿਆ ਸੀ। (ਰਿਕਟਰ ਪੈਮਾਨੇ ਤੇ 9.0)

ਕੁੱਝ ਜਾਣਕਾਰਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਸੰਯੰਤਰ ਦਾ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨੂੰ ਝੱਲ ਲੈਣਾ ਕਿਸੇ ਚਮਤਕਾਰ ਤੋਂ ਘਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੰਯੰਤਰ ਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਭਿਕੀਯ ਪਿਘਲਾਵ ¹ ਤੋਂ ਬਚ ਜਾਣਾ ਮੁਮਕਨ ਹੋ ਗਿਆ। ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਪੂਰਾ ਨਾਭਿਕੀਯ ਪਿਘਲਾਵ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਤਾਂ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਨੇ, ਕਲਪਣਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਰੂਪ ਲੈ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਇੰਨੇ ਵੱਡੇ ਪੈਮਾਨੇ ਦਾ ਭੂਕੰਪ, ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਨਹੀਂ ਵੇਖਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਤਾਂ ਉਹ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਵਾਰੇ ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਉਹ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਯਤੀ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਤਾਂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਪਰ ਕਦੇ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵੇਲੇ ਮੈਨੂੰ, ਸ਼ੁਕ ਨਾੜੀ ਦੀ ਉਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਯਾਦ ਆਉਂਦੀ ਹੈ: ਉਹ ਦੱਸ ਦੇਣਗੇ ਕਿ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਗੁੱਸੇ ਨੂੰ, ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਕਾਬੂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਫ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਜੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋਵੇਗਾ, ਉਹ ਮਾਨਵਤਾ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੋਵੇਗਾ।

¹cell

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਰਸਿਮਹਾਮੂਰਤੀ ਨੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਕਸਤੂਰੀ ਨੇ ਮੈਨੂੰ (ਬਾਬਾ)ਇੱਕ ਵਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਭਗਤ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਇਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਾ ਕਰਾਂ। ਮੈਂ ਇਹ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਰੀਰ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਕੁੱਝ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਕਰਨ ਲਈ ,ਇਸਤੇਮਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਮੋਹ,ਮਾਨਵਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਨਿਰਮੋਹ,ਦਿਵਯਤਾ ਹੈ। ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਮੋਹ,ਸਾਰੇ ਦੁੱਖਾਂ ਦਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ,ਸ਼ਰੀਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲਗਾਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ,ਉਹ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਕਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੇ। ਉਹ ਇੱਕ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ,ਕਈ ਦੁੱਖ ਹੋਣੇ ਹਨ। ਜੋ ਵੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ,ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ,ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਆਮ,14 ਜਨਵਰੀ,1999)

ਸਾਨੂੰ,ਹੋਰ ਕਿਹੜੇ ਸਬੂਤ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ?ਸਾਨੂੰ,ਜਿਹੜੀ ਚੀਜ ਸਮਝਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ,ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਤਿਆਗ ਹੋਇਆ। ਇਹ ਗੱਲ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ,ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ,ਇਹ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਖਾਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤਾਈਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(ਜਿਹੜੇ ਵਿਚਾਰ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਹਨ,ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿਉ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅੱਧਿਅਨ ਕਰੋ)।

ਦਸੰਬਰ ਮਹੀਨੇ ਵਿੱਚ ਜਦ ਮੈਂ ਬੰਗਲੌਰ ਤੋਂ ਵਾਪਸ ਆ ਰਿਹਾ ਸੀ,ਮੈਂ ਵਾਰਡਨ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੂੰ,ਖੇਲ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਨਾ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣਾ। ਉਨ੍ਹਾਂ,ਮੇਰੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਲਈ,ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਰਣਾਂ ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਈ ਮੰਨਿਆ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦਾ ਹਿਰਦੇ ਕੋਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਸ਼ੁੱਧ ਵਿਚਾਰ ਹੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਬਣਾਈਆਂ। ਮੈਂ,ਨਿਕਟ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਪਰ,ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਮੇਰੀ ਗੱਲ ਨੂੰ ਮਨਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਨੂੰ ਲੱਗਾ ਕਿ ਇਸ ਵੇਲੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਲਾਹ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ,ਮੇਰੇ ਵਚਨਾਂ ਦੇ ਮੁੱਲ ਦਾ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪਤਾ ਲੱਗੇ ਗਾ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ,ਮੇਰੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਨਾ ਮੰਨਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਭੁਗਤਨਾ ਪਵੇ ਗਾ । ਤਾਂ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੇਰੇ ਵਚਨਾਂ ਦਾ ਮੁੱਲ ਸਮਝ ਆਵੇ ਗਾ। ਹੁਣ ਤਾਈਂ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਕਿ 11 ਦੀ ਸਵੇਰ ਨੂੰ ਕੀ ਵੋਇਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਖੇਲ-ਸਮਾਰੋਹ ਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਸਫਲ ਹੁੰਦੇ ਹੋ ਤਾਂ ਮੈਂ ਵੀ ਖੁਸ਼ ਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕੰਮ ਦੀ ਸਫਲਤਾ ਲਈ,ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਹਿੱਮਤ ਅਤੇ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਹਯੋਗ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਦਿਨ ਜਦ ਮੈਂ ਸਟੇਡਿਅਮ ਦੇ ਅੰਦਰ ਗਿਆ,ਮੈਂ ਦੋ ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਛੁਪੇ ਹੋਏ ਖਤਰੇ ਨੂੰ,ਮੈਂ ਝੱਟ ਪਹਿਚਾਨ ਲਿਆ। ਮੈਂ ਟਰੱਕਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਮਚਾਨ ਰੱਖੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਕੁੱਝ ਕਰਤਬ ਕਰਨ ਦੀ ਯੋਜਨਾ ਬਣਾਈ ਹੋਈ ਸੀ।

¹nuclear melt down

ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਛਤ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ, ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਹੋਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਨਿੱਕਲਣ ਵਾਲੀ ਹੈ। ਜੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਬੱਚਿਆਂ ਦੇ ਮੱਥੇ ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟ ਲੱਗਣੀ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੂਦਣਡ ਟੁੱਟ ਜਾਂਦਾ। ਮੈਂ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਕਿ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਵਾਂ ਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਪਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਵਾਂ ਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇੱਕ ਦਿਨ ਪਹਿਲਾਂ, ਚਾਰ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ, ਰੱਥ ਨੂੰ ਘੇਰ ਕੇ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਹੁਸ਼ਿਆਰ ਰਿਹਣ। ਉਹ ਵੀ ਸਵਾਮੀ ਲਈ ਪ੍ਰੇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਰਪਿਤ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਥੇ ਹਾਜਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ, ਇਹ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਸਵਾਮੀ, ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣਵਾਯੂ ਹਨ।

ਮੈਂ, ਰੱਥ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਕੁੱਝ ਮਾਨਯੋਗ ਭਗਤ, ਰੱਥ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਭਗਤੀ, ਪ੍ਰੇਮ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਠਾ ਨਾਲ ਚਲਾ ਰਿਹੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰਾ ਰੱਥ, ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਮੁਤਾਬਕ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਉਂ ਹੀ ਮੈਂ ਕੁਲਪਤੀ ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ, ਡ੍ਰਾਈਵਰ ਨੇ ਬ੍ਰੇਕ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਆਪਣੇ ਪੈਰ ਨੂੰ, ਕਲੱਚ ਉੱਤੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। ਇਹਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਝਟਕਾ ਲੱਗਿਆ ਅਤੇ ਮੈਂ ਰੱਥ ਤੇ ਡਿਗ ਪਿਆ, ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਤੇ ਸੱਟ ਲੱਗੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਮੇਰੂਦੰਡ ਨੂੰ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ। ਜਿਹੜਾ ਦੁੱਖ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਭੁਗਤਨਾ ਸੀ, ਉਹ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲਿਆ। ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਲਈ ਕਈ ਪੁਰਖ ਅਤੇ ਇਸਤ੍ਰੀਆਂ ਬੈਠਿਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਮੈਂ ਸਾਵਧਾਨੀ ਰੱਖੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਮੇਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗੇ। ਮੈਂ, ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਰਿਹਾ ਜਿਵੇਂ ਮੈਨੂੰ ਕੁੱਝ ਹੋਇਆ ਹੀ ਨਹੀਂ। ਕੁਲਪਤੀ ਚਿੰਤਿਤ ਸਨ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਖੜੇ ਨਹੀਂ, ਹੋ ਪਾ ਰਹੇ। ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਥੋੜੀ ਹੋਰ ਦੇਰ ਹੋਣ ਨਾਲ, ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ ਚਿੰਤਾ ਪੈਦਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਦਰਦ ਭੁੱਲ ਕੇ, ਝੱਟ ਉਠ ਕੇ ਖੜਾ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹੱਥ ਹਿਲਾ ਕੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਸ਼ੀਰਵਾਦ ਦੇਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਦਰਦ ਇੰਨੀ ਤੇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਦਾ ਜਖਮ ਇੰਨਾ ਡੂੰਘਾ ਸੀ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਚਾਕੂ ਮਾਰ ਕੇ ਛੇਦ ਕੱਢਿਆ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਵਾਲੇ ਚੋਲੇ ਦੀ ਬਾਂਹ ਠੀਕ ਸੀ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਦਿਵਅਤਾ ਦੀ ਅਥਾਹ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਇੱਕ ਉਲੱਝਣ ਵਾਲੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਮੈਨੂੰ, ਆਪਣੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੇ ਬਿਨਾਂ, ਮੰਚ ਤਾਈਂ ਚਲ ਕੇ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੰਕਲਪ ਲਿਆ ਕਿ ਮੇਰੀ ਸੱਟਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੀ ਦਾ ਧਿਆਨ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮੈਂ ਮੰਚ ਤਾਈਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ ਬੈਠ ਗਿਆ ਪਰ ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਮੇਰੇ ਚੋਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਵਾਲੀ ਧੌਤੀ ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿੱਬੜ ਗਈ। ਇਹ ਵੇਖ ਕਿ ਇਹ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਾ ਲੱਗ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਹੁਸ਼ਿਆਰੀ ਨਾਲ ਬਾਥਰੂਮ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਖੂਨ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਉਥੇ, ਲੋੜੀਂਦੇ ਤੌਲਿਏ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਮੈਂ, ਖੂਨ ਨਾਲ ਲਿਬੜੇ ਤੌਲਿਏ ਨੂੰ, ਬਾਥ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਹੀਂ ਛੱਡਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਉੱਤੇ ਨਾ ਪੈ ਜਾਵੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਦਰਦ ਬਹੁਤ ਤੇਜ਼ ਸੀ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੈਂ, ਤੌਲਿਏ ਨੂੰ ਸਾਬੁਨ ਨਾਲ ਧੋਤਾ, ਨਿਚੋੜਿਆ ਅਤੇ ਸੁੱਕਣ ਲਈ ਉੱਪਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ, ਦਰਦ ਅਤੇ ਥਕਾਵਟ, ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਸਦਾ। ਕੁੱਝ ਬੱਚੇ ਇਹ ਜਾਣਣ ਨੂੰ ਉਤਾਬਲੇ ਸਨ ਕਿ ਮੈਂ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਬਾਥਰੂਮ ਕਿਉਂ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਕਿਉਂ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋ? ਆਮਤੌਰ ਤੇ ਮੈਂ ਦੋ ਵਾਰ ਬਾਥਰੂਮ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ, ਸਵੇਰੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ। ਪਰ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਖੂਨ ਬਹੁਤ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ 5-6 ਵਾਰ ਬਾਥ ਰੂਮ ਜਾਣਾ ਪਿਆ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਦੋ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਆਏ ਅਤੇ ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਕੁਰਸੀ ਤੋਂ ਉੱਠਿਆ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਝਟਕਾ ਲਗ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਉੱਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਮੈਨੂੰ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਤੇ ਹਾਸਾ ਆਇਆ। ਮੈਂ ਜਮੀਨ ਤੇ ਠੀਕ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੈਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਮੈਨੂੰ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਮੋਹ ਕਾਰਣ, ਭ੍ਰਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਅਤੇ ਮੁਸਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਝੰਡਾ ਲਹਿਰਾਉਣ ਲਈ

ਅੱਗੇ ਵੱਧਿਆ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਦੀਵਾ ਜਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ। ਮੈਂ ਕਿਸੀ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਠੀਕ ਢੰਗ ਨਾਲ ਬੈਠ ਨਹੀਂ ਪਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਦ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਮੋਹ ਛੱਡਣ ਦੀ ਸਲਾਹ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਪੇਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕੇ, ਮੈਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਬਰਤਾਓ ਕੀਤਾ।

ਪਹਿਲੀ ਕਲਾਸ ਦੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੇ ਬਹੁਤ ਚੰਗਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਉਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਤੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਾਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਗਿਆ ਅਤੇ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਾਕੀ ਬਚੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨਾਲ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਉਣ ਲਈ, ਮੈਂ ਪੰਜ ਵਾਰ ਮੈਦਾਨ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੋਂ ਮੋਹ ਤਿਆਗ ਦਿੱਤਾ। ਮੇਰਾ ਸ਼ਰੀਰ ਸੁੱਨ ਸੀ। ਮੇਰਾ ਸਿਰ ਚਕਰਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਲਪਣਾਵੱਧ ਸੀ। ਮੈਂ, ਇਸ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਹੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰ ਕੇ ਕਿ ਜਦ ਖੇਲ ਦੇ ਮੈਦਾਨ ਤੋਂ ਮੰਚ ਤੇ ਜਾਵਾਂ ਗਾ, ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਦਿਖ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕੁਰਸੀ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ, ਸੀੜ੍ਹੀਆਂ ਰਸਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਇੰਨੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਸਮੂਹ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਟੱਕ ਨਜ਼ਰਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤਾਈਂ ਇੰਨੀ ਵੱਡੀ ਚੋਟ ਛੁਪਾਉਣਾ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ? ਨਹੀਂ। ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ 5 ਘੰਟੇ, ਲਗਾਤਾਰ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ। ਮੈਂ, ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਇਸ ਲਈ ਸੁਨਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਭਗਤ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਦਿਵਅਤਾ ਦੇ ਵਾਰੇ ਸਮਝ ਸਕਣ। ਮੇਰੇ ਵਰਗੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਕੋਈ ਵੀ ਇੱਕ ਸਕਿੰਟ ਲਈ ਬੈਠਨ ਦੀ ਹਿੰਮਤ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ। ਇੱਕ ਕਦਮ ਵੀ ਅੱਗੇ ਨਾ ਪੁਟ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀ ਜਿਵੇਂ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਝਟਕਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਚੀਰ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ। ਪਰ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਖੁਦ ਹੀ ਬਿਜਲੀ ਦੀ ਧਾਰ ਹਾਂ, ਮੈਨੂੰ, ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਝਟਕਾ ਕਿਵੇਂ ਲਗ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਇਸ ਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਮੈਂ ਸਾਰੇ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਬੈਠਾ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਮੰਦਰ ਵਾਪਸ ਆ ਗਿਆ। ਸੈਂਟ੍ਰਲ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਏ ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਕੀ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਮਾਨਯੋਗ ਭਗਤ ਨੇ ਮੇਰੇ ਖਿਮਾ ਮੰਗੀ। ਫਿਰ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਬੀਤੇ ਹੋਏ ਦੀ ਚਿੰਤਾ ਕਿਉਂ ਕਰਦੇ ਹੋ? ਜਿਹੜਾ ਬੀਤ ਗਿਆ ਸੋ ਬੀਤ ਗਿਆ। ਮੈਂ ਖੁਸ਼ ਹਾਂ। ਮੇਰੇ ਵਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰੋ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਦੋਪਹਿਰ ਦਾ ਖਾਣਾ ਖਾਦਾ। ਖਾਣੇ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਮੁੜ ਖੂਨ ਵਗਣ ਲਗ ਪਿਆ। ਸਾਰੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਬਾਹਰ ਫੋਟੋ ਖਿਚਵਾਣ ਲਈ ਖੜੇ ਸਨ। ਖੂਨ ਸਾਫ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂ ਫਿਰ ਬਾਥ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਗਿਆ। ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਇੰਦੂ ਲਾਲ ਸ਼ਾਹ ਨੇ ਚੀਖ ਮਾਰੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਇਹ ਕੀ ਹੈ? ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਇੰਦੂਲਾਲ, ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਜੋ ਹੋਣਾ ਸੀ ਉਹ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ ਮੈਂ ਉਸ ਨੂੰ, ਆਪਣੀ ਸੱਟ ਦੱਸੀ। ਉਹ ਸਾਰੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ ਰੋ ਪਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪਾਸੇ ਖੂਨ ਲੱਗਿਆ ਵੇਖਿਆ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਸਾਰੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁੱਖ ਮਨਾਉ ਗੇ ਤਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਦੁੱਖ ਨਹੀਂ ਦੱਸਾਂ ਗਾ। ਮੇਰੇ ਮੰਦਰ ਪਹੁੰਚਣ ਤਾਈਂ, ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਨਾ-ਦੱਸੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲੈਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਘਟਨਾ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਦੀ ਗਲਤੀ ਕਹਿ ਸਕਦੇ ਹੋ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਜਿੰਮੇਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਬੱਸ, ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਹਿਣਾ ਹੈ।

ਮੈਂ, ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਖਤਿਆਈ ਕਰਨ ਲਈ ਦੱਸ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰੇ ਜਿਹੜੇ ਭਗਤ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੱਦ ਤਾਈਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹਾਂ। ਜਦ ਮੈਂ, ਮੰਦਰ ਵਾਪਸ ਆਇਆ, ਮੈਂ ਉਹ ਚਾਰੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਮੇਰੀ ਸੱਟ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਦੁਖੀ ਹੋ ਗਏ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਨਾ ਮੰਨਣ ਲਈ ਡਾਂਟਿਆ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਹਾਜ਼ਰ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਸੀ? ਜੇ ਤੁਸਾਂ ਮੇਰੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਅੱਜ ਦੀ ਇਹ ਘਟਨਾ, ਨਹੀਂ ਘਟਨੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਦੁਖੀ ਨਾ ਹੋਣ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਾਮ, 14 ਜਨਵਰੀ 1999)।

ਜਿਉਂ ਹੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ ਖਤਮ ਕੀਤਾ, ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੀ ਲਹਿਰ ਫੈਲ ਗਈ। ਭਗਤ ਅਤੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਰੋਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਸਿਰਫ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਲੈਣੀਆਂ ਬਲਕਿ ਸਮਾਰੋਹ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦਾ ਰੌਲਾ ਨਾ ਪਵੇ, ਇਸ ਦਾ ਧਿਆਨ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਗਲ ਨੂੰ, ਬਹੁਤ ਧਿਆਨ ਨਾਲ, ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਛੁਪਾਇਆ। ਕੇਵਲ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਲਈ ਉਹ, ਪੂਰੇ ਪ੍ਰੋਗ੍ਰਾਮ ਵਿੱਚ, ਇੱਨੀ ਤੇਜ ਦਰਦ ਵਿੱਚ ਵੀ ਬੈਠੇ ਰਿਹੇ। ਸਾਡੇ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਪਿਆਰ ਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਵਰਨਣ ਕਰਨਾ ਔਖਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ ਕਿ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕੀਤੀ। ਜਦ ਵੀ ਕਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ , ਭਗਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਗਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ, ਹਜ਼ਾਰ ਮਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਪਿਆਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਅਥਾਹ ਪਿਆਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਸਵਾਮੀ, ਕੋਈ ਸਮਝੋਤਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਕਿੱਨੇ ਭਾਗਸ਼ਾਲੀ ਹਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਪਿਆਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਆਪਣੇ ਸ਼ਰੀਰ ਉੱਤੇ ਕਸ਼ਟ ਲੈ ਕੇ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਗਤ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦਾ, ਇੱਕ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਨੇ , ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਦਾ ਦਮਾਂ, ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲੈ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬ੍ਰਿੰਦਾਵਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਦਿਆਰਥੀ, ਦਮ¹ ਦੀ ਗੰਭੀਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ, ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤੀ ਪਾਉਣ ਲਈ ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਚਿੱਠੀ ਲਿਖੀ , ਅਤੇ ਮਦਦ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਦਿਨ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ, ਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਵੇਲੇ, ਸਵਾਮੀ ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਕੋਲ ਗਏ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਪਕੜ ਲਿਆ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ, ਉਸ ਵਿਦਿਆਰਥੀ ਨੇ ਵੇਖਿਆ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਔਖੇ-ਔਖੇ ਸਾਹ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਉਸ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਰਹੇ ਹਨ, ਉਹ ਲੜਕਾ ਵਿਲਾਪ ਕਰਨ ਲੱਗਾ ਕਿ ਬਾਬਾ, ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੀ ਬਿਮਾਰੀ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈਣ ਲਈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਪੀੜਾ ਨਾ ਲਵੋ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਤੋਂ ਛੁਡਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ, ਪਰ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਦੋ ਮਿੰਟ ਤਾਈਂ ਹੱਥ ਫੜੇ ਰੱਖਿਆ। ਫਿਰ ਉਹ, ਆਮ ਸਾਹ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਹ ਲੈਣ ਲੱਗ ਪਏ। ਫਿਰ ਉਹ ਗਹਿਰਾਈ ਨਾਲ ਉਸ ਲੜਕੇ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਲੱਗੇ ਅਤੇ ਬੋਲੇ:

ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੀ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਣ ਲਈ, ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੇ ਖਤਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ? ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੇ ਦਮਾਂ ਦੀ ਬਿਮਾਰੀ ਵਾਰੇ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੇ ਕਰਮਾਂ ਦਾ ਫਲ ਮੈਂ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਡੀ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਪੀੜ, ਮੇਰੀ ਦੋ ਮਿੰਟ ਦੀ ਪੀੜ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਜੇ, ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਦੀ 20 ਸਾਲ ਦੀ ਪੀੜ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਿਰਫ 2 ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਵੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ 28 ਦਿਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਡੇ ਪਿਆਰੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਕਿਹੜੇ ਪਰਿਮਾਣ ਵਿੱਚ, ਕਰਮ-ਬੰਧਨ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਏ ਹੋਣਗੇ? ਅਤੇ ਜਦ ਉਹ ਚੁੱਪ-ਚਾਪ ਪੀੜ ਸਹਿ ਰਹੇ ਸਨ, ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿੰਨੇ ਦਿਨ, ਹਫਤੇ ਅਤੇ ਮਹੀਨੇ ਹੋਣਗੇ, ਜਿਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ

ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਨਾਂ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੱਥਿਆਰ ਜਾਂ ਬੰਬ ਨਹੀਂ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਵਲ, ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਨਾਂ ਹੀ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੇਗਾ। ਮਨੁੱਖ ਲਈ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਫਰਜ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੇ। ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਹੈ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 24 ਅਧਿਆਏ 4)।

ਸੱਚੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ, ਬੁਰਾਈਆਂ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵੀ ਚੂਰ-ਚੂਰ ਹੋ ਕੇ, ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 13 ਅਧਿਆਏ 26)

ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਸਾਰਿਆਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਅਤੇ ਮੰਤ੍ਰਾਂ ਦਾ ਜਾਪ ਹੋ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਹਰ ਭਗਤ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸੀ, ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਠੀਕ ਹੋ ਜਾਵੇ। ਜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇੰਨੀ ਇੱਕਾਗਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿੰਨੀ ਇਹ 28 ਦਿਣਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਸਾਈ ਭਗਤ ਦੀ ਇਹੀ ਹਾਲਤ ਰਹੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੇਵਲ ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ 28 ਦਿਣਾਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਸਾਕਾਰਤਮਿਕਤਾ ਦੀ ਪੱਧਰ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਪਹੁੰਚ ਗਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਸੁਸ਼੍ਰੀ ਸੀਮਾ ਦੇਵਨ ਨੂੰ ਮਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 4 ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਸੰਦੇਸ਼, ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ, ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਗੋਪਨੀਯ ਗੱਲ ਕੀਤੀ (ਕੁੱਝ ਥੋੜਾ ਹਿੱਸਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ)।

ਜਦ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਨਾਂ ਲਗਾਤਾਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਉਸ ਨਾਕਾਤਮਿਕ ਊਰਜਾ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਅੱਜ, ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਮੰਡਰਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਮੇਰੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ, ਕਠਨਾਈਆਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਪਰ ਮੈਂ, ਤੁਹਾਡੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਯਾਦ ਰੱਖਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਆਮਤੌਰ ਤੇ, ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਯਾਦ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਪਰ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ? ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀ ਮਾਂ ਹਾਂ

। ਮੈਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੁਹਾਡੀ ਭਲਾਈ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡਾ ਇੱਕ ਹੰਝੂ ਵੀ ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਡੀ ਮਦਦ ਲਈ ਦੌੜਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਵੇਖ ਨਹੀਂ ਪਾਉਂਦੇ ਕਿਉਂ ਜੋ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨੂੰ, ਸੰਸਾਰ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵੇਖਣ ਦਾ ਅਭਿਆਸ ਹੈ।

ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ। ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਊਰਜਾ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਰਫ਼ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਨਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਬਿਮਾਰੀ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਈ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਯਾਦ ਰੱਖੋ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰੋ ਅਤੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਮਨੋਦਸ਼ਾ ਹਾਸਲ ਕਰੋ। ਕੇਵਲ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵਾਲੀ ਸਾਕਾਰਤਮਿਕ ਊਰਜਾ ਨਾਲ ਹੀ, ਤੁਹਾਡੇ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣਿਆਂ ਉੱਤੇ ਆਈਆਂ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਅਤੇ ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦੂਰ ਹੋ ਜਾਣ ਗੀਆਂ।

ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪੁੱਛੋ ਤਾਂ, ਸ਼ਰੀਰ ਦੀਆਂ ਬਿਮਾਰੀਆਂ, ਕੁੱਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੀੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਦ ਤੁਸੀਂ ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਖਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਤੁਸੀਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਪ੍ਰੇਮ, ਏਕਤਾ ਅਤੇ ਚੰਗੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਊਰਜਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦੇ ਹੋ। ਇਹ ਕੇਵਲ ਉਹ ਹੀ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਤੁਹਾਡੀ ਅੱਛਾਈ ਕੇਵਲ ਸ਼ਾਂਤੀ

ਹੀ ਹੈ।

ਜਦ ਮਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਤਾਂ, ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਲੜਨ ਵਾਲੇ ਭੈਣ-ਭਰਾ ਵੀ ਇੱਕੱਠੇ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ, ਪ੍ਰੇਮ ਪੂਰਵਕ ਰਹਿਣਾ, ਵੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ। ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੋ, ਤੁਸੀਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੇਰੀ ਛੱਤਰ ਛਾਇਆ ਵਿੱਚ ਹੋ।

ਸਵਾਮੀ ਸਾਫ਼ ਰੂਪ ਤੇ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦਸ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਊਰਜਾ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਗਤ ਸੱਚੇ ਹਿਰਦੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ। ਕੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਾਰੀਆਂ ਨਾਮ ਸਮਰਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਾਵਾਂ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਤਬਦੀਲੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ? ਬਿਮਾਰੀ ਲੈਣ ਦਾ ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਤਰੀਕਾ, ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਦੇ ਲਈ, ਇੱਕ ਕਰਨਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦ ਸਾਈ ਮਾਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਬੱਚੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਸਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਹੋ ਗਏ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ, ਭੌਤਿਕ ਚੋਲਾ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ, ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦਸ ਗੁਣਾ ਵੱਧ ਗਈ ਹੈ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੇ, ਦੂਜਿਆਂ ਦੀ ਦੇਖ-ਭਾਲ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਭਗਤੀ ਵਧੀ ਹੈ। ਸਾਈ ਗਤੀ-ਵਿੱਧੀਆਂ, ਵੱਧੀਆਂ ਹਨ। ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਜਿਆਦਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੇੜੇ ਹਨ। ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਉੱਠ ਕੇ, ਹਿਰਦੇਵਾਸੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਚਾਨ ਰਿਹੇ ਹਨ।

ਖਬਰ, ਜਿਹੜੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲੀ

ਮਾਰਕਟਵੇਨ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ, ਜਦ ਤਾਈਂ ਸੱਚ, ਆਪਣਾ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ ਹੀ ਚਲਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਝੂਠ, ਅੱਧੀ ਦੁਨਿਆ ਦਾ ਚੱਕਰ ਲਗਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹੀ ਹਾਲਤ, ਅਰੁਚਿਕਰ ਸਮਾਚਾਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਇਹ ਜਲਦੀ ਹੀ ਚਾਰੋਂ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਗਿਆ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿਲੀ ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਿਆ। ਇਹ ਜਾਣ ਕੇ ਅਜੀਬ ਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਤਾਈਂ, ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ, ਗੁੱਗਲ ਦਾ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾ ਅੰਤਰ -ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਸਮਾਚਾਰ ਅਤੇ ਟਾਈਮ ਪਤ੍ਰਿਕਾ ਦੇ

ਮੁਤਾਬਕ, 2011 ਦਾ, ਗਿਆਰਵਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਸਮਾਚਾਰ ਸੀ। ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਵਾਰੇ ਨਾਰਾਤਮਿਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸ਼ਾਇਦ ਆਪਣਾ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਉਸ ਵੇਲੇ ਬਦਲ ਲਿਆ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਸਵਾਮੀ) ਨੂੰ ਰਾਜਕੀਯ ਸੱਮਾਨ ਨਾਲ ਵਿਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਉਥੇ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ ਬਹੁਤ ਜਿਆਦਾ ਸੀ। ਤਾਰਤ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਰਹਿ ਰਹੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਸਾਮਨਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਹੜੇ ਹਾਲੇ, ਸਵਾਮੀ ਵਾਰੇ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਕਰ ਰਹੇ ਸੀ¹। ਖਾਸ ਕਰ ਕੇ, ਇਹ ਗੱਲ ਜਾਣਨ ਲਈ ਉਤਸੁਕ ਸਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ 96 ਸਾਲ ਤਾਈਂ ਜੀਨਦੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ²? ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਏ ਸਨ, ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਤੋਂ ਹੀ, ਸਾਈ ਸੰਗਠਣਾਂ ਉੱਤੇ ਆਲੋਚਨਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਮਲੇ ਹੋਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਜਦ ਸਾਈ ਭਗਤ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜਲਦੀ ਠੀਕ ਹੋਣ ਲਈ ਘੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰ ਰਿਹੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਹੀ ਲੋਕ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਜਿਹੜਾ ਖੁਦ ਬਿਮਾਰ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਭਰਤੀ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਵਾਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਕਈ ਸੰਤ, ਮਜ਼ਾਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਤਰ ਆਏ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵੀ, ਕਾਰਣ ਕੋਈ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਇਹ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਂ ਚਾਰੇ ਪਾਸੇ ਫੈਲ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਹੁਣ ਫਰਜ਼ ਕਰੋ ਕਿ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਬਹੁਤੇ ਲੋਕਾਂ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਵਿਫਲ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਾਰੇ ਸੁਣਿਆ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਸਾਰੇ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਪ੍ਰਚਾਰ, ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਰਣ ਹੀ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਦਿਵਯ ਯੋਜਨਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹੇ ਹੋਣਗੇ। ਜਦ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਲੋਕ, ਆਪਣੇ ਸਵਾਰਥ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜਤ ਬਿਗਾੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਨਿਸ਼ਫਲ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਸਾਈ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਘੱਟ ਕਰਨਗੇ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਤਸੁਕ ਮਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਨਾਟਕ ਦਾ ਪਰਦਾ ਉਠਦਾ ਵੇਖਦਾ ਹਾਂ। ਇੱਕ ਜਰੂਰਤ ਵਾਲਾ ਜਵਾਬ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਫੇਲਾਉ ਵਿੱਚ ਸ਼ਕਲ ਲੈ ਰਿਹਾ ਹੈ।

ਉਹ ਵੀ ਜਿਹੜੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸਤਿਆ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨ ਨਹੀਂ ਪਾਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਛਚਾਤਾਪ ਦੇ ਹੰਜੂਆਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਪਵੇ ਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਲਦੀ ਹੀ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 15 ਅਧਿਆਏ 55)।

ਕੋਈ ਵੀ ਨਾਟਕ, ਕਮਜੋਰੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਣ, ਕਿਵੇਂ ਆਨੰਦ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਨਾਟਕ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਨਾਟਕ ਕਾਰ, ਮੁੱਖ ਪਾਤਰ ਲਈ ਕੁੱਝ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਜਰੂਰ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਪਾਤਰ ਦੀ ਜਿੱਤ ਤੇ, ਵੇਖਣ ਵਾਲੇ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਸਕਣ। ਖੁਦ ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੇ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਇਸ ਦਿਵਯ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਹੀ ਅਪ੍ਰੀਤਿਆਸ਼ਿਤ ਬਦਲਾਉ ਕਿਉਂ ਨਾ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕਰਨ? ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਮਲ ਚਰਣਾਂ ਵਿੱਚ ਅਰਪਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਆਨੰਦ ਵਿੱਚ ਨੱਚ ਸਕਣ।

¹ ਤਾਰਤ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਨ

² ਤਾਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਹਾਲਤ ਸੀ

ਇਹ(ਦਿਵਯ)ਘਟਨਾ,ਸੱਚ ਉਤਰੇ ਗੀ,ਇਹ ਝੂਠ ਨੂੰ ਉਖਾੜ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਸ ਜਿੱਤ ਤੋਂ ਖੁਸ਼ ਹੋ ਕੇ,ਸਾਰੇ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਨੱਚਣ ਲੱਗ ਪੈਣਗੇ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ,17 ਮਈ 1968)।

ਇੱਕ ਤੀਰ ਨਾਲ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਰ

ਮੈਂ,ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਕਰਾਂਗਾ,ਇਸ ਵਿੱਚ,ਸ਼ੱਕ ਨਾ ਕਰੋ।ਮੈਂ ਆਪਣੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਮੁਤਾਬਕ ਸਮਾਂ ਲਵਾਂ ਗਾ।ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਤਾਹਾਡਾ ਸਵਾਲ ਹੈ,ਮੈਂ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਜਲਦੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ,ਕਿਉਂ ਕਿ ਤੁਹਾਨੂੰ ਜਲਦੀ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ।ਮੈਂ,ਕੁੱਝ ਸਮਾਂ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਕਿਸੇ ਇੰਜਨ ਨੂੰ ,ਇੱਕ ਡੱਬਾ ਖਿੱਚਣ ਲਈ,ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ,ਬਲਕਿ ਉਸ ਵੇਲੇ ਤਾਈਂ ਇਨਤਜਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ,ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤਾਈਂ,ਉਸ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਮੁਤਾਬਕ ਢੁਲਾਈ ਦਾ ਸਾਮਾਨ,ਇੱਕੱਠਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ,ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਮੈਂ,ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿੱਚ,ਦਸ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੰਤਜਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।ਮੇਰੇ ਵਚਨ ਕਦੇ ਫਜ਼ੂਲ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ।ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਚਾਹਵਾਂਗਾ,ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 1,ਅੱਧਿਆਏ 31)।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ,ਇਸ ਉੱਤੇ ਖੁੱਦ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ ਤੇ,ਅਸੀਂ ਕਈ ਕਾਰਣਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰ ਚੁਕੇ ਹਾਂ।ਜਿਵੇਂ: ਇੱਕ ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਦਾ ਆਗਮਨ ਹੋਣਾ ਸੀ,ਮੁਸੀਬਤਾਂ ਦਾ ਲੈਣਾ ਸੀ,ਇੱਕੱਠੇ ਕਰਮ-ਬੰਧਨਾਂ ਦਾ ਅਤੇ ਨਾਕਾਰਤਮਿਕ ਊਰਜਾ ਦਾ ਖਾਤਮਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਮਕਨ ਸੀ?ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ,ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਕਰਮ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ।ਉਹ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਸਮਰਪਣ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾ ਦੀ ਤੇਜੀ ਨਾਲ,ਤਰੱਕੀ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ?ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ,ਹੋਰ ਜਿਆਦਾ ਏਕਤਾ ਵਿੱਚ ਕਿਵੇਂ ਬੰਨਦੇ?ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਇਹਸਾਸ ਕਿਵੇਂ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਕਿ ਸਾਈ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ,ਉਹ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਹਰ ਵਸਤੂ ਵਿੱਚ ਹੈ।ਇਹੀ ਨਹੀਂ,ਕਈ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ,ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਜਾਨਕਾਰੀ,ਉਹਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਮਿਲੀ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਠੀਕ ਈਸਟਰ ਦੇ ਦਿਨ,ਆਪਣੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਛੱਡੀ¹।ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕਈ ਵਾਰ,ਉੱਨੀ ਦੇਰ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ,ਜਦ ਤਾਈਂ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਵਾਰ ਵਿੱਚ,ਦਸ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰ ਸਕਣ।ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ,ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਅਤੇ ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਇਦ,ਉਨ੍ਹਾਂ 20 ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਹੋਣ।

ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਵਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਵੀ ਅਨੁਭਵ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਵੀ ਹੋਵੇ, ਇਹ ਜਾਣ ਲਵੋ ਕਿ ਇਹ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਹੀ ਯੋਜਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਧਰਤੀ ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਤਾਕਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਹੜੀ, ਇਸ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਮਿਸਾਲ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰ ਸਕੇ।

(ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ, ਅਕਤੂਬਰ, 1996 ਆਖਰੀ ਆਵਰਣ ਸਫਾ)।

¹ਕਿਰਪਾ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਣ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ, ਨਾਮਕ ਅਧਿਆਏ ਵੇਖੋ

ਅਧਿਆਏ - 11 : ਦੋਬਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਹਿਮਾ

ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੂੰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਪੀੜਾ ਹਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ,ਕ੍ਰਾਸ ਤੇ ਪੀੜਾ ਸਹਿਣ ਕੀਤੀ । ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਕਿ ਜੀਸਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ,ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਕੁਰਬਾਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮੈਨੂੰ ਸਮਰਪਣ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦੁੱਖ,ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲੈ ਲੈਣਾ ਮੇਰਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ,ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਅਤੇ ਜਦ ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਫਰਜ਼ ਨਿਭਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ,ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਭੋਗਣੇ ਦੀ ਕੋਈ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ,ਪ੍ਰੇਮ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਹੈ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ,ਪ੍ਰੇਮ ਤੋਂ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ,ਇਸ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਕਸ਼ਟ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ,ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਬਲਿਦਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ,ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਆਸਥਾ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ,ਇਸ ਸੱਚ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੇਵਾ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਅਤੇ ਤਿਆਗ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ।

(ਬਾਬਾ,ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਭਾਗ 2,ਸਫਾ 171)।

ਸਾਨੂੰ,ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੂੰ, ਸੂਲੀ ਚੜ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਦ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ, ਜੀਂਦਾ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਹੀ ਸ਼ਰੀਰ ਜਿਹੜਾ ਕਰਮ-ਬੰਧਨ ਕਾਰਣ ਨਸ਼ਟ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀਆਂ,ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਪਰ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧਿਆਂ ਵਾਰੇ ਸਾਨੂੰ,ਘੱਟ ਹੀ ਪਤਾ ਹੈ । ਪਵਿੱਤਰ ਬਾਈਬਲ ਵਿੱਚ ਉਦਾਹਰਣ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਹਦੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਨਜਦੀਕੀ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ,ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਹ,ਹੋਰ ਕੀ ਕਰਦੇ।

ਆਉ ਅਸੀਂ ਪੇਗੀ ਮੇਸਨ ਅਤੇ ਰਾਨ ਲੇਂਗ ਦੀ ਕਿਤਾਬ,ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ,ਦੇ ਇੱਕ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰੀਏ।

ਮੈਂ ਬਾਬਾ ਤੋਂ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਉਤਾਬਲਾ ਸੀ,ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਕਿਹਾ:

ਸਵਾਮੀ ,ਇੱਕ ਗਲ ਹੈ ,ਜਿਹਦੇ ਵਾਰੇ ਮੈਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਜਾਣਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।ਕੀ ਈਸਾ ਮਸੀਹ ਦਾ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ,ਮਕਬਰੇ ਵਿੱਚੋਂ ਮਿਲਿਆ ਸੀ?ਮੇਰਾ ਇਹ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ,ਉਹ ਦਿਵਯ-ਆਤਮਾ ਦਾ ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ ਨਹੀਂ ਸੀ,ਜਿਵੇਂ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਰੂ(ਸਵਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੋਸ਼ਵਰ ਗਿਰੀ) ਨੇ,ਸਮਾਧੀ ਲੈਣ ਦੇ ਤਿਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ,ਪੂਰੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ?

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ, ਨਹੀਂ, ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਸੂਕਸ਼ਮ ਨਹੀਂ, ਸਾਕਾਰ ਰੂਪ, ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ।

ਮੈਂ ਕਿਹਾ-ਅਹਾ। ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ, ਕਾਸ਼ਮੀਰ ਤਾਈਂ, ਆਪਣਾ ਉਦੇਸ਼ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੂਰਵ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤੀ?

ਹਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਲਕੱਤਾ ਅਤੇ ਮਲੇਸ਼ੀਆ ਤਾਈਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤੀ।

ਤਾਂ ਕੀ ਉਹ, ਈਸਾਮਸੀਹ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਹੈ ਜਿਹੜਾ, ਕਸ਼ਮੀਰ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਵਿੱਚ, ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ?

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸਿਰ ਹਿਲਾਇਆ ਅਤੇ ਕਿਹਾ, ਹਾਂ।

(ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਦ ਐਮਬੈਡੀ ਮੈਂਟ ਆਫ ਲਵ, ਸਫਾ 48-49)

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੀ ਕਿਤਾਬ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਪੌਗੀ ਮੇਸਨ ਦੇ ਉਸ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਾਰੇ ਦਸਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪੁੱਛਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਈਸਾਮਸੀਹ, ਆਪਣੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਂਦੇ ਹੋਏ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਗਏ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਜਵਾਬ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਸ਼ਰੀਰ ਸੀ। ਅਤੇ ਸਵਾਮੀ ਉਹ ਸਾਰੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਾਰੇ ਕਈ ਖੋਜਕਾਰਾਂ ਨੇ ਸਿਰਫ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੀ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਝਾਰਤ ਤਾਈਂ ਯਾਤ੍ਰਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀਨਗਰ (ਜੱਮੂ ਅਤੇ ਕਾਸ਼ਮੀਰ, ਝਾਰਤ) ਵਿੱਚ ਰਜਬਲ ਦਰਗਾਹ ਦਾ ਮਕਬਰਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੀ ਦੇਹ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਉਸ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਯੂਜ਼¹ ਅਸਫ ਨਾਂ ਨਾਲ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਉਥੇ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ, ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਾਈਂ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਅਧਿਆਤਮਿਕ ਗੁਰੂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੌਗੀ ਮੇਸਨ ਦੇ ਇਨਟਰਵਿਊ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਸ਼੍ਰੀ ਯੁਕਤੇਸ਼ਵਰ ਗਿਰੀ ਦੀ ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੀ ਜਿਕਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ ਬਾਦ, ਆਪਣੇ ਚੇਲੇ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਮਹੰਸ ਯੋਗਾਨੰਦ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਰ ਸਮੇਤ ਦਰਸ਼ਨ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਚਰਚਾ ਹੋ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ੀ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਤਿਆਗਣ ਦੇ ਤਿੰਨ ਦਿਨ ਬਾਦ, ਉਸ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਕਿਰਿਆ, ਸਮੇ-ਸਮੇ ਤੇ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਵਤਾਰਾਂ² ਦੇ ਜੀਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਜਦ ਅਸੀਂ ਦੂਜੇ ਨਜਰੀਏ ਨਾਲ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਤਾਂ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੌਤ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣ ਨੂੰ ਮਹੱਤਤਾ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਮੌਤ ਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਤਾਂ ਦੋਵਾਰਾ ਜਨਮ ਕਿਵੇਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮਾਤਰ ਕੰਮ ਨੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਰੋੜਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਈਸ਼ਵਰ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ¹⁻

ਕੋਰਿਨਥਿਅੰਸ 15(ਨਵੇਨ ਟੈਸਟਾਮੈਂਟ) ਵਿੱਚ,ਸੰਤ ਪਾਲ ਨੇ ,ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਜਨਮ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦਾ ਖੋਲ ਕੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਹੈ।

ਜੇ ਈਸਾਮਸੀਹ ਨਾ ਉੱਠੇ,ਤਾਂ ਸਾਡਾ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇਣਾ ਫਜੂਲ ਹੈ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵੀ ਫਜੂਲ ਹੈ।

(¹-ਕੋਰਿਨਥਿਅੰਸ 15:14,ਕੇਜੇਵੀ)

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਦਿ ਸੰਕ੍ਰਾਚਾਰਜ ਨੇ ਵੀ ਮੰਡਨ ਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਏ ਸ਼ਾਸਤਰਾਰਥ ਵਿਚ,ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਲਈ,ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਛੱਡ ਕੇ ,ਮਰੇ ਹੋਏ ਰਾਜਾ ਦੀ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਘਰੇਲੂ ਜੀਵਨ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਦੋਵਾਰਾ ਆਪਣੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਹ,ਦੂਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋਣ ਦਾ ਇੱਕ ਅਜੀਬ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਸੰਤ ਪਾਲ ਦੀ ਟੀਕਾ ਦੇ ਲਈ,ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਰਾ ਜਨਮ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਜੋ, ਜੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਈਸ਼ਵਰ ਦੀ ਹੋਂਦ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਵਿੱਚ,ਮਰੇ ਹੋਏ ਨੂੰ ਜੀਵਤ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਜਿਹੜੇ ਜੀਵਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਕੇਵਲ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਨ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੰਤ ਪਾਲ ਇਹੀ ਸਮਝਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਨਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਈਸਾਮਸੀਹ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਰਥ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੀ ਘਟਨਾ ਉਹ ਖੰਬਾ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਉੱਤੇ ਇਸਾਈ ਧਰਮ ਟਿਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੇ ਜਿੱਠੇ ਵੀ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਸੀ,ਉਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ,ਇਸ ਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡਾ ਚਮਤਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਧਰਮ ਵਿੱਚ,ਉਹ ਦਿਨ ,ਜਦ ਵਚਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ, ਸਿਖਿਅਕ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਉੱਥਾਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਨੂੰ,ਯਾਮ-ਅਲ-ਕਿਆਮਹ,ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ,ਜਿਸ ਦਾ ਅਰਥੀ ਵਿੱਚ ਅਰਥ ਹੈ,ਦੋਵਾਰਾ ਉੱਠਣ ਦਾ ਦਿਨ। ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਨਵੇਂ ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰਦੇ ਹਨ

¹ਯੂਜ ਅਰਥਾਤ ਜੋਸੇਫ ਦਾ ਪੁੱਤ

²ਤਰਜਮੇ ਦੀ ਟਿੱਪਣੀ: ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ,ਸੀਤਾ ਮਾਂ ਨੇ ਲਕਸ਼ਮਨ ਜੀ ਦੇ ਸਵਰਣ-ਮ੍ਰਿਗ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਆਪਣੀ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ,ਅਗਨੀ ਨੂੰ ਭੇਂਟ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਰਾਹੀਂ ਅੱਗ ਵਿੱਚੋਂ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਈ ਸੀ । ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਰਾਵਣ ਵਿਜੇ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਨੇ,ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਬਰਾਨੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਨੂੰ,ਦੋਵਾਰਾ ਅਗਨੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ,ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ,ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਵਾਇਆ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਇਹ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਤੋਂ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋ ਕੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਾਈਂ ਜਿੰਦਾ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਤੋਂ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਵਿੱਚ,ਦੋਵਾਰਾ ਜਿੰਦਾ ਹੋ ਕੇ,ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤਾਈਂ ਜੀਵਨ ਬਿਤਾਉਣ ਦਾ, ਇਹ ਅਨੋਖਾ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ।

ਪੂਣੀ ਵਾਲੇ ਦਾਦਾ ਜੀ,ਖੰਡਵਾ ਵਾਲੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਅਤੇ ਸਾਈ ਖੇੜਾ ਵਾਲੇ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਨਾਂ ਨਾਲ ਮਸ਼ਹੂਰ ਅਤੇ ਖੁਦ ਨੂੰ ਸੰਕਰ ਦਾ ਅਵਤਾਰ ਦੱਸਣ ਵਾਲੇ ਸਵੰਭੂ ਸੰਤਸ਼੍ਰੇਸ਼ਟ ਸ਼੍ਰੀ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦਾ ਕੰਮ ਖੇਤਰ ਮਧਿੱਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ,ਨਰਮਦਾ ਖੇਤਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਤੇ ਸਮਾਧੀ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ। ਇਹੋ ਨਹੀਂ ਬਲਕਿ ਖੰਡਵਾ(ਮੱਧਿਆ ਪ੍ਰਦੇਸ਼,ਝਾਰਤ)ਵਿੱਚ,ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲੈਣ ਤੋਂ ਬਾਦ,ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਆਗਨ ਦਾ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਦਾਦਾ ਜੀ ਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ,ਤਾਂ ਦਾਦਾ ਜੀ ਨੇ,ਦੋਵਾਰਾ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਤ ਹੋ ਕੇ,ਖੁਦ ਪੁਲਿਸ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਜਾ ਕੇ,ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਦਾਦਾ ਜੀ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਜਾ ਕੇ ਦੱਸਣ ,ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਭੌਤਿਕ ਦੇਹ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਹੈ।

,ਇਹ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਸਵਰਨ ਯੁਗ¹ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੀ ਉਹ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਮਤਕਾਰ ਦੀ ਗਲ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਜਿਹਨੂੰ ਜੀਸਸ ਦੇ ਪੁਨਰਉੱਥਾਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਈਸਟਰ² ਪਰਵ ਦਾ ਚੁਨਾਵ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਕਿਉਂ ਕੀਤਾ। ਕੀ ਉਹ ਸਾਨੂੰ, ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਕਈ ਸਾਈ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੇ ਲੇਖਕ ਅਤੇ ਤਰਜਮਾਂ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਸਾਈ ਭਗਤ ਸ਼੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ.ਮਿਸ਼ਰਾ ਆਪਣਾ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਦੇ ਹਨ:

ਉਹ(ਸਵਾਮੀ) ਇੱਕ ਦਿਵਯ ਆਤਮਾ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਰਫ ਆਪਣਾ, ਨਾਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਈਸਟਰ ਦੇ ਦਿਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗਣਾ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕ੍ਰਾਈਸਟ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਪੁਨਰ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣਗੇ।

ਦੇਹ(ਸ਼ਰੀਰ) ਦਾ ਸਵਾਲ

ਤੁਸੀਂ ਹੈਰਾਨ ਹੋਵੋ ਗੇ ਕਿ ਮੈਂ, ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ, ਨਾਲ-ਨਾਲ, ਦੋ ਸ਼ਰੀਰਾਂ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਹਜ਼ਾਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਗ੍ਹਾ ਤੇ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹਾਂ।

(ਸਤਿਆਮ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦ੍ਰਮ ਭਾਗ 4, ਸਫਾ 194)।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਕੁੱਝ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਚਾਰ ਆਏ। ਕੀ ਜੀਸਸ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਜੀਵਿਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ? ਜੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇੰਨੀ ਜਲਦੀ ਹੀ ਜੀਵਿਤ ਹੋਣਾ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਦੇ ਹੀ ਕਿਉਂ? ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਪਤਾ ਇੱਕ ਖਾਸ ਘਟਨਾ ਤੋਂ ਲੱਗੇ ਗਾ। ਸ਼ਾਇਦ, ਪੁਨਰਉੱਥਾਨ ਹੀ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੀ ਸੰਸਾਰ ਇਸ ਨੂੰ ਮੰਨੇ ਗਾ⁴? ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਵਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪਹਿਲੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੋਵੇਗੀ? ਕੀ ਇਹ, ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਦੇ ਨਸ਼ਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹੋ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਸਵਾਲ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਮੈਂ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਤੋਂ ਪੁੱਛੇ ਸੀ। ਪਰ ਸੱਚਾਈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੇਦ ਭਰੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਦੀ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੋਈ

¹ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜ਼ਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼, ਨਾਂ ਵਾਲਾ ਅਧਿਆਏ ਵੇਖੋ।

² ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਈਸਟਰ ਪਰਵ ਚੁਣਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰਖਦੇ ਹੋਏ, ਯਾਦ ਦਿਵਸ ਮਨਾਉਣ ਦੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਲਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ 8 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2012 ਨੂੰ ਈਸਟਰ ਪਰਵ ਦੇ ਦਿਨ ਛੱਪਿਆ ਸੀ।

³ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 2011 ਵਾਲੇ ਦਿਨ, ਐਹਮਦਾਵਾਦ ਮਿਰਿਰ, ਨਾਮੀ ਇੱਕ ਅਖਵਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਈ ਘੋਸ਼ਣਾ ਮੁਤਾਬਕ

⁴ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਲਕਾ ਵਿਚਾਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਦੋ-ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਵਾਪਸ ਆ ਗਏ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ, ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਪੈ ਗਿਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਭਗਤਾਂ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਭਰਮ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਾਟਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਨਾਲ, ਇਹ ਈਸਾਮਸੀਹ ਜਾਂ ਸਿਰੜੀ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਵਾਲਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਵੀ ਵਿਚਾਰ- ਸ਼ਕਤੀ,ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।ਦੇਵਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵੀ ਦੇਵਤਾ ਸਵਾਮੀ,ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤੋਂ ਵੀ ਪਰੇ ਹਨ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ,ਕਿਸੇ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ,ਘਾ ਦੇ ਇੱਕ ਤਿਨਕੇ ਨੂੰ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਇਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਵਿੱਚ,ਕੁੱਝ ਵੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ।ਇਹ, ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਆਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਆਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਸਕਦੀ ਹੈ।ਇਸ ਉੱਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨਾ, ਇਹ ਸਿੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬ੍ਰਹਮ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਸਕਸ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹੋ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 4,ਅਧਿਆਏ 49)।

ਇੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਕਿ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਧਾਰਣ ਕੀਤਾ ਹਇਆ ਸੀ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ,ਜਦ ਉਹ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਕਈ ਜਗ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ।ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਅਨੁਭਵ,ਜਿਹੜਾ ਯਾਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ,ਉਹ ਇੱਕ ਵਪਾਰੀ ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ.ਪੀ ਨਾਏਰ¹ ਦਾ ਹੈ।6 ਜੂਨ 1993 ਨੂੰ,ਸਵਾਮੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ,ਸੂਖਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਏ ਸਨ।ਸਵਾਮੀ ਲਗ-ਭਗ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚਾਰ ਘੰਟੇ ਰੁਕੇ।ਉਹ ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨਾਲ,ਕਈ ਦਰਸ਼ਨਯੋਗ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਵੀ ਗਏ।ਉਹ ਸ਼ਰੀਰ ਅਸਲੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਾਇਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਪਤਨੀ ਛੂ ਕੇ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸੀ।ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਘਟਨਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਉਹ ਹੈ, ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਇੱਕ ਹੀ ਸਮੇਂ ਤੇ ਦੋ ਜਾਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ ਤੇ ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਸਨ।ਹੁਣ ਸਵਾਲ ਇਹ ਉਠਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਰੀਰ ਅਸਲੀ ਸੀ?ਉਹ ਦੇਹ,ਜਿਹੜੀ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਕੰਮਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੀ ਹੋਈ ਸੀ ਜਾਂ ਉਹ, ਜਿਹੜੀ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕੋਨਿਆਂ ਵਿੱਚ,ਭਗਤਾਂ ਨਾਲ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਕਰ ਰਿਹੀ ਸੀ? ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ?ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਸ਼ਰੀਰ,ਮਹਾਸਮਾਧੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ?ਸਾਡੇ ਕੋਲ ,ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ।ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਵਿੱਚ ਸਨ ਤਾਂ ਵੀ ਉਹ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਈਂ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਤਾਂ ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੇਹ ਛੱਡ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਕਿਹੜੀਆਂ ਬੰਦਸ਼ਾਂ ਹੋਣਗੀਆਂ।

ਰਾਮ ਕਥਾ ਰਸਵਾਹਿਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰਾਵਣ ਨੇ ,ਮਾਇਆ ਸੀਤਾ ਦਾ ਹਰਣ ਕੀਤਾ ਸੀ,ਨਾ ਕਿ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਜਾਂ ਅਸਲੀ ਸੀਤਾ ਦਾ।ਅਸਲੀ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਨੂੰ ਤਾਂ ਰਾਵਣ,ਛੂ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਕਿਆ ਸੀ।ਪਰ ਨਾਟਕ ਤਾਂ ਹੋਣਾ ਹੀ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਰਾਮ ਅਵਤਾਰ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਹੋ ਸਕੇ।ਅਤੇ ਰਾਵਣ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਦ ਅਗਨੀ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦੇ ਪ੍ਰਹਸਨ ਰਾਹੀਂ, ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਦੇ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਤਾਈਂ,ਮਾਇਆ-ਸੀਤਾ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਰਹੀ ਅਤੇ ਮਾਇਆ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,ਉਹ ਅਸਲੀ ਸੀਤਾ ਮਾਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ,ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਰਹੀ, ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਦਿਵਯ ਨਾਟਕ ਵਿੱਚ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਸੀ।ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਪਹਿਲੇ ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੂਕਸ਼ਮ ਸੱਚ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹ ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਖੁਦ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਅਵਤਾਰਾਂ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਤਾਉ ਦੇ ਸੰਕੇਤ ਕਰਦੇ ਹਨ।

¹ਹਵਾਲਾ: ਸ਼੍ਰੀ ਟੇਡ ਹੇਨਰੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਜੋਡੀ ਕਲੇਇਰੀ ਵੱਲੋਂ ਲਏ ਗਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ.ਐਨ.ਪੀ.ਨਾਇਰ ਦੀ ਵੀਡੀਉ ਇਨਟਰਵਿਊ Souljourns.net

ਅਤੁਲਨੀਯ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥ ਨਾਂ ਦੇ ਅੱਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਅਸਾਂ ਕੁੱਝ ਨਾੜੀ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਮਾਇਆ ਦੇਹ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਉੱਧਤ ਕਰਦੇ ਵੇਖਿਆ ਅਤੇ ਅਸਾਂ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਵੇਖੀ, ਜਿਹੜੀ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣ ਦੀ ਤਰਫ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਮੇਹਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਹਿਸੂਸ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਈ ਦਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗ, ਬਾਹਰਲੇ ਭੌਤਿਕ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਲਈ ਭਰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਸਲੀ ਦੇਹ ਦਾ ਦੋਵਾਰ ਆਗਮਨ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਇਆ¹ ਦਾ ਸੱਧਾਂਤ

ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ, ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ਵੀ ਦੇਹ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਲੈਣ ਦੀ ਹਿੱਮਤ ਦਾ ਵਰਨਣ, ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਇਆ² ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ, ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਉੱਚੀ ਯੌਗਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਇੱਕ ਮੱਨੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੱਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤੇ ਪੁੱਜੇ ਹੋਏ ਯੋਗੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਈਸਾ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ³ ਦੇ ਸਦਗੁਰੂ ਜੱਗੀ ਵਾਸੂਦੇਵ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਮੈਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਾ:

ਭੂਤ ਕਾਲ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਯੋਗੀ ਹੋਏ ਹਨ, ਜਿਹੜੇ ਅਜੇ ਵੀ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਅਜੇ ਵੀ ਸੂਕਸ਼ਮ ਦੇਹ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਕੀਤੀ ਹੀ ਰਹੇ ਗੀ। ਜਦ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਗੇ, ਆਪਣੀ ਸਥੂਲ ਦੇਹ ਧਾਰਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਕਸ਼ਮ ਹਨ। ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਦੇਹ ਦਾ ਦੋਵਾਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ, ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਇਆ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੱਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੌਤਮਬੁੱਧ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਇਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕਈ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ, ਆਪਣੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਪਹਿਲੇ ਵਾਂਗ ਜਵਾਨ ਹੋਣ ਦੀ ਦੇਹ ਪਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ। ਸਮਾਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਸਮੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜੇ ਯੋਗੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਦੇਹ ਦੇ ਦੋਵਾਰਾ ਨਿਰਮਾਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਤਾਂ ਕੀ ਸਰਵਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਤਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ? ਮੇਰਾ ਇਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਵਾਲ ਤਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਹੀਂ। ਬਹੁਤਿਆਂ ਦੀ ਇਹ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਮੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਮਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਨਹੀਂ ਜਾਣਗੇ। ਤਾਂ, ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਇਹ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਜੀਸਸ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਮੰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਖੁਦ, ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਹੈ।

ਆਉ ਅਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਉਦਾਹਰਣ ਲੈਈਏ।

¹ਦੇਹ ਜਾਂ ਸ਼ਰੀਰ

²ਯੌਗਿਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਪ੍ਰਕਟ ਕੀਤੀ ਦੇਹ

³ਸਦਗੁਰੂ ਜੱਗੀ ਵਾਸੂਦੇਵ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਵਚਨ ਦੇ ਵੀਡੀਉ ਤੋਂ ਸਮਾਚਾਰ

ਕੁੱਝ ਮਾਨ ਯੋਗ ਲੋਕ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਭਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਹੈਰਾਨੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਰੂਪ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਕੁੱਝ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਬਰਖਿਲਾਫ ਜਾ ਕੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾਏ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ, ਮਾਨਯੋਗ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ, ਇੱਕ ਸ਼ਿਕਾਰੀ ਦੇ ਬਾਣ ਨਾਲ ਹੋਈ। ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਈਸਾਮਸੀਹ ਨੂੰ ਵੀ ਸੂਲੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਵੀ ਕਈ ਚਮਤਕਾਰ ਵਿਖਾਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮੈਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ (ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਈਸਾਮਸੀਹ) ਵਾਂਗ ਹੀ ਭੁਗਤਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ ਵੀ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਉਹ ਡਰ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਘਬਰਾਟ ਫੈਲਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ, ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਕਮਜ਼ੋਰੀ, ਅੱਗਿਆਨ ਅਤੇ ਈਰਖਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਇਸ ਮਹਿਮਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹ, ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰਖਦੇ ਹਨ।

(ਸਤਿਆ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ, ਭਾਗ 3 ਅਧਿਆਏ 8)।

ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਕਥਨ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ, ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਈਸਾਮਸੀਹ ਅਤੇ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦਾ ਉਲੰਘਣ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਵਤਾਰਾਂ ਉੱਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ ਦਾ ਅਸਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਰ ਅਵਤਾਰ ਨੂੰ, ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਜਾਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਰ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਕੰਮ-ਕਾਜ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਜਦ, ਖਾਸ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਤਾਂ ਜੋ ਲੋਕ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕਰ ਸਕਣ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਾਰੇ ਭਜਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗਾ ਸਕਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕਰ ਸਕਣ। ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਗਵਰਧਨ ਪਰਵਤ ਨੂੰ, ਚੁਕ ਲਿਆ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਦੇ 12 ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਮਰੇ ਪੁੱਤਰ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਜੀਂਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਭਗਵਾਨ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਕਈ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ, ਧਰਤੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਣਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਜਦੀਕ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਨਰਕ ਗ੍ਰਹ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ¹। ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਈ ਹੈਰਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਬੇਸ਼ੁਮਾਰ ਚਮਤਕਾਰ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਵਾਰਾ ਜਿੰਦਾ ਕਰਨਾ, ਬਿਮਾਰੀਆਂ ਠੀਕ ਕਰ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਾਲ, ਪਲ ਭਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਮਹਾਦੀਪਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹੁੰਚਾ ਦੇਣਾ, ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਕੀ ਇਹ ਕਾਰਣ ਨਹੀਂ ਜਿਹੜਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਪਹਿਲਾਂ ਚਮਤਕਾਰ ਹੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ?

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਮਸ਼ਹੂਰ ਪੱਤਰਕਾਰ, ਆਰ.ਕੇ.ਕਰੰਜਿਆ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ, ਕੀ ਕਾਰਣ ਹੈ ਕਿ ਈਸ਼ਵਰ ਨੂੰ, ਮਾਨਵ ਸ਼ਰੀਰ ਹਾਸਲ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ? ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ:

ਕਿਉਂ ਜੋ ਈਸ਼ਵਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਦਾ ਇਹੀ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਅਵਤਾਰ, ਮਾਨਵ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਤਾਉ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਕਿ ਮਨੁੱਖ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਮਿੱਤਰਤਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਸਕਣ ਅਤੇ ਦਿਵਯਤਾ ਦਾ ਅਨੁਭਵ ਕਰ ਸਕਣ। ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਉਹ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਪੱਧਰ ਤਾਈਂ ਉਠ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਜੋ ਮਾਨਵਤਾ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਲ ਇੱਛਾ ਰੱਖ ਸਕਣ। ਆਖਿਰ ਵਿੱਚ, ਵਿਰਾਜਮਾਨ ਅਵਤਾਰ ਹੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹਨ। ਇਸ ਦਾ ਗਿਆਨ ਕਰਾਉਣਾ ਹੀ, ਉਹ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਅਵਤਾਰ ਮਾਨਵ ਦਾ ਰੂਪ ਧਾਰਣ ਕਰਦੇ ਹਨ।

(ਦ ਬਲਿਟਜ ਇਨਟਰਵਿਊ, ਸਤੰਬਰ 1976)।

ਇੱਕ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੀ ਖੁਦ ਦੀ ਦਿਵਯਤਾ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਈਸ਼ਵਰੀਯ ਕੰਮ ਹੀ ਉਦਾਹਰਣ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ, ਉਸ ਪੱਧਰ ਤਾਈਂ ਉੱਪਰ ਉਠ ਸਕੇ ਤਾਂ ਉਹ ਵੀ ਦਿਵਯਤਾ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜੀਸਸ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ:

ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੱਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਉਹ ਜਿਹੜੇ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਵੀ ਉਹ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਿਹੜਾ ਮੈਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹਾਨ ਕੰਮ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਉਂ ਜੋ ਮੈਂ, ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਕੋਲ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹਾਂ।

(ਜਾਨ 14:12, ਕੇਜੇਵੀ)।

ਖੁਦ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਦੋਵਾਰਾ ਉੱਥਾਨ ਦੇ ਵਾਰੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ?

ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵਾਰਾ ਉੱਥਾਨ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ? ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ, ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯਤਾ ਹਾਸਲ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, 28 ਫਰਵਰੀ 1964)।

ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਜੀਵਨ ਬਤੀਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੇ ਚਮਤਕਾਰ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਯਾਦ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ ਸਵਾਮੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਈਸ਼ਵਰ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਸੀਂ ਵੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ, ਪੁਨਰ ਆਗਮਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਇਹ ਕੁਦਰਤ ਦੇ ਅਸੂਲਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਧਾਰ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਏ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਤਾਂ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਅਲੰਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

¹ਇੱਕ ਵਾਰ ਨਰਕ ਗ੍ਰਹ, ਧਰਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਦੀਕ ਆਉਂਦਾ ਮਹਿਸੂਸ ਹੋਇਆ। ਧਰਤੀ ਵਾਸੀ, ਅਚਾਨਕ ਆਉਣ ਵਾਲੀ ਵੱਡੀ ਮੁਸੀਬਤ ਦੇ ਡਰ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁਸੀਬਤ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ। ਉਸ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਉਸ ਗ੍ਰਹ ਨੂੰ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸੁਪਰਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਯੋਗ ਕੀਤਾ।

ਅਧਿਆਏ - 12 : ਨਿਸ਼ਕਰਸ਼

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਪੱਕੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ,ਕਈ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।ਹਾਲਾਂਕਿ,ਮੈਂ ਇਹ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਹੀ ਹੈ,ਜਿਹੜੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆਏ ਗੀ।ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ,ਕਿ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ,ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਨ।

ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਲਈ , ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਚਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।ਮੈਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਭਲਾਈ ਲਈ,ਕੁੱਝ ਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।ਮੇਰੇ ਲਈ,ਕੇਵਲ ਇਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਹੈ।

(ਸਾਈ ਬਾਣੀ,ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦੇ ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਦੇਸ਼)।

ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਸੀ,ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ,ਪਰ ਕਿਸੇ ਨੇ ਇਹ ਕਲਪਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਣਗੇ।ਮੈਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਭਲਾਈ ਦੇ ਲਈ ਹੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ¹। ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਵਾਪਸ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸੇ ਕਾਰਣ ਹੀ ਆ ਰਹੇ ਹੋਣਗੇ।ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ,ਇਸ ਦੇ ਲਈ ਪਹਿਲਾ ਕਦਮ,ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਉਠਾਣ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਹੈ।ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਮੈਂ ਸਾਧੂਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਂ ਕਰ ਕੇ ਆਇਆ ਹਾਂ।।ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਸਾਲ ਪਹਿਲੇ ਧਰਮ-ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।।ਇਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਾਫ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਗਵਾਨ ਨੂੰ ਦੋਵਾਰਾ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਲਈ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।।ਪਰ ਹੁਣ ਵੀ ਸਾਧੂਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਲੈਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ,ਇੱਕ ਭਗਤ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਸੀ :

ਹਾਂ,ਮੇਰੇ ਵਚਨ,ਉਹ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਹਨ ਜਿਹੜੇ ਆਪਣੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਪੱਕੇ ਹਨ।

(ਸਤਿਆ ਸ਼ਿਵਮ ਸੁੰਦਰਮ ਵਾਗ 4,ਸਫਾ 181)।

ਅਸੀਂ ਜਾਣਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਚੀਜ਼,ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ।ਭਗਤਾਂ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਤ ਕਰਨਾ ਹੀ, ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਲਿਖਣ ਦਾ ਵੱਡਾ ਕਾਰਣ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਗੁਪਤ ਲਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

¹ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਕਿਉਂ ਛੱਡਿਆ,ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਣਾਂ ਤੋਂ

ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਆਨਲਾਈਨ(ਇਨਟਰਨੈਟ) ਤੇ ਪੜ੍ਹਨ ਨੂੰ ਵੀ ਮੁਫਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਮਾਧਯਮ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਗੱਲ ਮੈਂ ਪੱਕੇ ਤੌਰ ਤੇ ਕਹਿਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨਾ, ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਗੁਰੂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ, ਅਟਲ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੋਣਾ, ਕਿਸੇ ਭਗਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਚੇਲੇ ਦੀ ਸਾਮਰਥ ਦਸਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਨੂੰ, ਉਸ ਦੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤਰੀਕਿਆਂ ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਵਾਮੀ ਜੋ ਵੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹੀ ਉਸ ਦਾ ਅਰਥ ਅਤੇ ਕਾਰਣ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਸਵਾਲ, ਪੁੱਛਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਾਂ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਪੂਰਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਰੱਖਣਾ, ਸਾਡਾ ਹੱਕ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਸਵਾਮੀ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਰੀਏ:

ਪ੍ਰਤਿਗਿਆ ਦੇ ਸ਼ਬਦ, ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦ, ਸੱਚ ਉੱਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੱਚ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਹੱਟ ਸਕਦਾ। ਮੈਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਹੱਤਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਜਦ ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਤੇ ਧਿਆਨ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਦਦ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ-ਸ਼ਾਂਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 28, ਅਧਿਆਏ 2)।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਨੂੰ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇਣ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਭਗਤ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਹੇ ਕਿਹੜੇ ਸ਼ਬਦ ਚੁਣੀਏ ਅਤੇ ਕਿਹੜੇ ਨਾ ਚੁਣੀਏ। ਅਸੀਂ ਭਗਤ, ਆਪਣੇ ਦਰਿਸ਼ਟੀ ਕੋਣ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਹ ਸੀਮਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਮੀ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਗਲਤ ਮਤਲਬ ਕੱਢ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਭੁਲ ਜਾਂਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਉਹੀ ਈਸ਼ਵਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਪੂਰੇ ਬ੍ਰਾਹਮੰਡ ਅਤੇ ਉਥੇ ਜੋ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੈ, ਉਸ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਕੀ ਉਹ, ਕਿਸੀ ਚੀਜ਼ ਤਾਈਂ ਸੀਮਿਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ? ਜਦ ਸਵਾਮੀ, ਆਪਣਾ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਛੱਡ ਕੇ ਗਏ ਤਾਂ ਸ਼ੁਰੂ-ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਗਤ, ਇਹ ਸੋਚਦੇ ਸਨ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਖੁਦ ਜੀਵਤ ਕਰ ਲੈਣਗੇ। ਕਿਉਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕਹਿਣ ਦੇ ਮੁਤਾਬਕ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਅਜੇ ਸ਼ਰੀਰ ਛੱਡਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਸਾਂ ਇਸ ਵਾਰੇ ਕਿਉਂ ਸੋਚੀਏ? ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਅੱਜ ਤਾਈਂ ਕੀ ਤਬਦੀਲੀ ਆਈ ਹੈ? ਜੇ ਉਹ, ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੌਣ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ? ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਸ਼ਰੀਰ ਤਾਈਂ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰੀਏ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਵਾਰੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ, ਜਰੂਰ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ।

12 ਫਰਬਰੀ 2012 ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਨੋਦ ਕਾਰਤਿਕ¹ ਵੱਲੋਂ ਰੇਡਿਉ ਸਾਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਇਨਟਰਵਿਊ ਵਿੱਚ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਵਾਰੇ, ਮੇਰਾ ਆਪਣਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਪੱਕਾ ਹੋਇਆ। ਉਨ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਵਾਰੇ, ਇਸ ਇਨਟਰਵਿਊ² ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਪੂਰੀ ਆਸਥਾ, ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ (ਉਸ ਦਾ ਕੁੱਝ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ)।

ਨਿਜੀ ਤੌਰ ਤੇ, ਮੈਂ ਇੱਕ ਪੱਕੀ ਆਸਥਾ ਤੁਹਾਡੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਕਰਾਂਗਾ, ਜਿਸ ਦੀ ਦੋਵਾਰਾ ਮੈਂ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਿਰਫ ਅੰਤਰ ਗਿਆਨ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਸਰਵ-ਵਿਆਪੀ ਹਨ। ਉਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇੱਥੇ ਹਨ, ਪਰ ਮੈਨੂੰ, ਪੂਰੇ 200 ਪ੍ਰਤੀਸ਼ਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਰਾ ਵੇਖਾਂਗੇ। ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਵਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਗੱਲਾਂ ਕਹੀਆਂ ਹਨ। ਮੈਂ ਸੋਚਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਨੂੰ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੀ ਆਸਥਾ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਸਵਾਮੀ ਆਪਣੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਪੱਕੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਸ਼ਕ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਸਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਕਿਹੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਉੱਤੇ ਦੋਵਾਰਾ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਸਾਨੂੰ, ਇਹ ਗੱਲ ਯਾਦ ਰੱਖਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਕਿਸੇ ਸਾਧਾਰਣ ਮਨੁੱਖ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੇ ਬਲਕਿ ਅਵਤਾਰ ਵਾਰੇ ਗੱਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤਾਈਂ ਮੇਰਾ ਤਜਰਬਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਘੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ, ਇੱਕ ਮਹੱਤਤਾ ਵਾਲੀ ਸਿਖਿਆ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਆਵਾਜ਼, ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਦੀ ਵੀ ਆਵਾਜ਼ ਹੈ। ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਸ਼ਕ ਨਹੀਂ ਪਿਆ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਕੁੱਝ ਕਹਿ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਅੰਤਰ-ਆਤਮਾ ਕੁੱਝ ਹੋਰ ਕਹਿ ਰਹੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੈਂ ਪੂਰੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਹਰ ਗੱਲ, ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਹੀ ਹੈ, ਸਮੇ ਦੇ ਨਾਲ, ਖੁਦ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ।

ਸਵਾਮੀ ਹਰ ਵਚਨ(ਵਾਇਦੇ) ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ

ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਤ ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਰਜ਼ੀ ਹੋਣ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ, ਪੂਰਾ ਕਰਨਗੇ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਾਲੇ ਦਿਣਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਭਗਤ ਸੁੱਬੱਮਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਘਰ ਵਿੱਚ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਭਗਤ ਇੱਕੱਠੇ ਹੁੰਦੇ ਸਨ। ਉਸ ਨੂੰ, ਭਗਵਾਨ ਲਈ ਅਸੀਮ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਭਗਤੀ ਸੀ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਦੀ ਇੱਕ ਇੱਛਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਉਸ ਦੀ ਇੱਛਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ, ਆਪਣੇ ਆਖਰੀ ਵੇਲੇ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣ। ਜਦ, ਸੁੱਬੱਮਾ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋਈ, ਸਵਾਮੀ ਉਸ ਵੇਲੇ ਪੂਰਾ ਪਰਤੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਇਸ ਕਾਰਣ, ਉਸ ਦੇ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ, ਉਸ ਦਾ ਮਰਿਤਕ ਸ਼ਰੀਰ, ਅਗਲੇ ਦਿਨ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਆਉਣ ਤਾਈਂ ਰੱਖਿਆ। ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਅੰਤਿਮ ਇੱਛਾ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ, ਇਹ ਇੱਕ ਬੜੀ ਦਿਲਚਸਪ ਕਹਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਹੜੀ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਖੁਦ ਸੁਣਾਈ:

ਲੋਕ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਦੌੜਦੇ ਹੋਏ ਆਏ ਅਤੇ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ ਕਿ ਸਵਾਮੀ, ਤੁਹਾਡੀ ਸੁੱਬੱਮਾ, ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਗੁਜਰ ਗਈ ਹੈ। ਝੱਟ-ਪੱਟ, ਮੈਂ ਆਪਣੀ ਕਾਰ ਘੁਮਾਈ ਅਤੇ ਸਿੱਧਾ ਬੁੱਕਾਪਟਨਮ ਚਲਾ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਪਾਰਥਿਕ ਸ਼ਰੀਰ, ਕਪੜੇ ਵਿੱਚ ਲਪੇਟ ਕੇ, ਬ੍ਰਾਡੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਘਰ ਦੇ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਦੁਖੀ ਸਨ। ਜਦ ਸਵਾਮੀ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਚਨ ਦੇ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਰੂਰ ਪੂਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੈਂ, ਉਹ ਕਪੜਾ ਪਰੇ ਕੀਤਾ, ਜਿਹਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼ਰੀਰ ਵੱਕਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਕਿਉਂ ਜੋ ਉਹ ਪਿਛਲੀ ਰਾਤ ਨੂੰ ਗੁਜਰ ਗਈ ਸੀ, ਉਸ ਦੇ ਸ਼ਰੀਰ ਤੇ ਕੀੜੀਆਂ ਚਲ ਰਹੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ ਬੋਲਿਆ ਸੁੱਬੱਮਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਖੋਲ ਲੈਣੀਆਂ।

¹ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਇਰ ਲਰਨਿੰਗ ਦੇ ਐਮ.ਵੀ.ਏ ਦੇ ਸਵਰਣ-ਪਦਕ ਵਿਜੇਤਾ, ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਰਿਹਾ ਵਿਦਿਆਰਥੀ

ਇਹ ਖਬਰ, ਜੰਗਲ ਦੀ ਅੱਗ ਦੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਫੈਲ ਗਈ। ਬੁੱਕਾਪਟਨਮ ਦੇ ਲੋਕ ਇਹ ਗੱਲਾਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕੱਠਾ ਹੋ ਗਏ ਕਿ ਸੁੱਬੱਮਾ ਨੂੰ, ਦੋਵਾਰਾ ਜੀਂਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਵੇਲੇ ਸੁੱਬੱਮਾ ਦੀ ਮਾਂ ਸੌ ਸਾਲ ਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਤੁਲਸੀ ਪੱਤਰ ਪਾ ਕੇ, ਇੱਕ ਗਿਲਾਸ ਪਾਣੀ ਦਾ ਲਿਆਉਣ ਨੂੰ ਕਿਹਾ। ਮੈਂ, ਤੁਲਸੀ ਪੱਤਰ, ਸੁੱਬੱਮਾ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਥੋੜਾ ਪਾਣੀ ਪਿਲਾਇਆ। ਮੈਂ ਕਿਹਾ, ਸੁੱਬੱਮਾ, ਮੈਂ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਨਿਭਾਇਆ ਹੈ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਸ਼ਾਂਤੀ ਨਾਲ ਬੰਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੋ। ਉਹ ਬੋਲੀ, ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਤੋਂ ਜਿਆਦਾ ਮੈਨੂੰ, ਹੋਰ ਕੀ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ? ਮੈਂ ਆਨੰਦ ਨਾਲ ਜਾ ਰਹੀ ਹਾਂ। ਆਨੰਦ ਦੇ ਹੰਜੂ ਬਹਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਉਸ ਨੇ ਮੇਰੇ ਹੱਥ ਫੜੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਆਖਰੀ ਸਾਹ ਲਈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ, ਮੈਂ ਹਰ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਨਿਭਾਉਂਦਾ ਹਾਂ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਨਹੀਂ ਹਟਦਾ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ, 20 ਅਕਤੂਬਰ, 2002)।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਸੁੱਬੱਮਾ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ, ਅਸਥਾਈ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਾਪਸ ਬੁਲਾਇਆ। ਇਹ ਘਟਨਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਚਾਹੇ ਕੁੱਝ ਵੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਸਵਾਮੀ ਆਪਣਾ ਵਚਨ ਨਿਭਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਸਵਾਮੀ, ਕੇਵਲ ਅੰਤਿਮ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਵਚਨ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਆਪਣੇ ਭਗਤ ਨੂੰ, ਪੁਨਰ ਜਨਮ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਵਚਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਖੁਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਸਕਦੇ?

ਮੈਨੂੰ, ਰੱਤੀ ਭਰ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਜਿਹੜੇ ਵਚਨ ਅਜੇ ਪੂਰੇ ਹੋਣੇ ਬਾਕੀ ਹਨ, ਉਹ ਜਰੂਰ ਪੂਰੇ ਕਰਨਗੇ ਪਰ ਇਹ ਉਹ ਹੀ ਜਾਣਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤੇ ਕਦੋਂ ਪੂਰੇ ਕਰਨਗੇ। ਕੁੱਝ ਸਾਲਾਂ ਬਾਦ, ਜਦ ਅਸੀਂ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਕੇ ਵੇਖਾਂ ਗੇ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਕੋਈ ਸਾਧਾਰਣ ਅਵਤਾਰ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ, ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਮਾਨਵ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੁਣ ਤਾਈਂ ਸਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਵਾਰੇ, ਗੱਲ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਾਂ। ਅੱਜ ਤੋਂ ਕਈ ਸਾਲ ਬਾਦ, ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਪੀੜੀਆਂ, ਜਦ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਵਾਰੇ ਗੱਲਾਂ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰੀ ਗੌਰਵਸ਼ਾਲੀ ਵਿਜੇ ਕਹਾਣੀਆਂ ਦੇ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਦੇ ਵਿਫਲ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਸ਼ਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਦਾ ਸਮਾਂ?

ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਗਏ, ਸਾਰੇ ਭਗਤ ਸ਼ੋਕ ਵਿੱਚ ਡੁੱਬ ਗਏ। ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਉਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਲਈ, ਸਾਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਸਾਨੂੰ, ਇੱਕ ਲਾਸਾਨੀ ਆਸ਼ਵਾਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਸਿਹਤ ਵਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਉੱਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਖਤਰਾ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦਾ। ਸਵਾਮੀ ਸਾਰੀਆਂ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਤੋਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ-ਸਲਾਮਤ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਰਨ,ਬੁਰਾ ਮਨਾਉਣ ਜਾਂ ਦੁਖੀ ਹੋਣ ਦੀ ਕੋਈ ਜਰੂਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਵਾਮੀ ਸਾਰੀਆਂ ਸਫਲਤਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਗੇ।

(ਦਿਵਯ ਪ੍ਰਵਚਨ,13 ਜੁਲਾਈ 2003)।

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਵਰਨਣ ਤੋਂ ,ਇਹ ਸਾਫ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂ ਜੋ ਸਵਾਮੀ ਇਹ ਮੱਨ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਅੱਗੇ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨੀਆਂ ਆਉਣ ਗੀਆਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਹ ਵੀ ਆਸ਼ਵਾਸਨ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਕਿ ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤ ਬਾਹਰ ਆ ਜਾਣਗੇ। ਪਰ ਅਸੀਂ ਚਿੰਤਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ ਕਿਵੇਂ ਨਾ ਹੋਈਏ?ਉਹ ਸਾਡੇ ,ਪਿਆਰੇ ਸਵਾਮੀ ਹਨ। ਸਵਾਮੀ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜਦ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਨੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਰੀਰ ਤਿਆਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਰਜੁਨ,ਇਸ ਵਿਛੋੜੇ ਨੂੰ ਸਹਿ ਨਹੀਂ ਸਕੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਨਸਿਕ ਸ਼ਕਤੀ ਖੋ ਬੈਠੇ ਸਨ।

ਅਰਜੁਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਇਹ ਸਮਝਦੇ ਸਨ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਜਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਇਹ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਆਪਣੇ ਧਾਮ ਲੌਟ ਗਏ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਕਿ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਚਲੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ,ਉਹ ਸ਼ਕਤੀ ਵੀ ਚਲੀ ਗਈ ਹੈ।

(ਕਨਵਰਸੇਸ਼ਨ ਵਿਦ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ,ਸਫਾ 159)।

ਜਦ ਦੁਆਪਰ ਯੁਗ ਵਿੱਚ,ਅਰਜੁਨ ਵਰਗੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹੋਏ ਭਗਤ,ਆਪਣੇ ਭਗਵਾਨ ਦਾ ਵਿਛੋੜਾ ਸਹਿਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਤਾਂ ਇਸ ਕਲ-ਯੁਗ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ,ਇਸ ਦੁੱਖ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਸਹਿਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ?ਫਿਰ ਵੀ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਨਾਲ,ਇਹ ਵੀ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਨੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਤੋਂ ਹੋਰ ਅੱਗੇ ਜਾ ਕੇ,ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ,ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ,ਇਹ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਅਤੇ ਦੇਹ ਨਾਲ,ਆਪਣੇ ਭਗਤਾਂ ਦਾ ਮੋਹ ਖਤਮ ਕਰਨ , ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵਯ ਨਾਟਕ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਚਾਹਵਾਨ ਹਾਂ,ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੇ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਕਰ ਲੈਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਨਿਕਟਤਾ,ਦੋਵਾਰਾ ਹਾਸਲ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ,ਪਹਿਲਾਂ ਕੇਵਲ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ,ਦੂਰ ਹੀ ਕਰੇਗੀ। ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੱਧਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ,ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਲੰਬੀ ਉਮਰ ਦੇ ਵਾਰੇ ,ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ,ਸਵਾਮੀ ਸਵਰਣ-ਯੁਗ ਦੀ ਹੋਂਦ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਗੇ,ਇਹ ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਹੀ ਚੁਕੇ ਹਾਂ। ਜੇ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਉਹ ਪ੍ਰਵਚਨ ਨਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਸਾਰੇ,ਇਸ ਸਮੇਂ,ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਈ ਦਾ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹੁੰਦੇ,ਨਾ ਕਿ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦਾ। ਅੱਜ ਸੰਸਾਰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਇਸ ਕਰ ਕੇ ਸਾਨੂੰ,ਇਸ ਦਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਅਸਰ ਬਹੁਤਾ ਹੋਵੇ।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਵਯ ਉਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ।

ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ (ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ), ਸਵਰਣ ਯੁਗ ਲਿਆਉਣ ਲਈ, ਵੱਡੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਹੜੇ ਸਾਧਨ ਦਾ ਇਸਤੇਮਾਲ ਕਰਨਾ, ਉਹ ਪ੍ਰੇਮ ਹੈ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਡ, ਸਫਾ 224)

ਲਗਭਗ 1979 ਵਿੱਚ, ਚਾਰਲਸ ਪੇਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸੁਨੇਹੇ ਵਿੱਚ, ਉਹ ਸਾਨੂੰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦਾ ਸਾਧਨ ਬਣਨ ਲਈ, ਤਿਆਰ ਰਹਿਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਤੁਹਾਡਾ ਕੰਮ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਭਗਤੋਂ, ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਤੁਹਾਡੇ ਲਈ ਹਨ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ, ਇਸ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਸਾਨੀ ਅਤੇ ਬਹੁਮੁੱਲ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਉਣੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਉਹ ਹੀ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰ ਸਕਣਗੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਂ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ, ਉਸ ਬਿੰਦੂ ਤਾਈਂ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਤੁਹਾਡੇ ਹਰ ਇੱਕ ਲਈ, ਕਰਨ ਲਈ ਕੰਮ ਹੈ। ਉਸ ਮਹਾਨ ਆਕਾਸ਼ ਗੰਗਾ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗ੍ਰਹ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਯੋਜਨ ਹੈ, ਜਿਹੜਾ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਣ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਯੋਜਨ, ਸਾਡੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਅੱਗੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹਾਂ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਭਗਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰੋ ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਦੀ ਨਾ ਵਿਖਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਹ ਸਾਰਿਆਂ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕੇ, ਜਿਹੜੇ ਇਰਦ-ਗਿਰਦ ਹਨ। ਤੁਹਾਡੀ ਭੂਮਿਕਾ, ਸਫਲਤਾ ਪੂਰਵਕ ਪੂਰੀ ਹੋ ਜਾਏ, ਇਸ ਲਈ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਮੇਰੇ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦ੍ਰਿਤ ਕਰੋ। ਮੇਰਾ ਪਿਆਰ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ, ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇਸ ਕੰਮ ਲਈ, ਕਈ ਮੁਸ਼ਕਲਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਿਆ ਹੈ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਕੰਮ ਲਗਾਤਾਰ ਹੈ ਅਤੇ, ਤੁਹਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਵੀ ਅੰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਗਿਆਨ ਰੱਖੋ ਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਅੰਦਰ ਵੀ ਹਾਂ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਬਗੈਰ ਵੀ ਹਾਂ। ਉੱਥੇ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸੁਸਤੀ ਤੋਂ ਤੁਸੀਂ ਹਮੇਸ਼ਾ ਲਈ ਪਿੱਛਾ ਛੁੱਡਾ ਲਉ। ਹੁਣ ਤੁਸੀਂ ਮੇਰੇ ਵਿੱਚ ਹੋ ਅਤੇ ਮੈਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ ਹਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਤੁਹਾਡੇ ਵਿੱਚ, ਪਰਮਾਨੰਦ ਦਾ ਪ੍ਰਵਾਹ ਕਰਨਗੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਮੇਰੀ ਇਸ ਕਿਰਿਆ ਦਾ ਗਿਆਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਿਰਦੇ, ਆਤਮਾ ਤੋਂ ਨਿਰਮਲ ਰਹੋ ਅਤੇ ਮਾਨਵਤਾ ਨੂੰ, ਤੁਹਾਡੇ ਇਸ ਲਾਸਾਨੀ ਗੁਣ ਤੋਂ ਲਾਭ ਹੋਵੇਗਾ। ਜਿਹੜੇ ਵੀ ਮੈਨੂੰ, ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗ ਦੇਣਗੇ, ਮੈਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਲ ਖਿੱਚਾਂਗਾ। ਉਹ ਸਮਾਂ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਜਦ ਸਾਰੀ ਮਾਨਵਤਾ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਰਹੇਗੀ। ਇਹ ਸਮਾਂ, ਕਿਸੀ ਉਮੀਦ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਮਾਂ ਆਵੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਹਰ ਇੱਕ ਜੀਵ ਨੂੰ, ਜੀਵਨ ਦਾ ਸੱਚਾ ਉਦੇਸ਼ ਦੱਸਣ ਲਈ, ਹਰ ਜਰੂਰਤ ਦੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰ ਕੇ ਰੱਖੋ।

(ਮਾਈ ਬਲੱਵਡ ਚਰਲਸ ਪੇਨ, ਸਫਾ 96-97)

ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇਨਤਜਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਹਰ ਭਗਤ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਸਾਧਨਾ ਤੇਜ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਵੇਂ ਸਾਈ ਯੁਗ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਿਵਯ ਸਾਧਨ ਬਣਨ ਲਈ ਇੱਛੁਕ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਾਈ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕਰ ਰਿਹੇ ਹਨ।

ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਵੀ, ਜਦ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਸਵਾਮੀ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਮਿਲ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਮੈਂ ਕਹਾਣੀਆਂ ਸੁਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਬਹੁਤ ਨਜ਼ਦੀਕ ਰਹਿਣ ਵਾਲੇ ਭਗਤਾਂ ਤੋਂ ਵੀ ਦੂਰੀਆਂ ਬਣਾ ਲਈਆਂ ਸਨ। ਸਵਾਮੀ ਨੂੰ ਇਹ ਕਿਉਂ ਕਰਨਾ ਪਿਆ? ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮਾਂ ਵਰਗਾ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਉਹ, ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਨਾਲ ਮੋਹ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰੱਖਣ ਕਾਰਣ, ਇਹ ਕਰਨਾ ਪਿਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰਾਕਾਰ ਅਸਲੀਅਤ ਤੋਂ ਵਾਕਫ ਹੋ ਸਕਣ, ਜਿਹੜਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਕਈ ਵਾਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੇਰਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਲਈ ਉਹ, ਸਾਡੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹ ਜਰੂਰੀ ਸਬਕ ਸਿੱਖ ਸਕੀਏ ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਉਹ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ, ਸਾਡੇ ਆਸ-ਪਾਸ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਅੰਦਰ ਹਨ। ਇਸ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਰੱਖ ਕੇ, ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਝਾਂਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ-ਆਪ ਨੂੰ ਉਸ ਸੁੰਦਰ ਅੱਧਿਆਤਮਿਕ ਯੁਗ ਲਈ ਤਿਆਰ ਰਹਿਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਵਚਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ, ਤਾਂ ਕੀ ਉਸ ਵਾਪਸੀ ਦਾ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਉੱਤੇ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਅਸਰ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਦੀ ਅਸੀਂ ਕਲਪਣਾ ਵੀ ਕਰ ਸਕਾਂ ਗੇ? ਸਵਾਮੀ ਨੇ ਇੱਕ ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਆਏ ਗਾ ਅਤੇ ਉਥੇ ਖੜਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਚੇ ਗੀ।¹ ਡਾ. ਕੇ. ਹਨੁਮਨਬੱਪਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਕਿਤਾਬ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਏ ਯੁਗਅਵਤਾਰ² ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਟਾਪਰਤੀ ਦੇ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਦਾ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਹਨ³।

ਕੇਵਲ ਤਿਉਹਾਰਾਂ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੇ, ਕੋਈ ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ, ਦੂਰ ਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ ਅਸੀਂ, ਸਵਾਮੀ ਦੇ ਭੌਤਿਕ ਰੂਪ ਦੇ ਪੂਰੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਪਾਉਂਦੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਦੀ ਕਲਪਣਾ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਨੇ ਭਗਤਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਲੱਗੇ ਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਅਨਜਾਣੇ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਆ ਗਏ ਹਾਂ।

ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੇਵਲ ਇਹ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਸੀਂ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੌਤਿਕ ਸ਼ਰੀਰ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰ ਲੈਈਏ। ਮੇਹਦੀ ਦਾ ਅੰਤਰਧਿਆਨ ਹੋਣਾ, ਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮੇਹਦੀ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨਾਲ ਢੁੱਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਵੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੇਹਦੀ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਣ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਫਲਸਰੂਪ, ਦੋਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦੇ ਵਾਰੇ ਵਿੱਚ ਕੀ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਭਵਿੱਖ ਬਾਣੀ ਦਾ ਪਤਾ ਲੱਗਿਆ ਹੈ ਜਿਹੜੀ ਇਹ ਦਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੇਹਦੀ ਜਦ ਵਾਪਸ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਕਿਸੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜਦ ਉਹ ਉੱਠਣਗੇ, ਸਾਡੇ ਕਈਮ ਤੇ ਕਿਸੇ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ, ਨਿਸ਼ਠਾ ਦੀ ਜਿੱਮੇਵਾਰੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ, ਖੰਡ 13 ਭਾਗ 1, ਅੰਗ੍ਰੇਜੀ ਤਰਜਮਾ ਸਫਾ 147)

¹ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਯੁਗ ਦਾ ਉਦੇ ਨਾਂ ਦਾ ਅੱਧਿਆਏ ਵੇਖੋ

² ਸਫਾ 167

³ ਕਿਰਪਾ ਕਰ ਕੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਰੂਰੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਸੰਕੇਤ, ਨਾਂ ਦਾ ਅੱਧਿਆਏ ਵੇਖੋ

ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ,ਜਦ ਕਈਮ ਜਾਂ ਹਜਰਤ ਮੋਹਦੀ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ ,ਦੇਵਾਰਾ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣਗੇ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਉੱਥਾਨ,ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੁਦਾਏ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ,ਪਰ ਉਹ ਮਾਨਵਤਾ ਲਈ ਈਸ਼ਵਰ ਹੋਣਗੇ ।ਮੁਮਕਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਲੋਪ ਹੋਣ ਦਾ ਇਹ ਸਮਾਂ ,ਸਾਰੇ ਭਗਤਾਂ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵੱਖਰੇਪਨ ਤੋਂ ਉੱਭਰਣ ਲਈ, ਪਰਸ਼ਿਕਸ਼ਨ ਸੱਤਰ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਸਵਾਮੀ ਨੇ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੋਂ ਹੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ,ਮਾਇਆ ਅਤੇ ਮਾਨਵੀਅਤਾ ਦੇ ਆਵਰਣ ਵਿੱਚੋਂ, ਅਵਰੁੱਧ ਕੀਤੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਸਨ।ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਇਹ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਉਹ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਅਸਲੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਟਾਵਾ ਕਰਨਗੇ ਤਾਂ ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲ, ਖਿੱਚਿਆ ਜਾਵੇਗਾ,ਪਰ ਉਸ ਵਾਸਤੇ ਅਜੇ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਆਇਆ।

ਉਹ ਸਮਾਂ(ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ) ਅਜੇ ਬਹੁਤ ਦੂਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੂੰ,ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਦੀਕ ਲਿਆਉਣਾ ਹੈ,ਜਿਹੜੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਜਨਮ ਦੇ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਘੋਰ ਸਾਧਨਾਂ ਦੇ ਮਾਧਿਅਮ ਤੋਂ ਅਨਥੱਕ ਅਤੇ ਲਗਾਤਾਰ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਪਹੁੰਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ।ਇੱਕ ਸਮਾਂ ਆਵੇਗਾ ਜਦ ਇਸ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਵੱਲੋਂ ਆਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਾਲ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਤਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗੁਫਾ ਆਸ਼੍ਰਮ,ਭਾਗ ਦੋ ਸਫਾ 38)।

ਜਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਂ ਬਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਜਾਵੇਗਾ,ਉਹ ਲੋਕ ਵੀ ,ਜਿਹੜੇ ਸਾਈ ਦੇ ਸੱਚ ਨੂੰ ਪਹਿਚਾਨਣ ਵਿੱਚ ਸਕਸ਼ਮ ਨਹੀਂ ਹਨ,ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਪਛਤਾਵੇ ਦੇ ਅੰਜੂਆਂ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁੱਝ ਜਲਦੀ ਹੀ, ਸਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਹਾਲੇ ਤਾਈਂ,ਸਵਾਮੀ ਇਸ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ,ਰੋਕੇ ਹੋਏ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ,ਸਾਰਾ ਸੰਸਾਰ,ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਵਚਨਾਮ੍ਰਿਤ ਭਾਗ 15,ਅਧਿਆਏ 55)।

ਇਹ ਮੁਮਕਿਨ ਹੈ ਕਿ ਸੰਸਾਰੀ ਪੱਧਰ ਤੇ ,ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਹੁਣ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਜਦ ਸਵਾਮੀ ਆਉਣਗੇ ਤਾਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੰਧਨ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਹੋਣਗੇ। ਉਸ ਵੇਲੇ,ਇਸ ਦੀ ਜਰੂਰਤ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਵਾਮੀ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਸੁਨੇਹਾ ਅਤੇ ਉਦਾਹਰਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ,85 ਸਾਲ ਦਾ ਵੱਡੀ ਉਮਰ ਦਾ ਜੀਵਨ ,ਬਤੀਤ ਕਰ ਹੀ ਚੁਕੇ ਹਨ। ਹੁਣ ਇਹ,ਕਿਸੀ ਵੀ ਰੁਕਾਵਟ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ,ਸਰਵ-ਸ਼ਕਤੀਮਾਨ ਦੇ ਪੂਰੇ ਪ੍ਰਕਟੀਕਰਣ ਦਾ ਦੂਜਾ-ਆਗਮਨ ਕਰਨਗੇ। ਜਾਣੇ ਹੋਏ,ਸਾਰੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇੰਨੀ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ,ਕੌਣ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ,ਕਿ ਸਵਾਮੀ ਨਹੀਂ ਆਉਣਗੇ।

ਹੇ ਪਰਮ-ਪ੍ਰਿਯ ਭਗਵਾਨ ਸਤਿਆ ਸਾਈ,ਤੁਹਾਡਾ ਯੁਗ ਆਵੇ.....

.....ਇਹ ਜਲਦੀ ਆਵੇ।

ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ

ਪਿਆਰੀ ਸਾਈ ਮਾਂ
ਕਰ ਰਹੇ ਤੁਹਾਨੂੰ, ਪਿਆਰ ਨਾਲ ਪੁਕਾਰ
ਹੋਵੇਗਾ ਇਹ ਜਰੂਰ
ਤੁਹਾਡਾ ਸਾਮ੍ਰਾਜਯ ਆਵੇ ਗਾ
ਸੁਣੋ ਸਾਡੀ ਪੁਕਾਰ
ਅਸੀਂ ਤੁਹਾਡੇ ਬੱਚੇ ਰਹੇ ਪੁਕਾਰ
ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀਆਂ ਘਨਘੋਰ ਘਟਾਵਾਂ
ਬਹੁਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਰੁਣ ਦੀਆਂ ਰਿਸ਼ਮਾਂ
ਤੁਹਾਡੇ ਸਾਮਰਾਜਯ ਵਿੱਚ ਚਮਕਣ ਨੂੰ
ਹੁਣ ਸੂਰਜ ਵੀ ਹੈ ਬੇਕਰਾਰ
ਤੁਹਾਨੂੰ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾ ਲਈ
ਨਵੇਂ ਵਕਤ ਦਾ ਹੈ ਇੰਤਜਾਰ¹

¹ਸੁਸ਼ੀ ਜੂਲੀ ਵੱਲੋਂ ਲਿਖੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ, ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਤਰਜਮਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ, ਡਾ. ਕੇ.ਡੀ ਸ਼ਰਮਾ

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਥੱਮ ਲਉ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੇਮ
ਇਸ ਨੂੰ ਸ਼ੁਧਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਤਾਈਂ ਵਗਣ ਦਿਉ

ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਥੱਮ ਲਉ ਮੇਰਾ ਹੱਥ
ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਗਿਆ ਰਹਿਣ ਦਿਉ
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਥੱਮ ਲਉ ਮੇਰੀ ਆਤਮਾ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ, ਏਕਾਕਾਰ ਹੋਣ ਦਿਉ
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਥੱਮ ਲਉ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ
ਆਪਣੇ ਵਿੱਚ ਮਿਲ ਜਾਣ ਦਿਉ
ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ, ਥੱਮ ਲਉ ਮੈਨੂੰ
ਆਪਣਾ ਸਰਵੱਸਵ ਬਣਾਉਣ ਨੂੰ

ਹਵਾਲਾ ਸੂਚੀ

- ਐਨ ਈਸਟਰਨ ਵਿਊ ਆਫ ਜੀਸਿਸ ਕ੍ਰਾਈਸਟ, ਲੀ ਹੇਵਲਟ ਐਂਡ ਕੇ ਨਟਰਾਜ, ਸਾਈ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, 1982
- ਅਨਿਅਥਾ ਸਰਨਮ ਨਸਥੀ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਵਿਜੇ ਕੁਮਾਰੀ, ਸਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ, 1999।
- ਬਾਬਾ: ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਰਾ., ਗਣਪਤੀ ਸਤਿਆ ਜਿਉਤੀ, 12 ਰਾਧਾਕ੍ਰਿਸ਼ਨਨ ਸਟਰੀਟ, ਮਦਰਾਸ, 600017, ਇੰਡੀਆ, 1981
- ਬਿਹਾਰ-ਉਲ-ਅਨਵਰ, ਅੰਕ 13 ਪਾਰਟ 1 ਅਤੇ 2 ਅੱਲਾਮਾਹ ਮੁਹੱਮਦ ਬਕੀਰ ਅਲ-ਮਜਲਿਸ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਸ਼ਨ ਜਾਫਰੀ ਪ੍ਰਾਪਾਗੇਸ਼ਨ ਸੈਂਟਰ, ਮੁੰਮਬਈ
- ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ (ਵਿਆਖਿਆ), ਵੀ.ਕੇ.ਗੋਕਿਕ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਅਭੀਨਵ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ, 1975
- ਕਨਵਰਸੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਜੇ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ
- ਕਨਵਰਸੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਜੇ. ਐਸ. ਹਿਸਲਪ, ਬਰਥਡੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੰਪਨੀ, ਸੇਨ ਡੀਗੋ, ਸੀ ਏ, 1978
- ਗੌਡ ਡਿਸੈਂਡਜ ਆਨ ਅਰਥ, ਸੰਜੇ ਕਾਂਤ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਟਾਵਰਜ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, 1998
- ਇਨ ਸਰਚ ਆਫ ਸਾਈ ਡਿਵਾਈਨ, ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਰੁਹੇਲਾ, ਐਮ.ਡੀ. ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ, 1996
- ਕੇਜੇਵੀ: ਕਿੰਗ ਜੇਮਜ ਵਰਸ਼ਨ ਆਫ ਦ ਹੋਲੀ ਬਾਈਬਲ
- ਲਿਵਿੰਗ ਦਿਵਿਨੀਟੀ, ਸ਼ਕੁੰਤਲਾ ਬਾਲੂ, ਸਾ ਬਰਿਜ, ਏਨਟਰਪ੍ਰਾਇਜਜ, 1981
- ਮਾਡਰਨ ਮਿਰੇਕਲਜ: ਐਨ ਇਨਵੈਸਟੀਗੇਟਿਡ ਰਿਪੋਰਟ ਆਨ, ਸਾਇਕਿਕ ਫਿਨਾਮਿਨਾ, ਐਸੋਸਿਏਟਿਡ ਵਿਦ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ
- ਏਰਲੇਂਡਰ ਹਰਲਡਸਨ, ਹੇਸਟਿੰਗਜ ਹਾਊਸ, 1997
- ਮਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਆਈ, ਡਾ. ਜਾਨ ਐਸ ਹਿਸਲਪ ਬਰਥਡੇ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੌਨੀ. 1985
- ਮਾਈ ਬਲੱਵਡ. ਦ ਲਵ ਐਂਡ ਟੀਚਿੰਗ ਆਫ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਚਾਰਲੇਜ ਪੈਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 1981
- ਸੇਕ੍ਰਿਡ ਨਾਤੀ ਰੀਡਿੰਗਜ, ਕਮਪਾਈਲਡ ਬਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਵਸੰਤਾ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ, ਮੁਕਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 2011
- ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ਗੁਫਾ ਆਸ਼੍ਰਮ ਪਾਰਟ 1 ਅਤੇ 2, ਸਵਾਮੀ ਮਹੇਸ਼ਵਰਾਨੰਦ, ਈ.ਡੀ.ਬੀ.ਪੀ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਮੁੰਮਬਈ, ਪ੍ਰਾਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 1990
- ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਅਵਤਾਰ; ਏ ਨਿਊ ਜਰਨੀ ਇਨਟੂ ਪਾਵਰ ਐਂਡ ਗਲੋਰੀ ਹਾਵਰਡ ਮਰਫਟ, ਸੈਨ ਡੀਗੋ, ਬਰਥ ਡੇ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1977

- ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਦ ਹੋਲੀ ਮੈਨ ਐਂਡ ਸਾਕਿਆਟ੍ਰਿਸਟ ਸਾਮਿਉਲ ਐਚ ਸੈਂਡਵੇਜ ਸੈਨ ਡੇਗੋ, ਬਰਥ ਡੇ ਪਬਲਿਸ਼ਿੰਗ ਕੰਪਨੀ, 1975
- ਸਾਈ ਮੈਸਿਜਜ ਫਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਅੰਕ 1 ਲੁਕਾਸ ਰੈਲੀ, ਲੰਡਨ ਵਿਦਨਾਵਨਮ ਬੁਕਸ, 1985
- ਸਾਈ ਮੈਸਿਜਜ ਫਾਰ ਯੂ ਐਂਡ ਮੀ, ਅੰਕ 2 ਲੁਕਾਸ ਰੈਲੀ, ਲੰਡਨ, ਵਿਦਾਵਨਮ, ਬੁਕਸ, 1985
- ਸਾਈ ਵਾਣੀ: ਮੈਸਿਜਜ ਕੋਲੈਕਟਿਡ ਫਰਾਮ ਡਿਸਕੋਰਿਸਿਜ ਆਫ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ
- ਸਾਈ ਵੰਦਨਾ, ਈ.ਡੀ.ਕੇ. ਹਨੁਮਨਬੱਪਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਇਨਸਟੀਚਿਊਟ ਆਫ ਹਾਇਰ ਲਰਨਿੰਗ, 1995
- ਸਨਾਤਨ ਸਾਰਥੀ: ਏ ਮੰਥਲੀ ਮੈਗਜੀਨ ਪਬਲਿਸ਼ਿਡ ਫਰਾਮ ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ
- ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਐਮਬਾਡੀਮੈਂਟ ਆਫ ਲਵ ਪੇਗੀ ਮੇਸਨ ਐਂਡ ਰੋਨ ਲੈਂਗ, ਲੰਡਨ, ਸਾ ਬ੍ਰਿਜ, 1982
- ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਪੀਕਸ: ਡਿਸਕੋਰਿਸਿਜ ਬਾਈ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਟ੍ਰਾਂਸਲੇਟਿਡ ਫਰਾਮ ਤੇਲਗੂ (ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ)
- ਸਤਿਆਮ-ਸ਼ਿਵਮ-ਸੰਦਰਮ ਅੰਕ 1 ਤੋਂ 4, ਸ਼੍ਰੀ ਕੇ. ਕਸਤੂਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨ ਟ੍ਰਸਟ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 1961-1980
- ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਅਵਤਾਰ, ਵੀ. ਅਰਵਿੰਦ ਸੁਬ੍ਰਾਮੰਨਿਅਮ, ਸੂਰਾ ਬੁਕਸ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, 2004
- ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਐਂਡ ਦ ਫਿਊਚਰ ਆਫ ਮੈਨ ਕਾਈਂਡ, ਸਤਿਆ ਪਾਲ ਰੁਹੇਲਾ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ, ਸਾਈ ਕਿਰਪਾ, 1991
- ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਏ ਯੁਗ ਅਵਤਾਰ, ਡਾ. ਕੇ. ਹਨੁਮਨਬੱਪਾ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ ਟ੍ਰਸਟ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤੀ ਨਿਲਿਅਮ, 2008
- ਤਪੋਵਨਮ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਸਤਚਰਿਤ੍ਰਾ ਜਨਵੇਲਾ ਵੈਂਕਟੇਸ਼ਵਰਾ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬੁਕਸ ਐਂਡ ਪਬਲੀਕੇਸ਼ਨਜ ਟ੍ਰਸਟ, 2002
- ਦ ਬਲਿਟਜ ਇਨਟਰਵਿਊ: ਦ ਐਕਸਟੈਂਡਿਡ ਇਨਟਰਵਿਊ ਗਿਵਨ ਬਾਈ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਟੂ ਦੀ ਚੀਫ ਅਡੀਟਰ ਆਰ. ਕੇ. ਕਰੰਜਿਆ ਆਫ ਬਲਿਟਜ ਮੈਗਜੀਨ, ਸਤੰਬਰ, 1976
- ਦ ਹਾਰਟ ਆਫ ਸਾਈ, ਆਰ. ਲੋਵਨਵਰਗ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਟਾਵਰਜ, ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਿਡ, 1981
- ਦ ਲਾਈਫ ਆਫ ਭਗਵਾਨ ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ, ਕਸਤੂਰੀ .ਐਨ, ਸ਼੍ਰੀ ਸਤਿਆ ਸਾਈ ਬਾਬਾ ਬੁਕ ਸੈਂਟਰ ਆਫ ਅਮਰੀਕਾ, 1971